School of Theology at Claremont
10011455590

PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI
ET IOHANNES LIETZMANN

SPECIMINA CODICVM GRAECORVM

TABVLAE IN VSVM SCHOLARVM ·I·

BEROLINI · WALTER DE GRUYTER ET SOCII

Z
113.8
F73
1929

J. Harold Greenlee

$4.20

30/

The Library
of the
CLAREMONT
SCHOOL OF THEOLOGY

1325 North College Avenue
Claremont, CA 91711-3199
1/800-626-7820

TABVLAE IN VSVM SCHOLARVM
EDITAE SVB CVRA IOHANNIS LIETZMANN
1

SPECIMINA CODICVM GRAECORVM VATICANORVM

COLLEGERVNT
PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI
ET
IOHANNES LIETZMANN

EDITIO ITERATA ET AVCTA

BEROLINI ET LIPSIAE
APVD WALTER DE GRUYTER ET SOCIOS
1929

Z
113.8
.F73
1929

SPECIMINA CODICVM GRAECORVM VATICANORVM

COLLEGERVNT

PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI
ET
IOHANNES LIETZMANN

EDITIO ITERATA ET AVCTA

BEROLINI ET LIPSIAE
APVD WALTER DE GRUYTER ET SOCIOS
1929

CONSPECTVS TABVLARVM

***Codicum, quos asterisco notavimus, mensuram veram tabula praebet.**

1	Vat. gr. 1209, Biblia (B)	saec. IV
2	Vat. gr. 1288, Cassius Dio	saec. V
3	Borg. copt. 109, Evangeliarium graece et coptice	saec. V/VI
4	Vat. gr. 2125, Prophetae (Q)	c. a. 700
5	Vat. gr. 2200, Doctrina Patrum	saec. VIII/IX
6	Vat. gr. 1666, S. Gregorius Magnus graece	a. 800 (Romanus)
7	*Pal. gr. 44, Hesychius, comm. in Psalmos	a. 897 (Laconicus)
8	Vat. gr. 749, Catena in Iob	saec. IX
9	Vat. gr. 1, Plato	saec. IX/X
10	Vat. gr. 90, Lucianus	saec. IX/X
11	Vat. gr. 204, Mathematici	saec. IX/X
12	Vat. gr. 1660, Vitae Sanctorum	a. 916 (Constantinopolitanus)
13	Vat. gr. 354, Evangelia (S)	a. 940
14	*Vat. gr. 1591, Vitae Sanctorum	a. 964
15	Vat. gr. 2155, S. Iohannes Chrys. homiliae	a. 981 (Constantinopolitanus)
16	Reg. gr. 75, Euchologium	a. 983 (Calaber)
17	*Vat. gr. 2138, Evangeliarium	a. 991 (Capuanus)
18	Urb. gr. 20, S. Ioh. Chrys. homiliae	a. 992
19	Ottob. gr. 422, Homiliae	a. 1004 (Athous)
20	*Vat. gr. 1675, S. Gregorius Nazianzenus	a. 1018 (Constantinopolitanus)
21	Vat. gr. 1613, Menologium Basilii II	a. 976-1025 (Constantinopolitanus)
22	Vat. gr. 1650, Epistula s. Iudae	an. 1037 (Siculus)
23	Pal. gr. 259, S. Ioh. Chrys. homil.	a. 1054
24	Reg. gr. 18, S. Basilius M.	a. 1073
25	*Reg. gr. 41, Iohannes Climacus	a. 1092
26	*Vat. gr. 126, Thucydides cum scholiis	saec. XI
27	Vat. gr. 130, Diodorus	saec. XI
28	Vat. gr. 504, Dionysius Areop. cum scholiis	a. 1105
29	Pal. gr. 24, Nicetae comm. in s. Greg. Naz.	a. 1144
30	Pal. gr. 13, Basilica	a. 1167 (Cretensis)
31	*Ottob. gr. 344, Euchologium	a. 1177 (Hydruntinus)
32	Ottob. gr. 381, Evangelia et Epistulae	a. 1282
33	Vat. gr. 1431, Florilegium patristicum	saec. XII
34	*Vat. gr. 1694, Catena in Ecclesiasten	a. 1203
35	Vat. gr. 2281, Rotulus liturgiae s. Marci	a. 1209
36	*Reg. gr. 63, Menaeum	a. 1260
37	*Reg. gr. 31, Carmina byz. cum comment.	a. 1282 (ex Chalce insula)
38	Barb. gr. 541, Evangelia graece et latine	a. 1292 (Calaber)
39	Ottob. gr. 426, Clementis epitome	a. 1300 (Athous)
40	*Vat. gr. 256, Nicomachus Gerasenus	a. 1321
41	*Barb. gr. 164, Aristoteles cum comm.	a. 1294
42	Vat. gr. 840, Canones cum comm.	c. a. 1330 (in Russia exaratus)
43	Reg. gr. 57, Canones cum comm.	a. 1359
44	Ottob. gr. 381, notitia de terrae motu	a. 1389 (Chius)
45	*Vat. gr. 84, Libanius	a. 1425
46	*Vat. gr. 343, Psalterium neograece	a. 1450
47	*Pal. gr. 223, Euripides cum scholiis	a. 1495
48	*Vat. gr. 324, Iamblichus	a. 1536
49	Vat. gr. 302, Theod. Metochita	a. 1561
50	Ottob. gr. 25, Nili opera	a. 1565
51	*Urb. gr. 61, Theophrastus	saec. IX/X
52	*Vat. gr. 2369, Herodotus	saec. X
53	*Urb. gr. 105, Dionysius Halicarnassensis	saec. X
54	*Vat. gr. 1335, Xenophon	saec. X/XI
55	*Urb. gr. 102, Polybius	saec. X/XI
56	*Barb. gr. 70, Etymologicum Gudianum	saec. XI
57	*Vat. gr. 101, Demetrii Cydonii autographon	saec. XIV
58	*Vat. gr. 1353, S. Basilius manu Constantini Lascaris scriptus	a. 1462
59	*Vat. gr. 2223, Georgii Scholarii autographon	a. 1448
60	*Vat. gr. 1334, Aristoteles manu Theodori Gazae scriptus	saec. XV

PRAEFATIO

Latius in dies patescunt viae olim angustae et arduae, quibus ad fontes memoriae antiquae viris doctis accessus datur. Prodeunt catalogi accuratissime elaborati, crescit numerus hospitum apud bybliothecas peregrinantium: quin et ipsi codices solis almo lumine depicti bybliothecas relinquunt et montes ac maria transvolant, externa musea publica vel privatorum hominum visitaturi.

Quantum inde augmentum sumpserit palaeographiae Latinae studium, tot opera virorum eruditorum testantur, quorum fere principem LVDOVICVM TRAVBE inmatura morte praereptum lugemus.

Tanto incremento gradus non adaequasse palaeographiam Graecam nemo negabit: desunt enim bybliothecae illae monasteriorum celeberrimae, ubi longae series codicum inde a pristinis temporibus per tot saecula exaratorum usque ad nostrum aevum conservatae exstant, deest tota illa regionum et nationum varietas scribendi, etiam saeculorum diversitates non numquam difficillime perspiciuntur: accedit, quod in tanta messe pauci versantur operarii. Quorum numerum ut augeamus hunc libellum iuventuti academicae destinavimus, quo tirocinio nostro instructi iuvenes strenui ad maiora opera perlustranda procedant, in codicibus ipsis conferendis denique acrius operam et laborem consumant.

FRANCISCVS EHRLE S. I., vir inlustrissimus, bibliothecae Vaticanae praefectus, egregia qua est liberalitate petentibus nobis benigne permisit, ut scrinia Vaticana perlustraremus ad eligendos codices et quantum fieri posset aptissima exempla publici iuris faceremus: huic igitur viro nobiscum gratias agat, quicumque tabulas nostras hand inutiles esse censuerit. Deinde gratiam debemus IOHANNI MERCATI, viro cl., qui temporum et locorum indicia, quae in codicibus Vaticanis reppererat, in usum nostrum tradidit neque umquam operam et consilium adferre destitit. Elegimus igitur ex uberrima abundantia codicum quinquaginta exempla, quae ad artem palaeographicam discendam utilissima fore putavimus: quod si quis codices ecclesiasticos prae profanis inmerito praevalere existimet persuasum habeat quaesumus, rarissimos omnino esse codices profanos temporum notis instructos. Codicum aetatem et patriam num in ipsis tabulis indicaremus, diu nobiscum reputavimus, cum rationibus gravissimis id postulari non minus quam vetari videretur: tandem omittendas iudicavimus notas, quae tabulis impressae deleri nequeant, omissae facillime plumbo vel calamo adiciantur, ne magistro tentaminis, discipulo exercitii ansam praeriperemus.

ROMAE
PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI

IENAE
IOHANNES LIETZMANN

PRAEFATIO SECUNDAE EDITIONIS

In hac nova editione perpauca mutavimus, ne insolita pro exemplis multo iam usu probatis proponeremus neve pretium libri praeter necessitatem augeremus. Accedit quod viri artis palaeographicae peritissimi PAULUS MAAS et WILHELM SCHUBART specimina nostra commentariis suis doctissimis illustraverunt, unde emolumentum haud mediocre studiosae iuventuti eventurum speramus. At tamen tabulis denuo imprimendis linearum numeros et titulos codicum patriam et aetatem exhibentes adiecimus, in tabulis 9 et 10 pro veteribus novas eorundem codicum paginas elegimus. In fine vero, ne solitus ordo turbaretur, subiunximus novam speciminum seriem (tab. 51—60) e codicibus profanis desumptam, ut desideriis virorum philologorum aliquo modo satis faceremus.

ROMAE
PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI

BEROLINAE
IOHANNES LIETZMANN

1. Vat. gr. 1209, saec. IV, membr., mm. 270 circ. (formae quadratae), pag. 1536. Vetus et novum Testamentum (= cod. B). Pag. 426, cuius imaginem damus, continet III Reg. 14, 26—15, 16. In margine capitulatio antiqua $\overline{\text{POZ}}$ $\overline{\text{POH}}$ et recentior $\overline{\text{MB}}$ $\overline{\text{MΓ}}$. Codex integer phototypice editus est: Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii P. P. X consilio et opera curatorum Bybliothecae Vaticanae IV 4 vol. 1889—1904; praefationem edet Ioh. Mercati. Interim vide Tischendorf Nov. Test. gr. ed. VIII maiorem t. III p. 358 sqq. Gregory Textkritik t. I p. 32 sqq. Nestle Einführung in das griechische Neue Testament[3] 67 sqq. HBSwete Introduction to the Old Testament in Greek 126 sqq. Pal. Soc. tab. 104. Codicem Alexandrinum (= A) integrum heliotypa imagine exprimendum curavit E. M. Thompson 1881—83, Novum Testamentum separatim edidit Kenyon (*in reduced photographic facsimile*) London 1909. Specimen exhibet Pal. Soc. 106. Codicis Sinaitici (= א) specimina habes apud Tischendorf Bibliorum Codex Sinaiticus 1861—63. Pal. Soc. tab. 105. Wattenbach Specimina 6. Codicis Ephraemi Syri (= C) exempla praebent, praeter Tischendorf Cod. Ephr. rescriptus 1843—45, Omont anc. 3. Bibl. Nat. 2. Codicem Sarravianum (= G) integrum heliotypice edidit H. Omont inter Codices Graecos et Latinos Scatonis de Vries tom. I 1897: exempla praebet de Vries Album palaeogr. tab. 1—4. Omont anc. 2.

2. Vat. gr. 1288 (ol. Fulvii Ursini), saec. V, membr., nunc mm. 305—310 × 229—235 (olim formae prorsus quadratae), pag. 26. Cassii Dionis historiar. Romanar. lib. LXXIX. LXXX. Pagina 23, quam exhibemus, continet LXXIX 4, 4—6, 1 (ed. Boissevain III p. 458 sq.). Lemma inter laterculum 2 et 3: περι των ασελγιων αυτου. Imo marg. μετάφραση (v. Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii PP. X, vol. IX, Casii Dionis Cocceiani hist. Rom. lib. LXXIX. LXXX quae supersunt, pag. 7). Cf. Dioscuridis codicem Vindobonensem, quem integrum habes inter Codices Gr. et Lat. de Vries tom. X 1906, exempla apud de Vries, Album palaeogr. 5—8, Pal. Soc. 177.

3. Borg. copt. 109, 65 saec. V—VI, membr., mm. 24, 6—25 × 20, fol. 13 (= pag. 26). Evangeliorum fragmenta graece et copt. Fol. 21[v], cuius imaginem damus, continet Ioh. 7, 32—39. Cf. 'Die Wiener Genesis' ed. v. Hartel et Wickhoff (= Jahrb. d. Samml. d. allerh. Kaiserh. XV. XVI) Wien 1895. Specimen praebet Pal. Soc. 178.

4. Vat. gr. 2125, c. an. 700, membr., mm. 295 × 179, pag. 832. Prophetae (codex Marchalianus, Q). Quam damus pagina 489 continet Ier. 42, 11—19; in margine variae lectiones et notae hexaplares, quas exhibet apparatus criticus editionis H. B. Swete The Old Testament in Greek t. 3, Cambridge. Codex integer phototypice editus exstat: Prophetarum codex Graecus Vaticanus 2125 . . . heliotypice editus curante I. Cozza-Luzi. Accedit commentatio critica Ant. Ceriani. Romae 1890. Cf. New Pal. Soc. 48 (epistulam paschalem Aegyptiacam a. 672) et W. Schubart Papyri Graecae Berol. (= Tabulae in usum schol. II 1911) Tab. 50 (epist. pasch. Aeg. an. 713 vel 719 vel 724). Cf. H. Lietzmann in Neutest. Studien, Georg Heinrici dargebracht 1914 p. 64 sq.

5. Vat. gr. 2200 (Columnensis 39), saec. VIII—IX, chart., mm. 264 × 150, fol. III, pag. 492. Doctrina Patrum. Fol. 278ᵛ. 279ʳ, quorum imagines phototypas vulgamus, continent 25, 4—7 (ed. Diekamp pag. 182, 3—183, 11). Alia huius codicis tabula Pal. Soc. ser. II 126, cf. Pal. Soc. I 107. Tabulam lectu difficillimam hic transscribimus integram:

f. 278ᵛ καθάπερ ὁ καινολόγοσ νενομικεν. τισ ἡ ἀπο|κληρωσισ μονουσ ανουσ μετεχειν του σώ|ματοσ αυτου και του αιματοσ. και μη και δαίμονασ | ειγε κατα τὸν ἀπαιδευτον εκεινον και υπερ του||των σταυροῦται· αλλ' οὐ δαιμονεσ ακουσον|ται λαβετε φαγετε και λαβετε πιετε· οὐδε | αυτὸσ ὁ σηρ το οἰκειον καταλυσει προσταγμα | τοῖσ μαθηταῖσ ειρηκὼσ μη δοτε τὸ ἅγιον τοῖσ | κυσιν, μηδε βαλητε τοὺσ μαργαρίτασ ὑμῶν || εμπροσθεν τῶν χοίρων· μηποτε καταπα|τησωσιν αυτοὺσ τοῖσ ποσιν αυτῶν· και στρα|φέντεσ ρηξωσιν υμᾶσ· ὥσπερ και ὁ αποστολοσ | γραφει· οὐ θελω δε υμᾶσ κοινωνοὺς τῶν | δαιμονίων γενεσθαι· οὐ δυνασθε ποτηριον || κυ πίνειν και ποτηριον δαιμονιων· οὐ δυ|νασθε τραπεζησ κυ μετεχειν. και τραπέζης | δαιμονιων· ουτωσ ἀδυνατον δαιμονασ | ποτηριον κυ πινειν ἡ· τραπεζησ κυ μετε|χειν· και μετολιγα· αλλα και ὡριγε||νησ μη βουλεται χσ ὁ κσ ημῶν και τον θανατον | και τον εχοντα το κρατοσ τουτου καταργησεσθαι | διαβολον αθανατον ημῖν το κατ αυτου φυ|λάττων ἐν ουνοισ τροπαιον· οὐκ εισ το μη | ὂν φερων τα σωματα. ἀλλα τον θανατον || και την φθορὰν εισ τὸ μη ὸν μετα την τῶν | σωματων ἀναστασιν ἀναλυειν παρασκευ|αζων· ὅθεν και δικαίωσ πανηγυριζομεν | θανατου και φθορᾶσ λυτρουμενοι· || fol. 279ʳ + quat. num. ιθ, contextus pergit: και μεθ ετερα· | οὐδε τῆσ μακαρίασ αννησ την αἴτησιν | κακιζομεν σπέρμα λαβεῖν ἱκετευουσησ | ἀνδροσ· οὐ γαρ παιδοποιΐασ ερῶσα ψυχην || εν ουνωι διαιτωμενην προσα(corr. ο)μαρτειν ηυ|χετο, ἵνα τῆσ οἰκειασ επιθυμιασ πληρου|μενην ἴδη την δυναμιν· οὐδε μωυσησ τοῖσ ὑιοισ ιηλ ἐπευχομενοσ και λεγων κσ ὁ | θσ υμῶν επληθυνεν ὑμᾶσ, και ἴδου εστε || σημερον ὡσεὶ τα αστρα του ουνου τῶι πλ|ηθει· κσ ὁ θσ τῶν πρων ὑμῶν προσθειη | ὑμιν ὡσ εστε χιλιοπλασιωσ και ευλογησαι | υμασ καθότι ελαλησεν. τοσαύτασ ψυ|χὰσ αμαρτανειν ηβουλετο. ἵνα χιλιοπλά||σιοι γενωνται· ΙΩ ΤΟΥ ΧΡΥСΟСΤΟΜΟΥ ΕΙС ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙС ΤΟ ἸΔΕ ὙΓΙΗС ΓΕΓΟΝΑС ΜΗ|ΚΕΤΙ ΑΜΑΡΤΑΝΕ, ΙΝΑ ΜΗ ΧΕΙΡΟΝ ΤΙ СΟΙ ΓΕΝΗΤΑΙ: ∼ | ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμάρτανε ἵνα | μη χειρον τι σοι γένηται· τι τοινυν· πρωτον || μεν. ὅτι εξ αμαρτιῶν ετεχθη τὸ νοσημα | δευτερον δε ὅτι πιστὸσ ὁ τησ γεεν(add. ν)ησ λογοσ | και τὸ μακραν ειναι και απειρον την τιμωριαν. | που γαρ νῦν εισιν οι λεγοντεσ ὅτι εν ωραι μιᾶι | εφονευσα και ἐν βραχειαι καιροῦ ροπῆι || εμοιχευσα και αθανατα κολαζομαι. ιδοὺ | γαρ και ουτοσ οὐκ εν τοσουτοισ ημαρτεν ετε|σιν, ἐν οἷσ και εκολαζετο· ολοκληρον γαρ βιον | ανου ἀναλωσεν ἐν τῶι μηκει τῆσ τιμω|ριασ. ὀυδε γαρ ἐν χρονωι τα αμαρτηματα || κρινεται αλλ' ἐν αυτῆι τηι φυσει τῶν πε|πλημμελημένων.

6. Vat. gr. 1666, an. 800, membr., mm. 310 × 220, fol. 185. S. Gregorii Magni dialogorum versio graeca. Fol. 146ᵛ, cuius imaginem habes, continet lib. IV cap. 12 finem et initium cap. 13, scil. usque ad verba τῷ ὄντι παρὰ (Migne, Patr. lat. 77, 339 A 14 — C 13). Fol. 185ᵛ legitur subscriptio: + ἐτελειώθη δὲ ἡ βίβλος | αὕτη μηνὶ ἀπριλίω, || ἡκάδη α. ἔτους ,ςτη: (edd. Hagiographi Bolland., Catal. codd. hagiogr. gr. Bibl. Vat. pag. 155). Romae exaratus videtur hic liber Gregorianus. Aliam eiusdem codicis tabulam praebet Pal. Soc. ser. II 81.

7. Pal. gr. 44, an. 897 (in Laconia Monembasiae exaratus?), membr., mm. 213 × 170, fol. 245 Psalterium cum Hesychii commentario. Fol. 46ᵛ, quod phototypice exprimendum curavimus, continet ps. 34, 17—24 n. 36—50 (ed. Migne sub nomine erroneo Athanasii Patr. gr. 27, 780), vide quae docuit Jo. Mercati Studi e Testi 5, 145 sqq. et Faulhaber Hesychii Hieros. interpr. Isaiae p. XVI sqq. In fol. 245ᵛ exstat subscriptio + ὡς ἰδὼ τοῖς πλέουσιν εὔδιος λιμήν | οὕτως καὶ τοις γραφουσιν ὁ ὕστατος | στίχος. || ἐγράφη οὖν ἡ παροῦσα δέλτος τοῦ | ἑρμηνευτοῦ ψαλτήρος δια χειρὸς | λέωντος ταβουλαρίου μονοβα|σίας (sic!) μη(νὶ) αὐγούστω. κη. ἡμέ(ρα) β. ινδ(ικτιῶνος) | ἔτους ,ς υ ε. || ὁ ἀναγινώσκων εὔχου μοι δια τὸν κ(ύριο)ν | ὅπως λυτρωθω τοῦ πυρος τῆς γεαίννης (ed. Stevenson sen., Codd. Palat. gr. pag. 23. Vogel-Gardthausen p. 262). Alia huius codicis exempla praebet New Pal. Soc. 129. Cf. Vitelli-Paoli XXXIII sq. scr. Nicolaus presb. Laconicus.

8. Vat. gr. 749, saec. IX, membr., mm. 375 × 280, ff. II. 250. Catena in Iob (cf. Karo-Lietzmann, Catenar. graecar. catal. pag. 322). Quam subicimus pagina (f. 52v p. I) continet 5, 5. Fragmentorum lemmata (e. g. Διδύμου, καὶ μετ᾽ ὀλίγα al.) minio exarata. Similia invenies inter codices Parisinos Omont anc. 8—20bis. Bibl. Nat. 5—6. Vitelli-Paoli XVII. Wattenbach Specimina 9. 10. Pal. Soc. ser. II 4. 26.

9. Vat. gr. 1, saec. IX—X, membr., mm. 364 × 255, fol. I. 191 (190. 191. rec. et vac.). Platonis opera. Quod exhibemus fol. 48r continet libri V de legibus pag. 742 D—743 D. In margine scholia duo 1) τέλος τῶν διορθωθέντων ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου λέοντος (de quo vide Fr. Fuchs Die höheren Schulen von Kpel im Mittelalter, Byzant. Archiv 8 p. 18 ss: alterum eiusdem nominis commemorat Krumbacher Gesch. d. Byz. Litt.[2] p. 722 sq.: uterque IX saeculo vixit). 2) est nota variae lectionis: τοῦ πατριάρχου τὸ βιβλίον οὐκ ἀγαθὸς ἀπορθῶ: unde apparet codicem Constantinopoli quondam fuisse adservatum. Cf. H. Rabe in Rhein. Museum 63, 235 sqq. In mg. inferiore lemmata. Similis est scriptura Parisini 451 Clementis Alexandrini (scr. a. 914 Omont dat. 2); conferendi praeterea Paris. suppl. gr. 384 Anthologiae (Omont anc. 33b) et quodam modo Paris. 1853 Aristotelis (Omont anc. 30). Veteres Platonis codices habes apud Wattenbach-v. Velsen 3 (Oxoniensem Bodl. Clarke 39 a. 896, quem totum edidit W. Allen apud Sijthoff t. III/IV 1898 sq., specimina exhibet de Vries Album Palaeographicum t. 9—12, Pal. Soc. 81) et Omont anc. 28 (Paris 1807 s. IX).

10. Vat. gr. 90, saec. IX—X, membr., mm. 320 × 226, fol. IX. 353 (+ 176a—b). Luciani Samosat. opera cum scholiis. Fol. 69v cuius imaginem superior pars tabulae exhibet, continet somni sive galli initium cum scholiis (Rabe schol. in Luc. p. 85 ss.). Pars inferior praebet e fol. 305v Hermotimi finem et subscriptionem Alexandri ep. Nicaeensis et Jacobi metrop. Larissensis (cf. Rothstein Quaest. Luc. p. 59; Nilén Luc. I p. 49*, Rabe l. c. p. III). Cf. Pal. Soc. II 27 (Lucian. s. X).

11. Vat. gr. 204, saec. IX—X, membr., mm. 345 × 251, fol. III. 206. Theodosii, Autolyci, Euclidis, Hypsiclis, Eutocii, Marini opera. Pagina quam exhibemus (fol. 77v) continet Euclidis Phaenom. extrema verba et initium Theodosii opusculi de habitationibus (graece nondum editi). Conferas codicem Oxoniensem Euclidis (a. 888 scriptum, Wattenbach-v. Velsen 2, Pal. Soc. 65. 66) qui simili modo apicibus parcit: item Laur. 28, 18 s. IX apud Vitelli-Paoli XLVI (Pappi comm. in Ptolemaei syntaxim) et Chirurgorum cod. Laur. 74, 7 s. X apud Wattenbach-v. Velsen 42: vide praeterea tabulam nostram 5. Exscribimus scholia tria inferiora propter compendia:

1) ὁ γαρ απο τησ $\overline{\mathrm{E}}$ οικησεωσ | εκπίπτων ορίζων τῶι ἀπο | του κεντρου τησ γησ ορίζοντι ὁ αυτοσ εστιν | δια το σημειου ταξιν εχειν || την γην προσ τον κόσμον καὶ δια του|το ου διαφερει διὸ οὐκ ειπεν | περι του απο τησ $\overline{\mathrm{E}}$ οικήσεωσ | ορίζοντοσ εκπίπτοντοσ | ἀλλα περι του περι τὴν $\overline{\Gamma\Delta}$: |

2) του δε περι την $\overline{\Gamma\Delta}$ κυκλου αποδει|χθεντοσ ορίζοντοσ καὶ ορθου | προσ τον ορίζοντα. φανερον γί|νεται δια τὸ $\overline{\Delta}$ του εν τῶι περι||κινουμενησ σφαίρασ:

3) πρωτον οτι ὁ πόλοσ του ορίζοντοσ επι πασησ οικήσεωσ επι του μεσημβρινου εστι δια το εαν δύο κύκλοι εφάπτωνται | αλληλων ωσ ο ορίζων και ὁ αει φανεροσ ὁ. [?] δια την του ενοσ πόλου καὶ τησ σφαιρασ μεγιστοσ κύκλοσ γραφόμενοσ ηλιακος [?] επειδὴ δε ο ορίζων μεγιστοσ εστιν | δια τὸ $\overline{ς}$ ζωδια ὑπερ γησ αποτεμνειν (καὶ additum m. 1) ς υπο γην η δε εκ του πολου του μεγιστου τεταρτημοριαια εστιν τεταρτημοριαι|αι αρα εισιν αἱ απο του πόλου περιφερειαι επι τον οριζοντα ουκοῦν αἱ γωνίαι αι προσ τῶι κεντρωι του παντοσ επ αυτων βαινουσαι ορθαι εισιν || και εαν επιζευξωμεν ευθεια εσται καὶ προσορθασ τη δια των πολων ώστε πασα προσ τῶ οριζοντι ουσα ορθη εν τῶι ορίζοντι εστι καὶ διαμετροσ του | ορίζοντοσ δια γαρ του κεντρου εστι του ορίζοντοσ εικότωσ οῦν προσορθασ αγων τῆι δια των πολων απο του κεντρου τησ γησ τον περι εκείνην γρα|φομενον κυκλον οριζοντα λεγει. επειδη δὲ τα τεταρτημορια τα απο του πολου εωσ του ϊσημερηνου διηκει· εικότωσ ὁ ϊσημερινὸσ [?] | ὁρίζων εστιν εαν οῦν αξων υποτεθη πολον εχων εικότωσ ϊσημερινὸσ ορίζων * * * * γίνεται:

12. Vat. gr. 1660 (olim Cryptoferratensis 20), an. 916 in monasterio τῶν Στουδίου exarat., membr., mm. 322 × 195, fol. 408. Vitae Sanctorum. Fol. 187r, quod damus, continet vitam s. Eutychii patriarchae Cpolitani a verbis τοῦ δόξαν ταῖς ἁπάντων ad verba ὁμοπόρευτον καὶ συναθλῆ[σαν (Migne, Patr. gr. 86, II, 2384 C — 2385 A). Fol. 408 r subscriptio: τετέλεσται ἡ παροῦσα | βίβλος, μηνὶ μαρτίω | κα ἰνδ. δ ἔτους κόσμου | ,ςυκδ' γραφεῖσα διὰ χει|ρὸς ἰωάννου ταπεινοῦ | καὶ ἐλαχίστου μοναχοῦ | ἐπι ανατολίου τοῦ ὁσι|ωτάτου ἡγουμένου | τῶν στουδίου: ~ (edd. Hagiographi Bolland., Codd. hagiograph. gr. Bibl. Vat. pag. 153. Vogel-Gardthausen pag. 199 sq. perperam legit ,ςυκ'). Aliam huius codicis tabulam exhibet Pal. Soc. ser. II 82. Cf. Vitelli-Paoli XIX (Aristoteles saec. X). Pal. Soc. 129 (Aristotelis cod. Ambr. s. X).

13. Vat. gr. 354, an. 949, membr., mm. 360 × 220, fol. IV. 235 (235 ex cod. lat.). Evangelia per anni tempora legenda (cod. S). Fol. 30r, cuius imaginem damus, continet Matth. 8, 1—10. In margine dextro Clem. Alex. fragmentum quod ed. Jo. Mercati, Studi e testi 12, 1904, pag. 3 (cf. Stählin, Clem. Al. opp. III, Leipzig 1909, pag. 199). Columna sinistra in margine praebet numeros canonum Eusebii: $\frac{\Xi\Gamma}{\mathrm{B}}$ = Matth. 8, 1—4 est sectio ξγ' Matthaei, cuius similes indicat canon β', $\frac{\Xi\Delta}{\Gamma}$ (i. e. sectio ξδ', cuius similes exhibet canon γ') est pericopa Matth. 8, 5—13, quae recitatur κυ(ριακῇ) δ' = dominica quarta post Pentecosten. Quae praecedit sectio Matth. 8, 1—4 est pars ultima lectionis sabbato hebdomadis tertiae post Pentecosten destinatae (Matth. 7, 24 — 8, 4), cuius finis per $\overset{\text{o}}{\mathrm{T}}$ = τέλος in margine indicatur (vide Gregory Textkritik I p. 348 sq.). Numeri ς' et ζ' revocant legentes ad titulos in summa pagina propositos ς' περὶ τοῦ λεπροῦ (Matth. 8, 1—4) et ζ' περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου (Matth. 8, 5—13): habes κεφάλαια illa usitatissima, de quibus vide v. Soden, Schriften des N. T. I 405 sqq. Canones Eusebianos commode exhibet Nov. Test. Latine Eberhardi Nestle 1906. De 'neumis' interlinearibus cantoris in usum adiectis vide Paléographie musicale, Solesmes 1899 sqq. Sittard, Compendium d. Gesch. d. Kirchenmusik 1881. Fol. 234v subscriptio ἐγράφει ἡ τιμία δέλτος | αὕτη διὰ χειρὸς ἐμοῦ μιχα|ὴλ μο(να)χ(οῦ) ἁμαρτω(λοῦ)· μη(νὶ) μαρτ(ίω) α | ἡμέρα ε· ὥρ(α) ς. | ἔτους ,ς υ νζ· ἰνδ(ικτιῶνος) ζ (ed. Gregory, Proll. in NT, Lipsiae 1894, pag. 390; Vogel-Gardthausen pag. 322). Eiusdem codicis exempla exhibet New Palaeogr. Soc. 105. Conferendae praeterea tabulae Parisinae Omont anc. 15. 17. 20bis. Vitelli-Paoli VII. Pal. Soc. 154 (Evangeliarium a. 980) 26—27 (Evang. a. 995) ser. II 7 (Evang. s. X).

14. Vat. gr. 1591 (olim Cryptoferratensis 40), an. 964, membr., mm. 220 × 165, fol. 216. Vitae sanctorum. Quod exhibemus fol. 51r continet fragmentum vitae s. Pancratii Tauromen. typis nondum vulgatae (v. Bibliotheca hagiographica Graeca ed. 2 pag. 196). Fol. 216v subscriptio + συν θ(ε)ῶ τέρμα πυ|κτίδος γραφὲν διὰ | χειρὸς βασιλείου μο(να)χ(οῦ) ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτ(ωλοῦ) | μηνὴ δεκεμβρίω. κδ'. | ἡμέρα σα(ββάτω) ὥρ(α) ς * ἰνδ. η'. | ἔτ(ους) ,ςυογ' * (σελήνης) κύ(κλω) ιγ (edd. Hagiographi Bolland., Codd. hagiograph. gr. Bibl. Vat. pag. 132. Vogel-Gardthausen pag. 56). Cf. Omont dat. 1 (Martyria a. 890) et anc. 29 (Demosthenem s. X). Vitelli-Paoli I (Ioh. Chrys. a. 943).

15. Vat. gr. 2155, an. 981 in mon. Abramitarum (Cpoli) exarat., membr., mm. 304 × 235, fol. 354. S. Iohannis Chrysostomi opera. Quam damus pagina (fol. 3r quaternionis κη') continet hom. 27 in ep. I ad Cor. a verbis ἐσθί]η τὸν ἄρτον τοῦτον ad verba ἁμαρτημάτων; ἀλλ' ὅ[μως (ed. Montfaucon t. 10 p. 247 B—E = Migne, Patr. gr. 61, 230, 29—60). In fol. extremo verso exstat subscriptio: ἐτελειώθη ἡ παροῦ|σα βίβλος. μηνὶ ἀπρι|λίω ινδ. θ. ἔτους απο | κτίσεως κόσμου, ςυ|πθ· ἐπὶ ἐπιφανίου (μοναχοῦ). | τοῦ εὐλαβεστάτου ἡγου|μένου μονῆς τῶν ἀ|βραμιτῶν· γραφεῖσα | διὰ χειρὸς διονυσίου | μοναχοῦ. + (cf. Vogel-Gardthausen pag. 110). Cf. Wattenbach - v. Velsen 10. (Catenam in Psalterium a. 1000). Pal. Soc. 41 (Cat. in Psalt. a. 961).

16. Regin. gr. 75, c. a. 983 (?) in Calabria (*Malvito* prope Cosentiam) descriptus, membr., mm. 194 × 145, fol. I. 101. Euchologii fragmentum. Quae damus fol. 48v. 49r continent lectiones recitandas diebus V et VI hebdomadis magnae: Gen. 10, 32 — 11, 9; Prov. 13, 19 — 14, 6; Esa. 29,

13—14. Fol. 101ʳ subscriptio + μνήσθ(ητι) κ(ύρι)ε τῶ σῶ | δοῦλω: συμεῶν | ἐλαχίστω πρεσβυ|τέρω: ἀμήν * || ἔγραφη εἰς το μαλβιτο | εχ (= εις το?) χωρι της ἀγίας | παρασκευης: καὶ πα|ρακαλῶ καὶ δεομαι | τοὺς παντ(ας) εὔχεσθαι | ὑπερ ἐμοῦ του εὐτε|λοῦς τον ὑπερ πάντ(ας) | αμαρτωλ(όν). ἵνα τυ|χω ελεον ἐν τη ἡμέρα | τῆς ἀνταποδώσεως (ed. Stevenson sen. Codd. Regin. gr. pag. 61; cf. Vogel-Gardthausen pag. 409). Fol. praevio verso * ἔτ(ους) ͵ς: υ ς..: Καταβαίνει ὁ φραγκος εἰς καλαβρία(ν) καὶ | συνκρουει των σαρακι(νῶν) καὶ κατασφαζει λαο(ν) πολύν· | καὶ στρέφεται ὁ φράγκος ἐπι ἰταλίας καὶ ο ἴσμαὴλ ἐπι σικε(λίας) | μ(ηνὶ) ἰουνιω ἰνδ(ικτιῶνος) ι α (ed Stevenson pag. 60).

17. Vat. gr. 2138 (olim Cryptensis A. 15), an. 991 Capuae exarat., membr., mm. 259×182, fol. I. 91. Evangeliarium. Quod edimus fol. 29ᵛ continet Ioh. 19, 10—16; Matth. 27, 3—5. Titulus εὐαγγέλιον ε′ praefixus est pericopae Matth. 27, 3—32, quae inter duodecim 'evangelia passionis' quintum locum obtinet (Gregory Textkritik I p. 363). Fol. 91ʳ τετελείωται σὺν θ(ε)ῶ τὸ | ἐκλογάδην τ(οῦ) εὐαγγελίου | τοῦτου. διὰ χειρὸς κυριακοῦ | πρεσβυτέρου. τλήμωνος | τ(οῦ) καλογήρου: ἐν ἔτει | ͵ϛυϙθ: ἰν-δικτίωνος δ: | μηνὶ ἰουνίω. εἰς τ. ιβ: || ἀπὸ δὲ τῆς ἐνάνθρωπήσεως | τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ. ἔτη ἐν|νακόσια, ἐνενήκοντα ἕν: | ϡϙα. Fol. 52ʳ κυριακὸς (μοναχὸς) πρεσβύτερο(ς). | ἐν ἄστεω καπούης ἔγραψεν. (Vogel-Gardthausen pag. 238.) Eiusdem codicis tabulam habet Pal. Soc. ser. II 87. Cf. Vitelli-Paoli XXXIII—XXXV, XLIII (Greg. Naz. s. X).

18. Urb. gr. 20, an. 992, membr., mm. 321×229, fol. I. 362. S. Iohannis Chrysostomi in Matth. homiliae. Fol. 210ᵛ, cuius imaginem exhibemus, continet finem homiliae 24 (al. 25) et hom. 25 (al. 26) initium (ed. Monti. 7, 306 = Migne Patr. gr. 57, 328, 3—327, 21 a. i.). Fol. 361ᵛ (rec. suppl.) legitur librarii nota ex antiqua membrana, quae interiit, descripta: ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος | διὰ χειρὸς γρηγορίου (μοναχοῦ) | ἁμαρτωλοῦ· μη(νὶ) αὐγούστω | ιβ. ἰνδ. ε. ἔτους ͵ϛφ′: ∾ (ed. Stornaiolo, Codd. Urb. gr. pag. 29. Vogel-Gardthausen pag. 94).

19. Ottob. gr. 422, an. 1004 in monte Atho descriptus, membr., mm. 369×295, fol. 412. Homiliae et vitae sanctorum. Pagina 300ʳ, quam damus, continet fragmentum Passionis ss. Mennae, Hermogenis et Eugraphi nondum editae (= Bibl. hag. gr.² n. 1270). Fol. 412ᵛ subscriptio + ἐγράφη ἡ παροῦ(σα) βίβλος χειρὶ | θεοφά(νους) ταπ(εινοῦ) μο(να)χ(οῦ)· καὶ ἐπλη|ρώθ(η) μ(ηνὶ) αὐγ(ούστω) ἰνδ. β: | ἔτ. ͵ϛφιβ: (edd. Feron-Battaglini, Codd. Ottob. gr. pag. 235 s. Vogel-Gardthausen pag. 145). Eiusdem scribae documenta exhibent Sabas Spec. palaeogr. cod. graec. Mosqu. 1863 tab. 8, Amphilochi descr. paléogr. des manuscr. Mosc. 1879 tab. 1 II (e Mosqu. 75 = 76 Matth. = 62 Vlad. a. 1006), Amphilochi 2 V (e Mosqu. 162/163 = 380 Vl. a. 1022), Amphilochi 2 VI (e Mosqu. 15/15 = 381 a. 1023), Omont dat. 13 (e Paris. 529 a. 1020). Similia exhibent e. g. Omont dat. 9. 15ᵇ anc. 32. Vitelli-Paoli VIII. Wattenbach Specimina 18. Pal. Soc. 52 (Cat. in Psalm. a. 967).

20. Vat. gr. 1675, an. 1018 in monasterio τῶν Στουδίου Cpoli descriptus, membr., mm. 328×235, fol. III. 341. S. Gregorii Nazianzeni opera. Quod edimus fol. 119ʳ exhibet initium or. contra Arianos et in seipsum usque ad verba πολεμούντων ἡμῖν βαρβάρων. οὓς (ed. Bened. 1, 603—604 B = Migne, Patr. gr. 36, 216 B 11). Fol. 333ᵛ ἐδωρήθη ἡ βί|βλος αὕτη τῆι εὐ|αγεστάτηι μονῆι τ(οῦ) | ἁγίου ἰωάννου | τοῦ προφήτου | προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, τῶν στουδίου. | παρὰ νικολάου πριμικηρίου καὶ ἄρχοντος (haec in. et quae sequitur, in rasura) | τοῦ χρυσοχείου ἐπὶ νικολάου τοῦ εὐλα|βεστάτου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου | τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης μονῆς· μηνὶ μαρτίωι | ἰνδικτιώνος πρώτης· ἔτους ἀπὸ κτί|σεως κό|σμου ἑξακισ|χιλιοστοῦ πεν|τακοσιοστοῦ εἰ|κοστοῦ ἕκτου.

21. Vat. gr. 1613, ante an. 1025, ut vid., Cpoli exarat., membr., mm. 364×284, pag. XV. 433. Menologium Basilii II (976—1025). Pagina 1, quam exhibemus, continet Indictionis Principium (Migne, Patr. gr. 117, 21). In marg. nomen legitur artificis qui imaginem textui praefixam pinxit: τοῦ ζωγράφου |

παντολέοντος: (Codex integer editus est cum praefatione Pii Franchi de' Cavalieri: Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii PP. X, vol. VIII, Il Menologio di Basilio II). Aliud eiusdem codicis exemplum invenies in New Pal. Soc. 4.

22. Vat. gr. 1650 (olim Cryptoferratensis), an. 1037 in Sicilia exarat., membr., mm. 346 × 270, fol. I. 187. N. Testamentum, s. Ioh. Chrysostomi hom. in Act. Apost. Fol. 31r, cuius imaginem edimus, continet S. Iudae ep. inde a v. 3. Numeri β' γ' δ' in margine adscripti signant initia capitum, quorum tituli in summo et imo margine leguntur: ἐν ᾧ περὶ μελλούσης αὐτῶν κολάσεως καθ' ὁμοίωσιν τῶν πάλαι ἁμαρτημάτων τε καὶ πονηριῶν est pars posterior tituli primi quae spectat ad v. 5—10. β' Ταλανισμὸς αὐτῶν ἐπὶ τῇ πλάνῃ καὶ δυσεβείᾳ (sic) καὶ ἀσελγίᾳ καὶ βλασφημίᾳ καὶ ἐπιπλάστου ὑποκρίσεως τῇ εἰς ἀπάτην δοροδοκίᾳ ad v. 11—16. γ' περὶ ἀσφαλείας αὐτῶν ἐπὶ τῇ πίστει συμπαθείας τε καὶ φειδοῦς εἰς τὸν πλησίον ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐν ἁγιασμῷ ad v. 17—23. capituli δ' v. 24—25 titulus deest. Praeterea notae ad v. 9 Μωϋσέως ἀποκρύφου et v. 14 Ἐνὼχ ἀποκρύφου adscriptae Euthalii sunt (v. Soden Schriften des N. T. 1, 460. 672). Fol. 186r legitur, post alia quae referre supersedemus, ἐγράφη ἅυτη ἡ | δέλτος διὰ χειρὸς θεοδώρου | κληρικοῦ σικελιώτου κατ ἐ|πιτροπὴν νικολάου ἐπισκόπου | κτήτορος ταύτης. ἐν ἔτει ἀπὸ | κτίσεως κόσμου ἔτ. ,ςφμε ινδ. ε | κύ(κλω) (σελήνης) θ κύ(κλω) (ἡλίου) κα κ(αὶ) ἐπληρώθ(η) μη(νὶ) | ἰαννουαρίω εἰς τὸν αὐτὸν ☧ | ἡμέ(ρα) (πρώτη) ὥρα γ (cf. Scholz, Biblisch-kritische Reise pag. 99—100. Vogel-Gardthausen pag. 140).

23. Pal. gr. 259, an. 1054 (in regione Gordyena Armeniorum exaratus?), membr., mm. 278 × 225, fol. I. 207. S. Ioh. Chrysostomi hom. in exitum Quadragesimae et in Genesim. Quod damus fol. 236v continet in Genes. hom. 25 a verbis οὐδὲ αἴσθησιν συγχωρεῖ ad verba ὄψεως οὐκ ἂν ἐξέστη (ed. Montfaucon 4, 239 A—C = Migne, Patr. gr. 53, 226, 3—32). Quaternionis numerum λα' addidit manus posterior. Fol. 297v subscriptio ἐτελειώθ(η) σὺν θ(ε)ῶ. ἡ θεία | δέλτος αὕτη. διὰ χειρὸς | νικηφό(ρου) πρεσβυτ(έρου) τοῦ χρ(υ)σοῦ. | ἐκ προστάξεως καὶ μισθα|ποδοσίας τοῦ δούλου τοῦ | θ(εο)ῦ θεοφά(νους) πρωτοπρ(εσβυτέρου). καὶ κων(σ)τ(αντίνου) | πρ(εσβυτέρου) καὶ σκευοφύλα(κος) καὶ τ(ῶν) λοιπ(ῶν) | ἱερέων· καὶ προσετέθ(η) ἐν τῇ ὑ|π' αὐτοὺς ἁγιωτ(ά)τ(η) καθολικῇ (καὶ) ἀπο(στολικῇ) ἐκ|κλ(ησία) τοῦ χωγορδ· εἴτις ἐπ' ὀνό|ματι μὲν τοῦ ἀρχαγγέ(λου) μιχ(αὴλ) | ἵδρυται. τιμᾶται δὲ καὶ προσκυ|νεῖται εἰς τὸ τῆς ὑπερεν|δόξου δεσποίνης ἡμῶ(ν) θ(εοτό)κου | ὄνομα. καὶ τοῦ ἐν βασιλεῦσιν | πρώτου καὶ μ(ε)γ(άλου) κων(σ)τ(αντίνου)· οἱ | οὖν ἐντυχώντες καὶ φοβού|μενοι τὸν θ(εὸ)ν εὔχεσθ(ε) αὐτοὺς | ἅμα τῶ γράψαντ(ι) ὅπως ἵ|λεος αὐτοῖς γένη(ται) κ(ύριο)ς· ἐν τῇ | ἡμέρα τῆς κρίσεως. + εἴληφε τέρμα μη(νὶ) σεπτεμ|βρίω α ἰνδ. η· ἔτ(ους) ,ςφξγ. ἀρχὴ καὶ τέλος πάντ(ων) τῶν καλῶν χ(ριστὸ)ς πέλει (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 142 s. Vogel-Gardthausen pag. 341). Cf. Omont dat. 25 (Ioh. Chrys. a. 1057) et 31 (Basil. a. 1065), anc. 47/8 (Ioh. Chrys.).

24. Regin. gr. 18, an. 1073, membr., mm. 323 × 239, fol. I. 252. S. Basilii M. homiliae et epistulae. Quod exhibemus fol. 168r continet partem extremam hom. in ps. 132 (cuius fragmentum exhibet editio Garnerii 1, 377 A—B = Migne, Patr. gr. 30, 116 D — 117) et epist. 330. 332 cl. III (ed. Garn. 3, 451 = Migne 32, 1076). Fol. 251r subscriptio: ἐτελειώθη ἡ δέλτος | αὕτη σὺν τῇ ἑτέρα ταύ|της δευτέρα βίβλω διὰ | χειρὸς θεοδώρου (μοναχοῦ) | μη(νὶ) φευρ(ουαρί)ου ιγ ἰνδ(ικτιῶνος) ια ἔτ(ους) | ,ςφπα. Manus saec. XIII add. + φέρει γαλατᾶς τῇ μονῇ τοῦ προδρόμου | τὴν βίβλον ταύτην ψυχικῆς σωτηρίας. Fol. 251v possessoris nota + ἠγοράσθ(η) ἡ παροῦσα βίβλος διὰ | θεοδώρου γραμματ(ικ)οῦ μετὰ τὴν ἐπιδρο|μὴν τῶν ἀθέων ταρτάρων, βασιλεύοντο(ς) | ἐν τῇ βουλγαρία καλλιμάνου τοῦ | ασάν υἱοῦ ἰω(άννου) τοῦ ασάν. εἰς ὑ(πέρ)π(ε)ρ(ον) |||| | ἐν ἔτη: ,ςψνα' [1243] (ἰνδικτιῶνος) α'. καὶ οἱ ανα|γυνώσκοντες, εὔχεσμοι τῶ ἁμαρ|τωλῶ. ὅπως εὐχαῖς ὑμῶν ῥυσ|θῶ τῆς αἰωνίου κολάσε(ως) (ed. Stevenson sen., Codd. Regin. gr. pag. 15. Vogel-Gardthausen pag. 140). Cf. Pal. Soc. 53 (Psalterium a. 1066). New Pal. Soc. 51 (Psellum a. 1040).

25. Reg. gr. 41, an. 1092, membr. (ff. 3—9. 185. 186 chart. saec. XVI inserta), mm. 214 × 152, fol. 191. Iohannis scholastici cognomento Climaci scala paradisi. Fol. 76v, quod phototypice exprimendum

curavimus, continet finem gradus VII et VIII initium (ed. Raderus I, 163. 170 Migne, Patr. gr. 88, 816 D 2—5; 828 B—C 14). Fol. 197ʳ subscriptio: πλήρωμ(α) νόμ(ου) χ(ριστό)ς· φύλαττ(ε) τοῦς τρεῖς. ἡ τριὰς τρι|σολβείος· ἐτελειώθ(η) συν θ(ε)ῶ ἡ ἱερᾶ δέλτος | αὔτ(η) μη(νὶ) αὐγούστ(ω) ς ἡμέ(ρα) γ ὥρ(α) α (ἰνδικτιῶνος) α ἐν ἔτ(ει) ,ςχ etc. ἐγρά(φη) διὰ χειρὸ(ς) νικήτ(ου) ἀναγνώστ(ου) τοῦ λιβή καὶ καλλιγρά(φου) | διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου μο(να)χ(οῦ) καὶ καθηγουμέ(νου) τοῦ μ(ητ)ροφά(νους) | τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας θ(εοτό)κου ὁ τῶν ἀρκολούστρ(ων) etc. (ed. Stevenson sen., Codd. Reg. gr. pag. 30. Vogel-Gardthausen pag. 335). Cf. Omont dat. 30 (Cyrill. Alex. a. 1065). Vitelli-Paroli II (Greg. Naz. a. 1091). Pal. Soc. 109 (Thucyd. s. XI).

26. Vat. gr. 126, saec. XI, membr., mm. 265×184, fol. III. 190. Thucydidis de bello Peloponnesiaco. Quod damus fol. 74ʳ continet III 63, 3—65, 3. In margine exstant scholia (ed. Haase, Paris, Didot, 1884, pag. 65). Cf. Omont anc. 41 (Thucyd. c. schol. s. XI) et 37. Pal. Soc. 109 (Thucyd. c. schol. s. XI): simili modo exaratus est codex Hierosol. s. Sepulchri a. 1056, qui continet Διδαχὴν τῶν ιβ´ ἀποστόλων et Clementis epistulas, editus a Rendel Harris the teaching of the apostles 1887 (Didache) et Lightfoot the apostolic fathers I 1890 (Clementis epist.); exemplum habes Pal. Soc. ser. II 48.

27. Vat. gr. 130, saec. XI, membr., mm. 356×259, fol. III. 310. Diodori Siculi bybliothecae historicae lib. I—IV. Quod exhibemus fol. 79ʳ initium continet lib. II usque ad verba 1 5 ἔστι δὲ καὶ καθόλου. Cf. Omont anc. 42 (Diodor. s. XI), praeterea anc. 40.

28. Vat. gr. 504, an. 1105, chart. (116—156. 191—197 membr.), mm. 422×275, ff. IV. 197. S. Dionysii Areopagitae opera. Fol. 32ʳ, cuius partem inferiorem exhibemus, continet De div. nom. cap. 4, 4 (ed. Corderius t. I p. 465 C—466 B = Migne, Patr. gr. 3, 697 B 3—C 12); in marg. scholia s. Maximo adscripta (Corderius t. II p. 130 B—131 D Migne 4, 244 C—248 A 15). Fol. 197ʳ supscriptio + ἐγράφησαν ἐκ τῶν ξε ἐρωτήσεων, κς ἐρωτήσ(εις)· αἱ | δὲ λοιπαὶ γραφήσοντ(αι) τῆ τοῦ θ(εο)ῦ βοηθεία. ἐν ἑτέρω βι(βλίω)· | ἐτελειώθ(η) (δὲ) ἡ παροῦσα β(ίβλος) ἐν ἔτει ,ςχ ιγ· ἰνδ(ικτιῶνος) ιγ μη(νὶ) ἰουλίω | ἕκτη: γραφεῖσα χειρὶ ἰω(άννου) τοῦ εὐτελοῦς (μοναχοῦ) καὶ πρε(σ)β(υτέρου) τοῦ χαλδ. | ὑπερ οὗ εὔχεσθ(αι) οἱ ἀναγινώσκοντες συγχωρηθῆν(αι) αὐτοῦ | πᾶν εἴ τι ἥμαρτεν. (Alius est Ἰωάννης εὐτελὴς πρεσβύτερος, qui a. 1104 codicem Paris. 1324 exaravit: de quo vide Vogel-Gardthausen pag. 207, et Omont dat. 40.)

Propter compendia exscribimus scholia:

ς´: πῶς | τὸ μὴ ὂν ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ· εἰ γὰρ μὴ ἔστιν | αὐτὸ, πῶς ἐφίεται. λέγομεν ὅτι τὸ μὴ ὄν, | τὸ κακὸν ἐνόησεν εἶναι. ὡς κάτω ἀποδει||κνύει· ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ λεγόμενον κακὸν | τοῦ ἀγαθοῦ εἵνεκα γίνεται: ∾ Ζ´ Σημείωσαι πόθεν αἱ | χρονικαὶ ἀριθμήσεις:· τὸ αἴτιον | τῶν οὐρανίων ἀρχῶν καὶ ἀποπερατώσεων, φησὶν | εἶναι τὴν ἀγαθότητα τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦτα γὰρ δι᾽ ἀ||γαθότητος ὑπερβολὴν παρήγαγεν ὁ θεός· | οὐρανίας δὲ ἀρχὰς καὶ ἀποπερατώσεις, νοητέον | τὴν ὡς ἐκ σημείου· ἤτοι κέντρου τοῦ θελή|ματος τοῦ θεοῦ· κυκλικῶς ὑποστᾶσαν τῶν οὐρανῶν | σφαιροειδῆ δημιουργίαν. τὸ γὰρ κυ||κλικὸν σχῆμα ἀρχόμενον ἐξ ἑαυτοῦ, εἰς ἑ|αυτὸ περατοῦται· τὴν δὲ οὐρανίαν οὐσίαν, ἀναυξῆ | καὶ ἀμείωτον φησὶν· ὡς τελείως ἔχουσαν καὶ | αὐτάρκως πρὸς ὃ γέγονεν· διὸ καὶ ἀναλλοί|ωτον αὐτὴν λέγει· ἐξ οὗ γέγονεν, οὐ παρα||τραπεῖσαν· τέλειον δέ ἐστιν, ὃ μή|τε αὔξει· μήτε μειοῦται· ὑποπερατώσεις | δὲ αὐτὰ κέκληκεν καὶ οὐκ ἀποπερατώσεις· διὰ τὸ σφαιρικὴν μὲν εἶναι τὴν κίνησιν· οὐ κυρίως δὲ πέρας ἔχειν· ἀλλ᾽ οἱονεὶ πέρας τὴν ἐπιτοαυτὸ· ὥσπερ ἀπό τινος ἀρχῆς· ἐπι οἷόν τι | πέρας φέρεσθαι τυχὸν ἀνατολήν: ∾ Η´ Σημείωσαι δὲ· ὅτι καὶ κινεῖσθαι ἀψόφως φησὶ καὶ ἀνεπαισθήτως τὸν οὐρανόν. τὸ δὲ ἐνίων ἀστέρων. μεταβατικῆς πολυκινησίας, περὶ τῶν πλανήτων φησιν· σημειωσαι | δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι αὐτοὺς μόνος ἐδέξατο κινεῖσθαι: ∾ Θ´ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἄνω παρέγραψα· ὅτι καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ὁ θεὸς· καὶ οὐδὲν τῶν ἁπάντων. ἐνταῦθα δὲ τὸ πλέον φησὶν, ὅτι καὶ ἔτι || ὑπὲρ πάσας τὰς οὐσίας ἐστὶν ὅπερ λέγει κατωτέρω· ὅτι καὶ τῶν μὴ ὄντων ἐστὶ πληρωτικός· ὅρα δὲ πῶς λέγει. μήτε τῶν ἄνω φθανουσῶν αὐτῆς τὴν ὑπεροχὴν· μήτε τῶν κάτω ταύτην διαβαινουσῶν· τουτέστιν | οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρας ἔχει τὸ θεῖον· τῶν οὐρανίων καὶ ὑπερτέρων δυνάμεων ταύτην μὴ καταλαβουσῶν· οὐχ᾽ ὅτι ἔστι μὲν, οὐ κατ-

ελήφθη δέ· μὴ οὕτω νοήσεις· ἀλλ' ὅτι αὐτὸ οὔτε ἐστὶ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ ἐν ἀ|γνωσία γνῶσις· ὑπέρτεροι γὰρ γενόμενοι· καὶ διαφιλοθεΐας ἑνωθέντες ταῖς ἄνω δυνάμεσι· γινώσκομεν ὅτι μετὰ πάντων τὴν θείαν ἀγνοοῦμεν φύσιν: ∼ Ι' τουτέστι. τὰ χωροῦντα τὴν ὁλό|τητα αὐτοῦ πρὸς τὸ μέτρον ὃ χωροῦσι. διὸ καὶ μέτρον εἶναι λέγεται τῶν ὄντων. ἢ ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πέρας τῶν ἁπάντων ἐπίσταται. ὡς μόνος δημιουργός· ἑαυτὸν γὰρ παρακατιών. ἑρμηνεύει: ∼ | ΙΑ' τάξις διὰ τοῦτο λέγεται ὁ θεός· ἢ ἐπειδὴ μετ' εὐταξίας τὰ πάντα ἐδημιούργησεν· ἢ ὅτι πίστει παρὰ τῶν εἰς αὐτὸν φωτιζομένων χωρεῖται· μήτε τῷ πληθυσμῷ τοὺς ἀσθενε||στέρους καταβαπτίζων· μήτε τῇ συγκαταβάσει ἐπ ἔλαττον παρὰ τῶν ἁγιωτέρων χωρούμενος· ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐμὸν ἀγγεῖον· οὕτως ἐν ἐμοὶ πηγάζων τὴν ἀγαθότητα: ∼ | ΙΒ' ὥσπερ ὁ αἰσθητὸς ἥλιος πάντα τὰ ὁρατὰ φωτίζει. καὶ τὰ μὴ μετέχοντα τοῦ φωτὸς αὐτοῦ δι' οἰκεῖαν ἀδράνειαν οὐ μετέχει. οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, πάντες παρ' αὐτοῦ | ἁγιάζονται· ὅσοι βούλονται· καλῶς δὲ τὸ ἀπεμφαῖνον τῶν ἐπὶ τῷ ἡλίῳ λεγομένων. εὐθὺς ἐθεράπευσεν ὁ θεῖος διονύσιος· ἐπειδὴ γὰρ ἐμφανῆ εἰκόνα τῆς | ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ. τὸν ἥλιον εἶπε τὸν ἄψυχον· καὶ τὸ δημιούργημα τοῦ δημιουργοῦ καλέσας εἰκόνα· πρῶτον μὲν ἐπήγαγεν παραχρῆμα. κατὰ πολλοστὸν ἀπήχημα· | ἐν δὲ τῷ ἑξῆς κεφαλαίῳ. τελεώτερον αὐτὸ σαφηνίζει. τί δέ ἐστι πολλοστὸν ἀπήχημα; λεκτέον· ὥσπερ γὰρ εἴτις μέγα βοήσας. καὶ ἀποκράξας, εἴποι τί·

29. Pal. gr. 24, an. 1144, membr., mm. 304×233, fol. 298. S. Gregorii Nazianzeni orationes VIII cum interpretatione Nicetae Heracl. metropolitae. Quod exhibemus fol. 32ᵛ continet orationis in s. Pascha XLV 8 verba ἐυκαί]ρως μεταλαμβανόμενον — δεομένοις γάλακτος (ed. Bened. t. I p. 850 E 4 — 851 A 5 = Migne 36, 632 C 15 — 633 A 3), quibus subicitur Nicetae ἑρμ(ηνεία); Fol. extremo verso Ἡδὺ μέν ἐστι τοῖς ξένοις τὰ ἐν οἴκῳ· ἐμοὶ δὲ ἡδύτερον τῷ γεγρ̃α|φότι· καὶ πληρώσαντι τὴν θείαν ταύτην δέλτον· ἐξ ἐπιτροπῆς | τοῦ θείου παντευγενοῦ(ς)· κυροῦ λέοντος τοῦ των ἀρχόντων | κλέους· τοῦ πανευσεβοῦς καὶ θεοφιλεστάτου· χριστομιμή|του καὶ πανευσυμποθήτου· διψῶν γὰρ αὐτὸς χρυσορείθρω|ν ναμάτων· τῆς ὑπερτίμου καὶ θεοφθόγγου γλώττης· τοῦ σο|φωτάτου τῶν σοφῶν διδασκάλου· γρηγορίου λέγω δὴ τοῦ θεο|λόγου. δέδωκεν ἐμοὶ τῷ οἰκτρῷ γεωργίῳ τῷ ἀναγνώστει καὶ ἑ|αυτοῦ τε δούλῳ· ἅπασαν τὴν ἔξοδον τῶν τε χαρτίων, μετὰ τοῦ | γραφιμάτου καὶ τοῦ μελάνου· ἐγὼ δὲ πεπλήρωκα τὴν δέλτον | ταύτην, μηνὶ μαΐῳ ἰνδικτιώνης ἕκτης· τοῦ ἔτους ἑξὰς ἑξά|χι καὶ πεντήντα· συναριθμούσης καὶ τῆς λοιπῆς δυάδος: ∼ | Δεῦρο δὴ λοιπὸν κορωνὶς τῶν ἀρχόντων· συνᾶμα ἐμοὶ τῷ οἰκτρῷ (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 14. Vogel-Gardthausen pag. 87). Cf. Pal. Soc. 132 (Psalterium ante a. 1153 scriptum) New Pal. Soc. 106 (Evang. a. 1128).

30. Pal. gr. 13, an. 1167 in insula Creta exarat., membr., mm. 295×227, fol. 350. Ecloga κατὰ σύνοψιν librorum LX Basilicorum ordine litterarum digesta. Fol. 199ʳ, cuius imaginem subicimus, continet περὶ μισθώσεως καὶ ἐκμισθώσεως etc. Fol. 349ᵛ subscriptio ἐτελειώθη το βιβλίον. κατὰ την ις̅. τοῦ μαρτ(ίου) μη(νός). τῆς ιε̅ (ἰνδικτιῶνος) τοῦ ,ϛχοε̅ ἔτους. βασιλεύοντος τοῦ χριστιανικωτάτου (καὶ) | ὀρθοδόξου βασιλέως τῶν ῥωμαίων, κυροῦ μανουὴλ τοῦ κο|μνηνοῦ. καὶ πορφυρογεννήτου. ἐν κρήτῃ, πρακτορεύοντος τοῦ | περιποθήτου ἀνεψιοῦ αὐτοῦ κυροῦ ἀλεξίου τοῦ κοντοστεφάνου | ἐκ πόθου τοῦ καμαρηνοῦ γεωργίου, καὶ κόπων ἰδίων· καὶ | εὔχεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες. ἀμήν (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 7. Vogel-Gardthausen pag. 77). Cf. Omont. anc. 50.

31. Ottob. gr. 344 (olim Altaempsianus), an. 1177 Hydrunti *(Otranto)* exaratus, membr., mm. 223×146, fol. 236. Euchologium. Fol. 35ᵛ, cuius imaginem vulgamus, continet εὐχ. εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον, ἀφορκ. γ', inde a verbis ἐκζήτησον· ἐξερεύνησον et subsequentis orationis initium (v. Εὐχολόγιον τὸ μέγα, ἐν Ῥώμῃ ,αωογ', pag. 149, 10 ab imo — 150, 3; Goar Euchologium p. 337). Fol. 232ᵛ + τέλος εἴληφ(εν) ἡ ἱερὰ βίβλος αὕτη, χειρὶ | ἐμῇ γαλακτίωνο(ς) ἐλαχίστου πρ(εσ)β(υ)τ(έ)ρ(ου) καὶ δευτερο|φάλτου τ(ῆ)ς μ(ε)γ(ά)λ(ης) ἐκκλη(σίας) ἱδρούσ(η)ς, μη(νὶ) ἰαννουαρίῳ | κθ̅. ἔτ(ους) ,ϛχπε + (edd. Feron-Battaglini, Codd. Ottob. gr. pag. 181. Vogel-Gardthausen pag. 63).

32. Ottob. gr. 381 (olim Altaempsianus), an. 1282, membr., mm. 220 × 161, fol. 336. Evangelia et Epistulae per annum dispositae, praeviis narrationibus [Euthalianis q. d.] de s. Paulo apost. Quae damus fol. 80ᵛ. 81ʳ continent I Cor. 16, 10 ss. et hypothesin in II Cor. (v. Soden, Schriften des N. T. 1, 341, Migne, Patr. gr. 85, 756—757). De subscriptione, quam exhibet I Cor. vide v. Soden l. c. 300 et editionem Eb. Nestle. Pericopae initium ἀρχ(ή) voce indicatur ad 16, 13: est huius libri lectio nonagesima septima (ἀνάγνωσμα ϛζ'), quae recitatur κυριακῇ ιγ' i. e. dominica XIII post Pentecosten (Gregory Textkritik 1, 351): margo lectorem monet, ut ἀδελφοί voculam praemittat verbis γρηγορεῖτε, στήκετε. Post v. 12 τέ(λος) δ' pericopae quartae finem denotat. Fol. 81ʳ quaternionis undecimi numerum ια' gerit. Fol. 335ᵛ subscriptio librarii, quam vide sis in tab. 44.

33. Vat. gr. 1431 (olim card. Sirleti), saec. XII, membr., mm. 319 × 237, fol. I. 370 (370 rec.). Florilegium patristicum. Paginarum quas damus altera (f. 299ᵛ) continet fragmenta Erechtii (Migne, Patr. gr. 86 II, 3321 B 7 ss.), Theodoti Ancyrani episc. (Migne 77, 1381 D 4 — 1384 A 6), Cyrilli Alexand. (Migne 77, 240 C 5—7; D 2—10); altera (fol. 310ʳ) ab alio scriba eiusdem aetatis, qui formas saeculi IX/X imitatur, exarata, continet excerpta s. Cyrilli, quorum primum ex ep. 45 ad Succensum (Migne 77, 233 A 12 — B 1), ultimum ex ep. 4 ad Nestorium (Migne ib. 45 C 2—6). Notulae latinae in marg. fol. 299ᵛ sunt manu Ang. Mai. Cf. Omont dat. 40 (a. 1104) et 15ᵃ (a. 1033) 16 (a. 1037) 36 (a. 1071).

34. Vat. gr. 1694, an. 1203, membr., mm. 186 × 125, fol. II. 76. Catena in Ecclesiasten (Karo-Lietzmann Caten. graec. catal. 312). Fol. 30ᵛ. 31ʳ, quorum imagines exhibemus, continent expositionem in 3, 15—17. Fol. 75ᵛ subscriptio τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θ(ε)ῷ χάρις ∗ | ἐτελειώθη τὸ παρ(ὸν) βιβλίον χειρὶ μι|χαὴλ ἁμαρτωλοῦ ἱερέως καὶ νομ(ικοῦ) | τοῦ γαζῆ· μη(νὶ) ἰουνίω (ἰνδικτιῶνος) ϛ' ἔτους | ,ϛψια'. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν φι|λοχρίστων βασιλέων ἡμῶν, ἀλε|ξίου καὶ εὐφροσύνης. οἱ ἀναγινώσ|κοντες δὲ τοῦτο εὔχεσθαί μοι τῷ | ἁμαρτωλῷ etc. Cf. Omont dat. 55 (Theophylactus a. 1255).

35. Vat. gr. 2281, an. 1209. Rotulus membr. long. m. 6,40, lat. 0,263, continens liturgiam s. Marci (ed. C. A. Swainson, The greek Liturgies, London 1884, pag. 2 ss.). In calce exstat subscriptio litteris rubris, quae magna ex parte effluxerunt: ἐτελειώθ(η) τούτ(ο) κο(ν)δ(άκιο)ν τῇ γ ἰουλίω ιδ | ἔτου(ς) ,ϛψιζ' ἐκ τ(ὸν) κόσμ(ων) etc. Eadem inferius scripta sunt arabice.

36. Regin. gr. 63, an. 1260, membr., mm. 246 × 169, fol. 140. Menaeum mensis novembris. Fol. 41ʳ quod damus continet d. 14 od. 5 a verbis ψυχῆς ἱερώτατε. συγκροτεῖς δὲ et od. 6 ἱλάσθητί μοι etc. usque ad verba τῶν ἀν(θρώπ)ων ὁ φιλάν(θρωπ)ος (Menaea ed. Venet. 1567, t. novemb., quat. θ', fol. 1ʳ). Fol. 140ᵛ subscriptio + ἡ βίβλος αὕτη κτῆμα τοῦ γαλησίου [m. rec. immutavit in τιμίου στ(αυρ)οῦ] | χειρὶ γραφεῖσα ἐσχάτ(ου) μονοτρόπ(ου) | οἰκτροῦ βαρλαὰμ πάμπαν ἡμ(ιτε)|τηκότος: ∾ βασιλεύοντο(ς) τοῦ | πιστοτάτου βασ(ιλέως) ἡμ(ῶν) ἀγγέλου κομνηνοῦ καὶ? | κυρ(οῦ) μιχα(ὴλ) τοῦ παλαιολόγου . . . | νεύοντος ἐν τῇ τοιαύτ(η) μονῇ . . . κυροῦ ἰωσήφ: ∾ | ἐν ἔτ(ει) ,ϛψξη (ἰνδικτιῶνος) ιγ (ed. Stevenson sen., Codd. Regin. gr. pag. 53. Vogel-Gardthausen pag. 52. Migne gr. 143, 738).

37. Regin. gr. 31, an. 1282 in insula Chalce exarat., chart., mm. 263 × 184, fol. 351. Ioh. Zonarae comment. in s. Ioh. Damascenum, Theodori Prodromi comment. in hymnos sacros ss. Cosmae et Ioh. Damasceni. Quam exhibemus pagina (fol. 150ʳ) continet II in Natal. a verbis τὸ ἀνατελεῖ ἄστρον ad verba ψαλμικῆς κιθάρας (Theodori Prodromi comm. in carmina sacra melodor. Cosmae Hier. et Iohannis Damasceni ed. Henricus Stevenson sen., Romae 1888, pag. 41, 31 — 42, 24). Fol. 126ʳ subscriptio ἔτος ,ϛψϙ: ‖ δόξα σοι ἁγία τριὰς δόξα σοι· καὶ πάλ(ιν) ἐρῶ δόξα σοι: ∾ | πάντ(α) τὰ τετράδια τ(ῆ)ς βίβλου μϛ. | + τέλος εἴληφ(εν) ἡ θεόπνευστο(ς) βίβλο(ς)· τέλος σῶσον με χ(ριστ)ὲ τὸν γεγραφότ(α)· | μιχαὴλ τοὔνομ(α) ἀργυρὸν δ' ἐπίκλ(ην): ∾ Fol. 126ᵛ (recentiori m.) + ἡ βίβλος αὕτη πέφυκε τῆς παντουργοῦ τριάδος | τῆς εν τῇ νήσω χάλκη τε μονῆς τε τοῦ ἐσόπτρου· | καὶ εἴ τι(ς) βουληθῇ ποτὲ λαθραίως

ταύτην ἄραι | κεχωρισμένος ἔσετε τριάδος τῆς ἁγίας· | ἐν τῶ αἰῶνι τοῦτω γε καὶ τῶ ἐλευσωμένω: + τοῦ μητροφάνους (ed. Stevenson sen. Codd. Regin. gr. pag. 25. Vogel-Gardthausen pag. 310). Cf. Omont dat. 58a (Greg. Nyss. a. 1272) 61 (Etym. Magn. a. 1273).

38. Barb. gr. 541 (olim V 37 = Evg. 165 Gregory), an. 1292 (in Italia inferiore exaratus), membr., mm. 303 × 200, fol. I. 215. Evangelia graeco-latina. Quam damus pagina (fol. 100v) continet Luc. 1, 1—6. Fol. 213r subscriptio + ἐγράφη ἡ παροῦσα βιβλος· | διὰ σπουδ(ῆ)ς καὶ συνδρομῆς | καὶ ἀναλωμάτ(ων). τοῦ εὐλαβοῦς | ἀρχ(ι)επισκόπ(ου) κ(υρο)ῦ παύλ(ου) τοῦ τὴν σι|ρὰν ἔχοντος· ἀπὸ τῶν μετζα|βάρβων. πολιτῶν ρ̄ν̄. ἔτ(ους) | τρέχοντος ς. .ω. χειρὶ | ρωμανοῦ. ϊερομονάχ(ου) καὶ καθη|γουμένου. μονῆς τοῦ ἁγίου βενε|δίκτου τοῦ οὐλλν: τῆς βάλλης | γράτης: ινδ. ς: ρηγεύοντ(ος) κα|ρουλλ δευτέρου: ∾ (scriptus per Romanum abbatem monasterii S. Benedicti in 'Valli grata' (= *val di Crati* prope Sybarim?) iubente Paulo archiepiscopo Rossanensi (1288—1295) regente Carolo II Apuliae rege (1289—1309) Vogel-Gardthausen pag. 394. Gardthausen in Sitzungsber. d. sächs. Ges. d. Wiss. phil.-hist Cl. 32 (1880) p. 73 sqq. Batiffol Rossano 102. Gardthausen Paläogr. 407. 420. Jo. Mercati in Bessarione 1914, 349 ss.

39. Ottob. gr. 426 (olim Athonensis monasterii Iberorum), an. 1300, chart., mm. 300 × 215, fol. 77. Clementis epitome de gestis Petri. Quod exhibemus fol. 41r continet verba πρόγνω]σιν ἔχειν — ἀδύνατον δέ τινι (Migne, Patr. gr. 2, 537 B 6 — C 13). Fol. 1r τιμόθεος ἱερομόναχος καὶ ἐκ τις μονὶς του ὑβίρου καιρολύγος (? verba linea deleta sunt). Fol. 77v + Ἐτελιώθη καὶ ἐπληρώθι· | ἡ τιαύτη πίκτο(ς)· δια συνδρομ(ῆ)ς | καὶ κόπ(ου). καὶ ἐξόδου. ἐμοῦ ἀ|μαρτωλοῦ ἰωσὴφ καὶ ἐν μονα|χοῖς ἀχρίου δούλου τῆς πανυ|μνήτ(ου) μου θεομήτορος· τ(ῆ)ς παναγία(ς) | θ(εοτό)κου: ∾ ἔτους, ,ς | ω η: ∾ καὶ οἱ ἀναγινόσκοντ(ες) εὔχ(εσ)|θαι διὰ τὸν κ(ύριο)ν. ὅπο(ς) ρησθῶ τῆς αἰωνίου | κολ(ά)σεως + || σίμων ἁμαρτ(ω)λὸς + (edd. Feron-Battaglini pag. 237; Hagiographi Bolland., Cat. codd. hag. gr. Bibl. Vat. pagg. 293. 294. Vogel-Gardthausen pag. 221). Cf. Omont dat. 63 (Lycophron a. 1282) 75 (Psalterium a. 1304). Vitelli-Paoli XIV (Catena a. 1282) XXXII (Menologium a. 1327) Pal. Soc. 205 (Evangelia a. 1305) 206 (Evang. a. 1335).

40. Vat. gr. 256 duabus partibus constans, quarum prior (fol. 1—218) an. 1321 exarata est, altera ab eadem manu aut certe a librario coaequali, chart., mm. 243 × 180, fol. 474. Quod exhibemus fol. 309v continet Nicomachi Geraseni Introd. arithmeticae lib. I c. XVII 3 — XVIII 1 cum scholiis in margine Fol. 218r: τετέλεσται ἡ παροῦσα βίβλος | ἐν ἔτει ,ςω εἰκοστῶ ἐνάτω. Describimus scholia in margine adposita:

÷ ὄγκον μὲν λέγοι ἂν, τὸν ἐν τρισὶ διαστήμασι θεωρούμενον· μῆκος δὲ τὴν γραμμήν· βάρος δὲ, τὰς ῥοπάς.
δραχμὴν, μνᾶν: | λίτραν, τάλαντον. ποσὸν δὲ, τὸ διωρισμένον. τὰ γ. τὰ ε· καὶ ἁπλῶς τὸ πολὺ καὶ τὸ
ὀλίγον: — ⁜ ἐπειδὴ τῶν ἀριθμῶν ἀρχὴ ἐστιν | ἡ δυάς· πρῶτος γὰρ οὗτος ἐστὶ τῶν ἀριθμῶν· καθ ὃν καὶ ἡ
διχοτομία γίνεται. εἰς δύο ἴσα τὰ μεγέθη διαιροῦσα· εἰκότως ἄρα | καὶ ἡ τῶν ἴσων σχέσις ἐστὶν ἀδι-
άφορος· πᾶσα γὰρ ἀρχὴ, φύσει ἐστὶν ἀδιαίρετος· ὡς τὸ σημεῖον. ὡς ἡ μονάς. ὡς τὸ νῦν· ἄλλως. ||
5 ἀρχικωτάτην εἶναι φησὶ τὴν τοῦ ἴσου σχέσιν, καθὸ ἡ πρώτη τῶν μεγεθῶν διαίρεσις, κατὰ διχοτομίαν
γίνεται. ἴσα δὲ τὰ | διχοτομήματα· ὡς ἄρχουσα· | οὖν πάσης διαιρέσεως, ἄτμητός | ἐστιν. αἱ γὰρ
10 ἀρχαὶ, ἀμερεῖς: — | |÷ μεμαθήκαμεν ἐν ταῖς || κατηγορίαις ὅτι τῶν πρὸς τὶ τὰ | μὲν πρὸς ὁμωνυμίαν
λέγεται· | ὡς φίλος. φίλω φιλος· καὶ ὁ | ἀδελφὸς ἀδελφῶ ἀδελφός. | καὶ ὁ γείτων ὁμοίως· καὶ ὁ συστρα-||
15 τιώτης. καὶ ὁ συστράτηγος. | τὰ δὲ πρὸς ἑτερωνυμίαν· | ὡς δεσπότης πρὸς δοῦλον. καὶ | διδάσκαλος πρὸς
20 μαθητὴν. καὶ | πατὴρ πρὸς υἱόν. καὶ τὸ μεῖζον || πρὸς τὸ ἔλαττον. καὶ τὸ δι-|πλάσιον πρὸς τὸ ἥμισυ: — |
25 ÷—| ἀντωνυμεῖται γὰρ τὸ μεῖζον | καὶ τὸ ἔλαττον. καὶ ἀντιτί-|θεται ἀλλήλοις. ἀντίκεινται γὰρ || ταῦτα ὡς τὰ
πρός τι. ὅθεν | καὶ ἀντωνυμοῦνται ἀλλήλοις· | ὡς γὰρ τὸ μεῖζον ἐλάττονος | μεῖζον, οὕτω καὶ τὸ ἔλαττον |
30 μείζονος ἔλαττον. ταῦτα || μὲν οὖν κατὰ σχέσιν ἀντι-|τίθεται· κατὰ ποσότητα | δὲ, ἐὰν εἰς τὰ αὐτοῦ εἴδη | τὸ
35 πολλαπλάσιον διέλοι τίς. | οἷον εἰς διπλάσιον· τριπλάσιον || καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ γὰρ διπλάσιον, | ὑποδιπλασίου
τουτέστιν ἡ|μίσεος ἐστὶ διπλάσιον. ἀλλὰ καὶ | τὸ ὑποδιπλάσιον ἤτοι τὸ ἥμισυ, | διπλάσιον ἐστὶν ὑποδιπλα-
40 σίου· ὁ||-μοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τριπλασίου, | καὶ ὑποτριπλασίου καὶ τῶν ἑξῆς· | [in margine περὶ πολλα-
45 πλασίου :·] | ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐπιμόριον | ἐὰν διαιρεθῆ εἰς τὰ εἴδη | αὐτοῦ τὸ ἡμιόλιον καὶ τὸ ἐπί||τριτον. καὶ

τὰ λοιπά, ἀνθυπακούουσιν ἀλλήλοις· τὸ ἡμιόλιον, καὶ ὑφημιόλιον· ἐπίτριτον, καὶ ὑπεπίτριτον. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πάντων ὁμοίως: — | ϕ διαφέρει τὸ κατὰ ποσότητα τοῦ κατὰ σχέσιν· τὸ μὲν γὰρ κατὰ ποσότητα ἢ ὑπερέχει τοῦ κρινομένου, ἢ ὑπερέχεται. ὡς ἐπὶ τοῦ ὑποδείγματος εἰ συγκρίνοιμεν τὸν η πρὸς τὸν ι· τῇ ποσότητι ὑπερέχεται ἐν δύο μονάσιν. ἡ δὲ σχέσις, ἐν ποσότητι θεωρεῖται. οἷον ἐὰν συγκρί-|νωμεν τὸν αὐτὸν η πρὸς τὸν ιβ. ἢ πρὸς τὸν ι κατὰ σχέσιν. πρὸς μὲν τὸν ιβ, ἔστιν ὑφημιόλιος· πρὸς δὲ τὸν ι, ὑποεπιτέταρτος. ὁ μέν-|τοι ιβ τοῦ η, ἡμιόλιος. ἔχει γὰρ αὐτὸν τὲ ὅλον, καὶ τὸ ἥμισυ μέρος αὐτοῦ· ὥσπερ τοῦ ι, ἐπιτέταρτος· ἔχει γὰρ || αὐτὸν τὲ ὅλον, καὶ τὸν (sic) τέταρτον μέρος αὐτοῦ. ταῦτα δὲ, ἀντωνυμοῦνται ἀλλήλοις· ἡμιόλιος, ὑφημιόλιος· διπλάσιος ὑποδιπλάσιος. ∴ | in margine dextro: Ꝑ ἡ ὑποπρό|θεσις δηλοῖ | τὸ ὑποκεῖσθαι | τὸν ἐλάσσονα | τῷ μείζονι: — | ÷ μετ᾽ ὀλίγον | γὰρ δείξει ὅτι | πάντων τῶν | μερῶν ἐστὶ | πρῶτον τὸ | πολλα|πλάσιον: —

41. Barb. gr. 164 (olim I 164) an. 1294, chart., mm. 252 × 165, fol. III. 255. Aristotelis opera cum commentariis. Fol. 43r, cuius imaginem exhibemus, continet initium paraphraseos in lib. I Analyticorum priorum (cf. Ioh. Philoponi in Aristot. Anal. pr. comm. ed. Max. Wallies, Berolini 1905, pag. XVIII nota 1). Fol. 255r subscriptio + ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος. διὰ χειρὸς | ἐμοῦ ἀλεξίου (sequitur rasura) μηνὶ μαρτίω κζ | ἡμέρα ζ (ἰνδικτιῶνος) ζ· ἔτους ,ςωβ: + || + ἁγία τριὰς βοήθει τῷ ταύτη(ν) πέρας δ . . . Cf. Omont dat. 73 (Greg. Naz. a. 1301). Vitelli-Paoli IV (Oppian a. 1287). Huius quoque tabulae versus 15 priores transscribimus:

π α ρ ά φ ρ α σ ι ς ε ἰ ς τ ὸ π ρ ῶ τ ο ν τ ῶ ν π ρ ο τ έ ρ ω ν ἀ ν α λ υ τ ι κ ῶ ν: | Ἐπ᾽ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπηντηκότας ἡμᾶς· φημὶ δὴ τὴν τῶν συλλογισμῶν | ἀνάλυσιν. δεῖ κατὰ τοὺς γεωμέτρας προσλαβεῖν τινὰ συμβαλλόμενα εἰς τὴν τῶν συλλογισμῶν θεωρίαν | καὶ τέως πρῶτον εἰπεῖν, περὶ τί καταγινόμεθα. καὶ τίνος πράγματος ἡ παροῦσα σκέψις τυγχάνει. καὶ ἵνα || μὴ ἀπαρτῶμεν τὰς γνώμας ὑμῶν, πρὸς τὸ τί ἀπόδειξις ἔστω τὸ περὶ ἀπόδειξιν. πρὸς δὲ τὸ τίνος | ἡ σκέψις, τὸ ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς· ἔστι δὲ ἀποδεικτικὴ μὲν ἐπιστήμη, ἡ ἕξις αὐτῆς, τῆς ἀπο|δείξεως. ἡ οἷον ἀνεκφοίτητος τοῦ συλλογισμοῦ κατάληψις. ἀπόδειξις δὲ, ἡ ἐνεργεία γινομένη | συλλογιστικὴ μέθοδος· πρὸς τούτοις δεῖ ἡμᾶς καὶ τάδε, εἰδέναι· τί ἐστι πρότασις. καὶ τί ἐστιν ὅρος | ἐν συλλογισμῷ. τί τὲ αὐτὸς ὁ συλλογισμός. ποῖος τὲ ὁ τέλειος· καὶ ποῖος, ὁ ἀτελής μὴ θαυμάσης δὲ, εἰ || τὴν πρότασιν τοῦ ὅρου προτέθεικα. δεηθησόμεθα γὰρ αὐτῆς ἐν τῷ ὁρισμῷ, τοῦ ὅρου. ἐπεὶ κἂν καὶ τὸν συλ|λογισμὸν τοῦ ὅρου προτέθεικα. εἰ καὶ αὐτοῦ ἔμελλον μνημονεῦσαι ἐν τῷ ὁρισμῷ. περὶ δὲ τελείου καὶ | ἀτελοῦς συλλογισμοῦ, νῦν μὲν, οὐ δυνήσῃ ἀκριβῶς μαθεῖν. ἀμύητος ὤν, ἔτι τῶν σχημάτων. ὅσον δὲ | ὡς ἐν ὑποτυπώσει, τοσοῦτον ἐπίστασο. ὅτι οἱ μὲν ἐν τῷ πρώτω σχήματι συλλογισμοί, τέλειοι πάντες εἰσίν. | οἱ δὲ ἐν τῷ δευτέρω καὶ τρίτω, ἀτελεῖς. ὡς διὰ τῶν ἀντιστροφῶν εἰς τὸ πρῶτον ἀναγόμενοι σχῆμα. μετα ταυτὸ || ὀφείλομεν προειδέναι ὡς ἡ ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου πρὸς τὸν κατηγορούμενον σχέσις. ἢ ἐν ὅλω |

42. Vat. gr. 840, c. a. 1330 in Russia exarat., chart., mm. 306 × 217, fol. 246. Conciliorum canones. Fol. 52v, cuius imaginem vulgamus, continet can. 24 concilii Nicaeni et cann. 1—3 concilii Ancyrani cum interpretatione Aristeni (v. Beverigius Synodicon I 376 F 9—378 E 8). De tempore v. Regel Analecta p. 52—56. Cf. Omont dat. 77b (Paulus Aegin. a. 1312) 79a (Niceph. Blemm. a. 1332) 84a (Barlaam et Ioasaph a. 1353). Vitelli-Paoli V (Dio Chrys. a. 1328) XXXVIII (Synaxar. a. 1331). New Pal. Soc. 156 (Herodot. a. 1318).

43. Reg. gr. 57, an. 1359, chart., mm. 291 × 208, fol. 509. Miscellan. Quod exhibemus fol. 118v continet concilii Nicaeni canones 1 et 2 usque ad verba ἅμα τὸ βαπτισθῆναι cum Zonarae interpretatione (Beveregius Synodicon t. I p. 58 D 7 — 60 A 6). Fol. 479r subscriptio Ἱδρῶτι πολλῷ συσχεθέντι | καὶ πόνω, μόγης τῷ γλυκύ|τατον εὕρωμεν τέλος: ∾ | ἐν ἔτει ς᾽ω᾽ξ᾽ζ᾽. (ἰνδικτιῶνος) ιβ᾽: +

44. Ottob. gr. 381, de quo v. tab. 32. Quae hic exhibemus fol. 335v. 336r continent librarii subscriptionem an. 1282 et notam de terrae motu an. 1389 (edd. Feron-Battaglini Codd. Ottob. gr. pag. 195). Cf. Pal. Soc. 133 (S. Athanas. a. 1321).

45. Vat. gr. 84, an. 1425, chart., mm. 286×202, fol. IV. 257. Libanii opera. Pagina cuius imaginem damus (fol. 89r) continet Aristidis orationis presbeuticae ad Achillem partem extremam (ed. Dindorf IV 607, 4 ss.) et Libanii antilogiam Achillis ad Ulixem usque ad verba μὴ τὸ πᾶσι πρόδηλον (ed. Foerster V 304, 12). Fol. 254v subscriptio ἐτελειώθη μηνὶ ἰουλίω δωδεκάτη· (ἰνδικτιῶνος) γ΄. ἔτους ,ςου ϡου λγου (ed. Foerster Liban. I 415 s.). Cf. Pal. Soc. 181 (Suidas a. 1402). Cf. Omont. facs. d. mscr. grecs des XV et XVI siècles 47 (a. 1448).

46. Vat. gr. 343, an. 1450, chart., mm. 219×140, fol. I. 143. Psalterium neograece. Fol. 1r quod exhibemus continet ps. 1. Fol. 143v τέλος αμὴν | ,αυν ἀπριλλ(ίω) κβ΄.

47. Palat. gr. 223, an. 1495, chart., mm. 215×145, fol. I. 442. Constantini Harmenopuli Hexabiblos, Aristophanis comoediae III, Euripidis tragoediae III. Quod exhibemus fol. 236v continet Eurip. Hecubam a versu 903 ad 917. In margine exstant scholia (Eurip. ed. Barnes, Cantabrig. 1694, pag. 31; cf. Scholia ed. Dindorf t. I p. 444). Fol. 441r ἐτελειώθ(η) τὸ παρ(ὸν) βιβλίον τοῦ ζου γ | ἔτους· (ἰνδικτιόνης) μαρτίω ιε: | διὰ χειρὸς γραφάσης |||| ‖ Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράφασα τὴν τῆδε βίβλον | σαπήσετ(αι) φεῦ καὶ γενήσετ(αι) κόνις· γρα|φὴ δὲ αὔτη. εἰς τ(οὺς) αἰῶ(νας) μένει· οἱ δ αναγι|νώσκοντες ταύτην ἐμπόνως, σύγνω|τε φειδόμ(εν)οι ἐμῶν σφαλμάτων· καὶ συγχώ|ρησιν αἰτῶ, βραβεύσατέ μοι (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 118—119).

48. Vat. gr. 324, an. 1536 a Ioh. Honorio a Mallia *(da Otranto)* descriptus, chart., mm. 317×222, fol. VIII, pag. 149. Iamblichi opera. Quam damus pagina extrema continet De communi math. scientia summaria inde a v. τά τε σταθηρὰ καὶ βέβαια (pag. 97, 7 ed. Festa, Lipsiae 1891). In calce librarii subscriptio latina (cf. Vogel-Gardthausen pag. 181 sqq.). Eiusdem scribae specimen exhibet H. Omont Fac-similés de manuscrits grecs des XVe et XVIe siècles tab. 28 cf. p. 12.

49. Vat. gr. 302, an. 1561, chart., mm. 354×239, fol. VIII. 315. Theodori Metochitae Miscellanea philosophica et historica. Fol. 311v. 312r, quorum imagines vulgamus, continent c. 120 a verbis καὶ πειθόμενον ad verba μετὰ τοιαύτης (ed. Müller, Lipsiae 1821, pag. 823 lin. ult. — 826, 1). Fol. 313r subscriptio + ἐν ἔτει παρὰ ἀνδρέου τοῦ ταρ|μάρου τοῦ ἐπιδαυριότου· | α φ ξα ὀκτωβρίω λ. + Inferius τέλος εἴληφεν σὺν θ(ε)ῶ ἡ παροῦσα βίβλος | μετὰ πλείστων καμά|των: ∾ (Vogel-Gardthausen pag. 16 sqq.). Aliud eiusdem scribae specimen exhibet Omont Fac-similés de mscr. grecs des XV et XVI siècles tab. 1.

50. Ottob. gr. 25 (olim Altaempsianus), an. 1565, chart., mm. 335×218, fol. 298. S. Nili opera. Foliorum, quorum imagines exhibemus, 297v. 298r, illud continet librarii subscriptionem Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν πάντων | ἕνεκεν δόξα σοι + | + ἔργον χειρῶν τάλανος τοῦ φιλοθέου | ἱερ(ομον)άχου ἡγουμένου ἁγ(ίας) μον(ῆς) τ(ῆς) ὑπερ(α)γ(ίας) θ(εοτό)κου | τοῦ ἱέραξ τ(ῆς) κύπρου: ∾ | τὸν δακτύλ(οις) γράψαντα, τὸν κεκτημ(έν)ον, | τὸν ἀναγινώσκοντα μετ᾽ εὐλαβεί(ας), | φύλαττε τοὺς τρεῖς ἡ τριὰς | τρισολβί(α) :· | ἔτους, ,ζογ΄ ἰν(δικτιῶν)ος ηου + | (edd. Feron-Battaglini pag. 24 Vogel-Gardthausen p. 420); hoc, carmen acrostichum (Φίλιππος Μοικινικος ἀρχιεπί[σκοπος]) praemissa oratione dominica litteris minutissimis exarata. De versibus τὸν δακτύλοις γράψαντα κτλ. cf. K. Krumbacher ΚΤΗΤΩΡ in Indogermanische Forschungen 25 (1909) p. 399.

51. Urb. gr. 61, saec. IX—X, membr., mm. 297 × 205, fol. I (add.), 269. Theophrasti historia plantarum et de plantarum causis. Quod exhibemus fol. 68v continet initium lib. V hist. plant. usque ad v. πτελέα· σφένδαμνος (1, 2).

52. Vat. gr. 2369 (ex bybl. collegii Romani Soc. Iesu, olim Mureti), saec. X, membr., mm. 300 × 190, fol. 279. Herodoti historiarum libri I—IX (cod. D). Fol. 185r cuius imaginem exhibemus, continet finem libri VI et VII initium usque ad v. ἐκ λακεδαίμονος· οὗτος (3,2). Fol. 1r in marg. sup. legitur Catal. inscrip. ex bibliot. Mureti. Cf. C. Hude Herodoti historiae I3, Oxonii 1926, p. V s., ubi codex saec. adscribitur XI

53. Urb. gr. 105, saec. X (fol. 1—55 saec. fort. XI), membr., mm. 270 × 192, fol. II. 478. Dionysii Halicarnassei antiquitates Romanae (cod. B). Fol. 108^{r}, cuius imaginem exhibemus, continet III 19, 1—6 a v. ὑφ' ἑκατέρων ad v. ὁ τὴν πλησίον. Fol. II^{r} m. saec. XV Visto p(er) mi franc(esc)o lucha (de quo vide sis Ioh. Mercati in prolegomenis editionis phototypae Ptolemaei Urbinatis 82). Fol. II^{v} Iacobi a(n)geli († 1411 c.). De hoc Dionysii codice praestantissimo cf. C. Jacoby Dionysii Halic. ant. Rom. quae supersunt I, Lipsiae 1895, p. IV s.

54. Vat. gr. 1335 (ol. Fulvii Ursini), saec. X—XI (fol. 1—68. 238—245 rec. aetate suppleta), membr., mm. 282 × 215, fol. I (chart. add.), 246, in duo voll. dispertitus, quorum prius fol. 1—124 complectitur, alterum reliqua. Xenophontis opera (cod. B). Quod damus fol. 130^{r} continet Anab. I 9, 24—31 a v. μέγιστον κόσμον ad v. πᾶν. οὐ: in marg. scholia quae ed. V. Lundström Eranos, acta philologica Suecana, a. 1913 p. 175. Fol. 1^{r} m. saec. XV visto p(er) mi franc(esc)o da lucha (cf. n. 53): inferius ex libris Fulvii Ursini (cf. De Nolhac La bibliothèque de Fulvio Orsini pp. 184. 190. 347 n. 124). Fol. 1 ss. palimpsesta. Cf. K. Schenkl in Sitzungsber. d. k. Akad. d. Wissensch. zu Wien 83, 1876, p. 171 ss. et E. Piccolomini in Studi italiani di Filol. class. 3, 1895, p. 518 ss., quorum virorum doctorum alter codicem saec. XII tribuit, alter saec. XI.

55. Urb. gr. 102, saec. X—XI, membr. (f. 1—3 chart. rec.), mm. 270 × 220, fol. I (add.), 286. Polybii hist. excerpta (cod. F). Fol. 7^{r}, quod imagine phototypa repraesentamus, continet duo excerpta lib. II, scil. a v. τὸ μὲν γὰρ ἀνθρώπους ad v. εὐφρονοῦσιν (7,1—4) et a v. τῆς δὲ συμπάσης ad v. τὴν προκειμένην (14, 4—7): in marg. scholia. Fol. 286^{v} in marg. ext. m. paullo rec. μιχαὴλ ὁ παλα | . . . ος ἔγραψεν αὐτά: in marg. inf. al. m. ἡ βίβλος αὕτη . . . ἔχει δὲ φύλλα . . . ιακόσια (?) | καὶ πρός γε τούτοις ὀγδοήκοντα (?) δύο (?). Re vera codex comprehendit quaterniones κη' (quorum primus periit, septimus et tertiusdecimus uno fol. carent, ultimus non nisi 3 foliis constat) + quaternion. ια' (quorum postremus 3 tantum fol. habet).

56. Barberin. gr. 70, saec. XI exaratus, membr., mm. 210 × 155, fol. 155. Etymologicum Gudianum (cod. d). Quod exhibemus fol. 33^{r} continet litt. A a v. ἀτενὲς τὸ ἄγριον ad v. ἄτομον παρὰ τὸ (ed. de Stefani p. 225, 19—228, 5), cum schol. in marg. Scripturae exempla dedit Reitzenstein Geschichte d. griech. Etymologica, Lipsiae 1897, tavv. I (fol. 16^{r}), II (fol. 95^{r}).

57. Vat. gr. 101, post saec. XIV med. exarat., chart., mm. 221 × 167, fol. 184 (+ 55^{a}. 91^{a}). Demetrii Cydonii epistulae autographae (cf. Ioh. Mercati—Franchi de' Cavalieri Codices Vaticani greci I pp. 116—123. XXIV—XXV; Ioh. Mercati Notizie di Procoro e Demetrio Cidone etc. in Studi e testi 52 pp. 125 s., 157). Fol. 64^{v}, cuius imaginem exhibemus, continet epistulam ad Manuel Palaeologum imp. (n. 36 Jorio). Exstant inter lineas inque marg. correctiones et additamenta ipsius Cydonii manu. Epistula inc. πρὸς θεοῦ πεῖθε. De commercio Cydonii et Manuel Palaeologi epistolico (c. 1389—c. 1397) cf. S. Berger de Xivrey in Mémoires de l'Académie des inscriptions 19, 1853, p. 187 ss.; E. Legrand Lettres de l'empereur Manuel Paléologue I, Paris 1893; Krumbacher Gesch. d. byz. Litteratur² p. 487.

58. Vat. gr. 1353 (ol. Fulvii Ursini) an. 1462, chart., mm. 230 × 164, fol. IX. 246. Epistolographi graeci manu Constantini Lascaris. Quod exhibemus fol. 214^{v} continet s. Basilii M. epistulam 42 ad Iulianum inde a v. ἤδεις ἡμᾶς (Migne Patrol. gr. 32, 545 B 9). In fine rubr. litt. scriptum legitur κτῆμα ποθεινὸν κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως ὑπ' αὐτοῦ ἐν μεδιολάνῳ ἐκγραφέν. ,αυ: ξβ': atramento pallidiore subicitur τὰ δὲ ἐντεῦθεν ὕστερον ἐν μεσήνῃ ἐκγεγράφατο: δὶς ἐδέθη. Fol. III^{v} κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως κτῆμα καὶ πόνος: item fol. 242^{v}, al. tamen m., κωνσταντίνου λασκάρεως καὶ πόνημα καὶ κτῆμα. Cf. H. Rabe Konstantin Laskaris in Zentralblatt f. Bibliothekswesen 45, 1928, p. 4. Fol. I^{r} Visto per mi Barth. Bardella a dì 6 Decembre 1464 (cf. codd. Regin. gr. 2 f. 326^{v}, ap. Stevenson p. 3; Angel. gr. 76. 110. 121, ap. Muccio pp. 125. 152. 162). Codicem diligentissime descripsit A. Sabatucci in Studi italiani di Filol. class. 14, 1906, p. 385 ss. Cf. De Nolhac La Bibliothèque de Fulvio Orsini pp. 152. 337 n. 28.

59. Vat. gr. 2223 (ol. Columnensis), ante an. 1448 exaratus, chart., mm. 215 × 145, fol. III. 213. Georgii Scholarii in Porphyrii isagogen inque Aristotelis categorias et de interpretatione. Quod praebemus fol. 1r continet epistulam ad Constantinum XI (IX) Palaeologum (1448—1453) nondum imperatorem, ipsius Georgii m. scriptam atque emendatam, usque ad v. ἐραστὰς καὶ (ed. Sp. Lampros Παλαιολόγεια II p. 14—15, 6). In marg. dextro sigillam bybliothecae Columnensis, in marg. inf. Ioh. card. de Salviatis († 1553). Fol. 213v † ἱερέως μιχαὴλ τοῦ χρισωκαράβη m. saec. XV. De codice cf. Ioh. Mercati in Bessarione 24, 1920, p. 123 s.

60. Vat. gr. 1334 (ol. Fulvii Ursini), ante saec. XV med. exaratus a Georgio Chrysococce pro Francisco Philelpho, membr., mm. 267 × 170, fol. II. 104. Xenophontis Hipparchicus, de re equestri, Hiero, respublica Lacedaemonior.; Andronici peripatetici de perturbationibus; Synesii de providentia, de insomniis, Dio; Aristotelis de insomniis cum glossematis m. Theodori Gazae: in fine epigramma: ὁ Γαζῆς· | Καὶ χρήμαθ' ἃ λόγος ἄνακτι τῷ λυδίας νέμει, | φιλέλφος ὁ σοφὸς οὐδὲν οἰόμενος μέγα, | πρὸς κτῆσιν αὐτὴν παντοδαπῶν γε πυκτίων, | πόλλ' ἄλλα πάνυ γε καὶ τόδε ἔχων τυγχάνει, | χειρὶ γραφὲν τῇ χρυσι κόκκῃ τε καὶ ἐμῇ (ed. E. Legrand Bibliogr. hell. I p. XLVII). Fol. 101r, cuius imaginem exhibemus, continet Aristot. de insomn. a v. φαίνεται μὲν διεστραμμένος ad v. ἂν δ' αὐτὴ (Bekker p. 461 col. 1, 15—col. 2, 14): in marg. Gazae glossemata. Fol. 1r insignia Fr. Philelphi auro et coloribus picta, adpositis litteris Fr, Φ. Codex fuit Lactantii Ptolomei, postea Fulvii Ursini (v. Ioh. Mercati Scritti d'Isidoro il card. Ruteno, Roma 1926, pp. 139 s., 142. 149 s.; De Nolhac La bibliothèque de Fulvio Orsini pp. 145 s.; 337 n. 36).

Paul Maas Griechische Palaeographie in Gercke und Norden Einleitung in die Altertumswissenschaft I 9 ed. 3, p. 69—81. Leipzig, Teubner 1927.

Wilhelm Schubart Griechische Palaeographie in Handbuch der Altertumswissenschaft, herausgeg. v. Walter Otto I. Abt., IV. Teil, 1. Band, München 1925.

Victor Gardthausen Griechische Palaeographie ed. 2, Leipzig, Teubner 1911—1913.

Edward Mavnde Thompson Handbook of Greek and Latin Palaeography, London ed. 2. 1894.

Marie Vogel und Victor Gardthavsen Die griechischen Schreiber des Mittelalters und der Renaissance = Beihefte zum Zentralblatt für Bibliothekswesen XXXIII, Leipzig, Harrassowitz 1909. (= Vogel-Gardthausen.)

Henri Omont Facsimilés des plus anciens manuscrits grecs en onciale et en minuscule du IVe au XIIe siècle, Paris, Leroux 1892. (= Omont anc.)

Henri Omont Facsimilés des manuscrits grecs datés de la Bibliothèque Nationale du IXe au XIVe siècle, Paris, Leroux 1890. (= Omont. dat.)

Henri Omont Facsimilés des manuscrits grecs des XVe et XVIe siècles, Paris, 1887.

Girolamo Vitelli e Cesare Paoli Collezione Fiorentina di facsimili paleografici greci e latini, Firenze, Le Monnier 1884—97. (= Vitelli-Paoli.)

Gvilelmvs Wattenbach et Adolfvs von Velsen Exempla codicum Graecorum litteris minusculis scriptorum. Heidelbergae, Koester 1878. (= Wattenbach-v. Velsen.)

Palaeographical Society Facsimiles of Manuscripts and Inscriptions edited by E. A. Bond and E. M. Thompson, London 1873—94 (2 series), New Palaeogr. Soc. 1892 sqq. (= Pal. Soc. et New Pal. Soc.)

Wilhelm Wattenbach Schrifttafeln zur Geschichte der griechischen Schrift, Berlin 1876—77. Scripturae graecae specimina, Berolini, 1883.

Bibliothèque Nationale département des manuscrits: Facsimilés de manuscrits Grecs, Latins et Français du Ve au XIVe siècle exposés dans la Galerie Mazarine, Paris, Leroux (= Bibl. nat. continet 8 tabulas Graecas).

Scato de Vries Album Palaeographicum. Tabulae LIV selectae ex cunctis iam editis tomis codicum Graecorum et Latinorum photographice depictorum, Lugduni Batavorum, Sijthoff 1909 (continet quinque codicum Graecorum tabulas 20).

Gregorius Cereteli et Sergius Sobolewski Exempla codicum Graecorum litteris minusculis scriptorum annorumque notis instructorum. Vol. I, Codices Mosquenses 1911, Vol. II, Codices Petropolitani 1913. Moskau.

Bibliorum Codex Vaticanus B. saec. IV. (Vat. gr. 1209.)

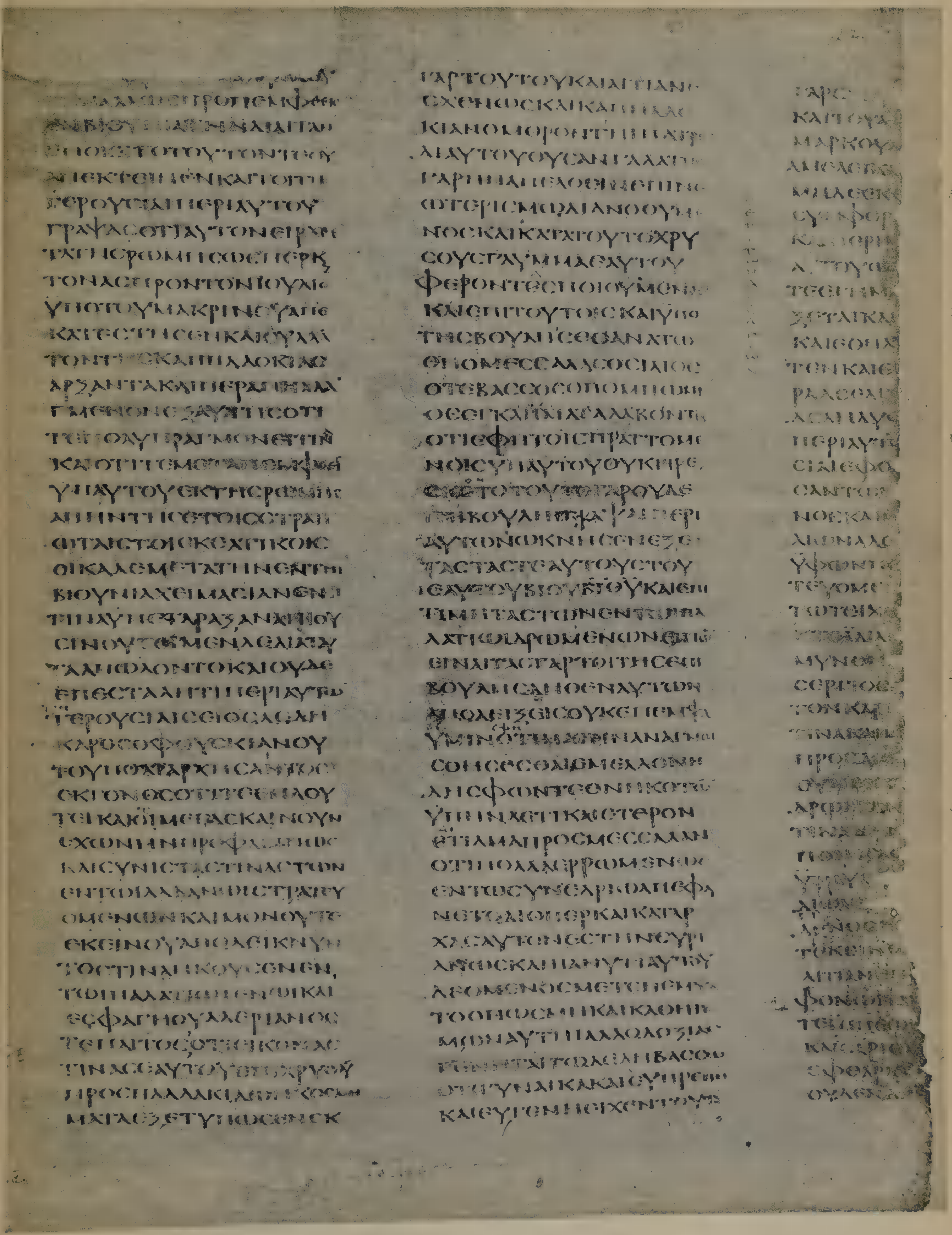

Cassius Dio. saec. V. (Vat. gr. 1288.)

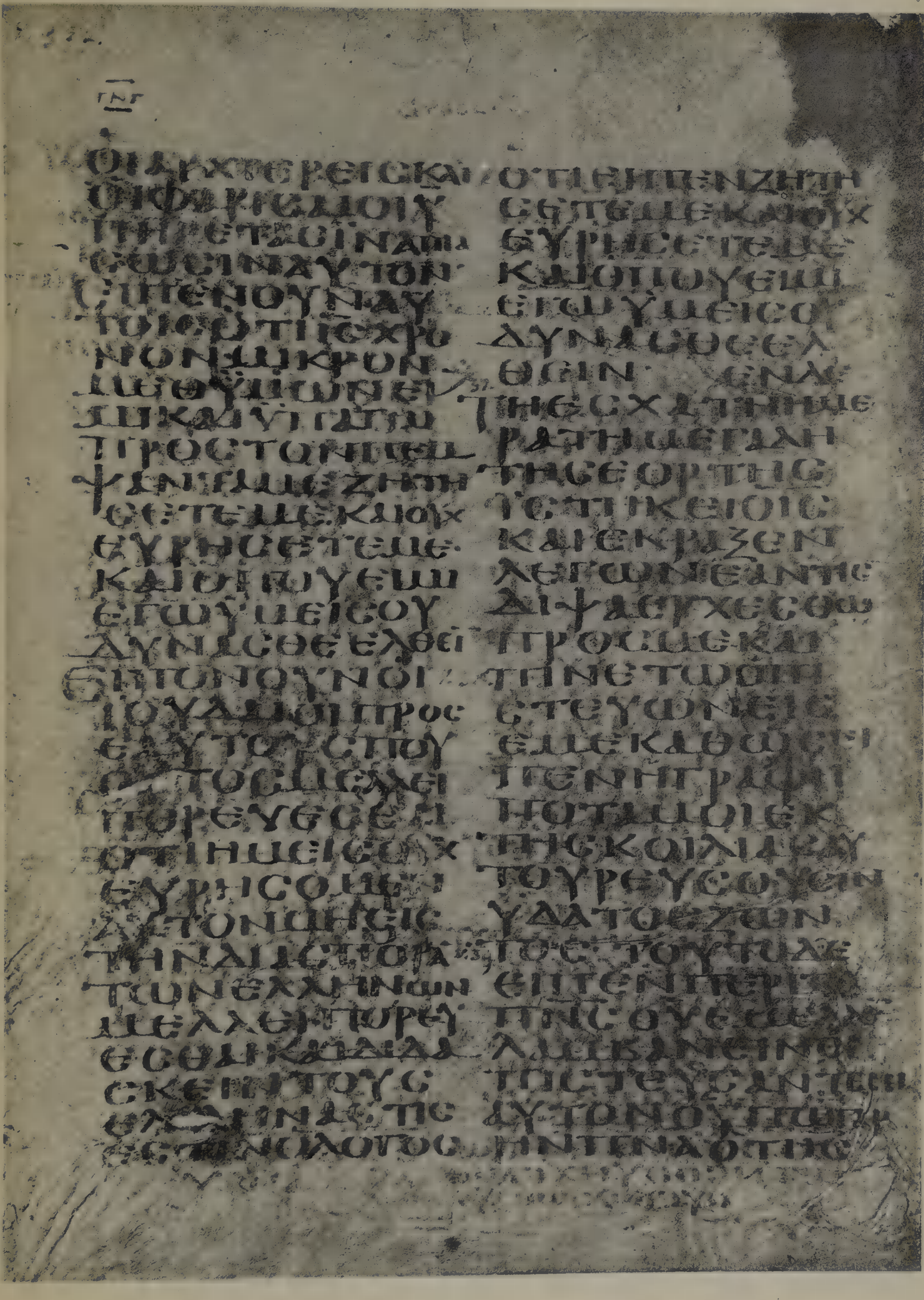
ΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙϹ ΚΑΙ
ΟΙ ΦΑΡΙϹΑΙΟΙ Υ
ΠΗΡΕΤΑϹ ΙΝΑ ΠΙ
ΑϹΩϹΙΝ ΑΥΤΟΝ
ΕΙΠΕΝ ΟΥΝ ΑΥ
ΤΟΙϹ Ο ΙϹ ΕΤΙ ΧΡΟ
ΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ
ΜΕΘ ΥΜΩΝ ΕΙ
ΜΙ ΚΑΙ ΥΠΑΓΩ
ΠΡΟϹ ΤΟΝ ΠΕΜ
ΨΑΝΤΑ ΜΕ ΖΗΤΗ
ϹΕΤΕ ΜΕ ΚΑΙ ΟΥΧ
ΕΥΡΗϹΕΤΕ ΜΕ
ΚΑΙ ΟΠΟΥ ΕΙΜΙ
ΕΓΩ ΥΜΕΙϹ ΟΥ
ΔΥΝΑϹΘΕ ΕΛΘΕΙ
ΕΙΠΟΝ ΟΥΝ ΟΙ
ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΠΡΟϹ
ΕΑΥΤΟΥϹ ΠΟΥ
ΟΥΤΟϹ ΜΕΛΛΕΙ
ΠΟΡΕΥΕϹΘΑΙ
ΟΤΙ ΗΜΕΙϹ ΟΥΧ
ΕΥΡΗϹΟΜΕΝ
ΑΥΤΟΝ ΜΗ ΕΙϹ
ΤΗΝ ΔΙΑϹΠΟΡΑ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΜΕΛΛΕΙ ΠΟΡΕΥ
ΕϹΘΑΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑ
ϹΚΕΙΝ ΤΟΥϹ
ΕΛΛΗΝΑϹ ΤΙϹ
ΕϹΤΙΝ Ο ΛΟΓΟϹ

ΟΤΙ ΕΙΠΕΝ ΖΗΤΗ
ϹΕΤΕ ΜΕ ΚΑΙ ΟΥΧ
ΕΥΡΗϹΕΤΕ ΜΕ
ΚΑΙ ΟΠΟΥ ΕΙΜΙ
ΕΓΩ ΥΜΕΙϹ ΟΥ
ΔΥΝΑϹΘΕ ΕΛ
ΘΕΙΝ ΕΝ ΔΕ
ΤΗ ΕϹΧΑΤΗ ΗΜΕ
ΡΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ
ΤΗϹ ΕΟΡΤΗϹ
ΙϹΤΗΚΕΙ Ο ΙϹ
ΚΑΙ ΕΚΡΑΞΕΝ
ΛΕΓΩΝ ΕΑΝ ΤΙϹ
ΔΙΨΑ ΕΡΧΕϹΘΩ
ΠΡΟϹ ΜΕ ΚΑΙ
ΠΙΝΕΤΩ Ο ΠΙ
ϹΤΕΥΩΝ ΕΙϹ
ΕΜΕ ΚΑΘΩϹ ΕΙ
ΠΕΝ Η ΓΡΑΦΗ
ΠΟΤΑΜΟΙ ΕΚ
ΤΗϹ ΚΟΙΛΙΑϹ ΑΥ
ΤΟΥ ΡΕΥϹΟΥϹΙΝ
ΥΔΑΤΟϹ ΖΩΝ
ΤΟϹ ΤΟΥΤΟ ΔΕ
ΕΙΠΕΝ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΠΝϹ ΟΥ ΕΜΕΛΛ
ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ ΟΙ
ΠΙϹΤΕΥϹΑΝΤΕϹ ΕΙϹ
ΑΥΤΟΝ ΟΥΠΩ ΓΑΡ
ΗΝ ΠΝΑ ΟΤΙ ΙϹ

Evangeliarium graece et coptice. saec. V/VI. (Borg. copt. 109.)

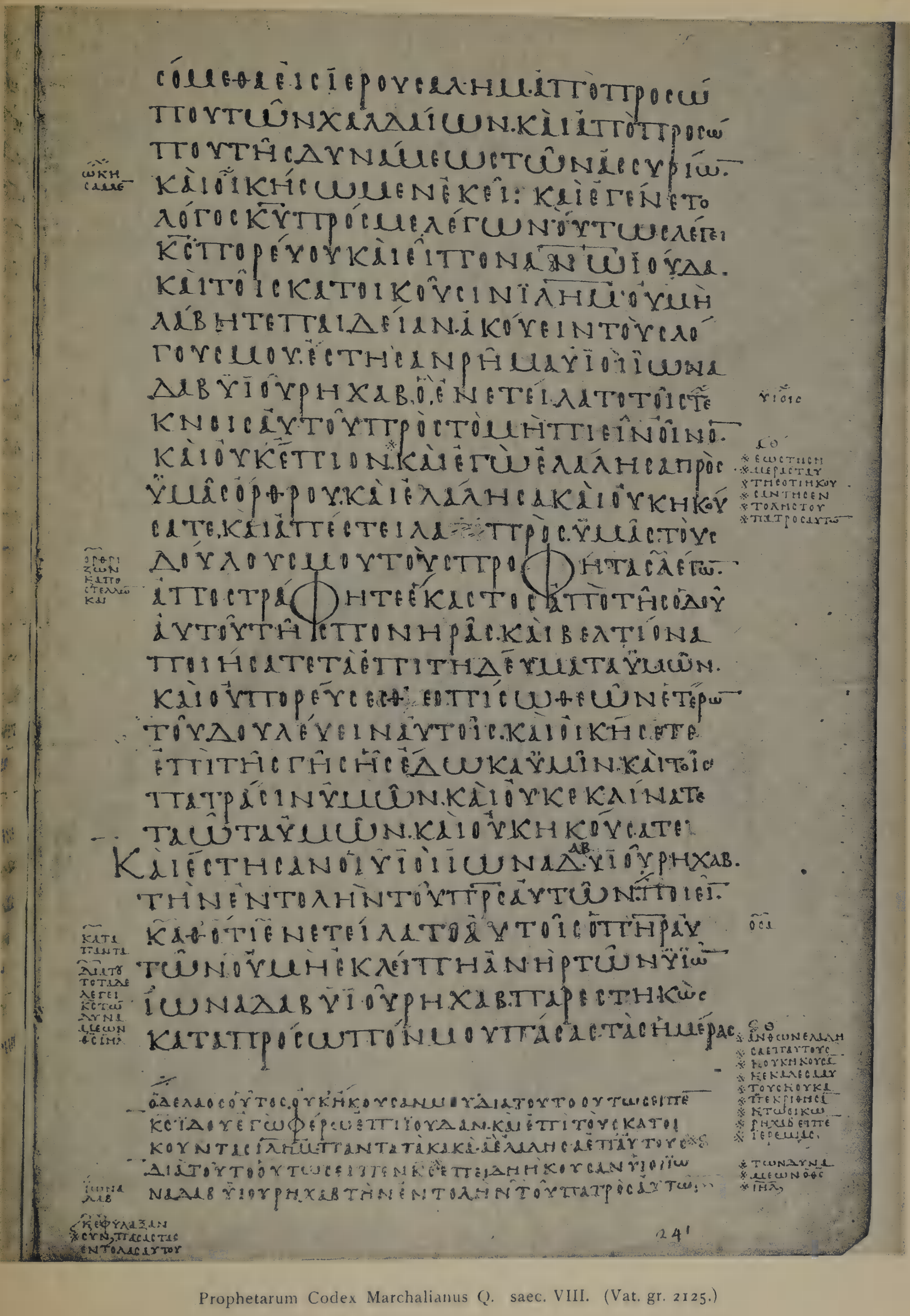

ϹΟΜΕΘΑ ΕΙϹ ΙΕΡΟΥϹΑΛΗΜ ΑΠΟ ΠΡΟϹΩ
ΠΟΥ ΤΩΝ ΧΑΛΔΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΡΟϹΩ
ΠΟΥ ΤΗϹ ΔΥΝΑΜΕΩϹ ΤΩΝ ΑϹΥΡΙΩΝ.
ΚΑΙ ΟΙΚΗϹΩΜΕΝ ΕΚΕΙ: ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ
ΛΟΓΟϹ ΚΥ ΠΡΟϹ ΜΕ ΛΕΓΩΝ ΟΥΤΩϹ ΛΕΓΕΙ
ΚϹ ΠΟΡΕΥΟΥ ΚΑΙ ΕΙΠΟΝ ΑΝΩ ΙΟΥΔΑ.
ΚΑΙ ΤΟΙϹ ΚΑΤΟΙΚΟΥϹΙΝ ΙΛΗΜ ΟΥ ΜΗ
ΛΑΒΗΤΕ ΠΑΙΔΕΙΑΝ ΑΚΟΥΕΙΝ ΤΟΥϹ ΛΟ
ΓΟΥϹ ΜΟΥ. ΕϹΤΗϹΑΝ ΡΗΜΑ ΥΙΟΙ ΙΩΝΑ
ΔΑΒ ΥΙΟΥ ΡΗΧΑΒ. Ο ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΤΟΙϹ ΤΕ
ΚΝΟΙϹ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟϹ ΤΟ ΜΗ ΠΙΕΙΝ ΟΙΝΟ.
ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΠΙΟΝ. ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΛΑΛΗϹΑ ΠΡΟϹ
ΥΜΑϹ ΟΡΘΡΟΥ. ΚΑΙ ΕΛΑΛΗϹΑ ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΚΟΥ
ϹΑΤΕ. ΚΑΙ ΑΠΕϹΤΕΙΛΑ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ ΤΟΥϹ
ΔΟΥΛΟΥϹ ΜΟΥ ΤΟΥϹ ΠΡΟΦΗΤΑϹ ΛΕΓΩ.
ΑΠΟϹΤΡΑΦΗΤΕ ΕΚΑϹΤΟϹ ΑΠΟ ΤΗϹ ΟΔΟΥ
ΑΥΤΟΥ ΤΗϹ ΠΟΝΗΡΑϹ. ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΟΝΑ
ΠΟΙΗϹΑΤΕ ΤΑ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΑ ΥΜΩΝ.
ΚΑΙ ΟΥ ΠΟΡΕΥϹΕϹΘΕ ΟΠΙϹΩ ΘΕΩΝ ΕΤΕΡΩ
ΤΟΥ ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ ΑΥΤΟΙϹ. ΚΑΙ ΟΙΚΗϹΕΤΕ
ΕΠΙ ΤΗϹ ΓΗϹ ΗϹ ΕΔΩΚΑ ΥΜΙΝ. ΚΑΙ ΤΟΙϹ
ΠΑΤΡΑϹΙΝ ΥΜΩΝ. ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΚΛΙΝΑΤΕ
ΤΑ ΩΤΑ ΥΜΩΝ. ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΚΟΥϹΑΤΕ.
ΚΑΙ ΕϹΤΗϹΑΝ ΟΙ ΥΙΟΙ ΙΩΝΑΔΑΒ ΥΙΟΥ ΡΗΧΑΒ.
ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΡϹ ΑΥΤΩΝ. ΠΟΙΕΙ.
ΚΑΘΟΤΙ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΑΥΤΟΙϹ Ο ΠΗΡ ΑΥ
ΤΩΝ ΟΥ ΜΗ ΕΚΛΕΙΠΗ ΑΝΗΡ ΤΩΝ ΥΙΩ
ΙΩΝΑΔΑΒ ΥΙΟΥ ΡΗΧΑΒ ΠΑΡΕϹΤΗΚΩϹ
ΚΑΤΑ ΠΡΟϹΩΠΟΝ ΜΟΥ ΠΑϹΑϹ ΤΑϹ ΗΜΕΡΑϹ.

ΟΤΙ ΕΛΑΛΗϹΑ ΠΡΟϹ ΑΥΤΟΥϹ ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΚΟΥϹΑΝ ΜΟΥ. ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΤΩϹ ΕΙΠΕ
ΚϹ ΙΔΟΥ ΕΓΩ ΦΕΡΩ ΕΠΙ ΙΟΥΔΑΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥϹ ΚΑΤΟΙ
ΚΟΥΝΤΑϹ ΙΛΗΜ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΚΑΚΑ Α ΕΛΑΛΗϹΑ ΕΠ ΑΥΤΟΥϹ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΤΩϹ ΕΙΠΕΝ ΚϹ ΕΠΕΙΔΗ ΗΚΟΥϹΑΝ ΥΙΟΙ ΙΩ
ΝΑΔΑΒ ΥΙΟΥ ΡΗΧΑΒ ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟϹ ΑΥΤΩΝ

ωκη ϲαμε

ΥΙΟΙϹ

ΟϹΑ

241

Prophetarum Codex Marchalianus Q. saec. VIII. (Vat. gr. 2125.)

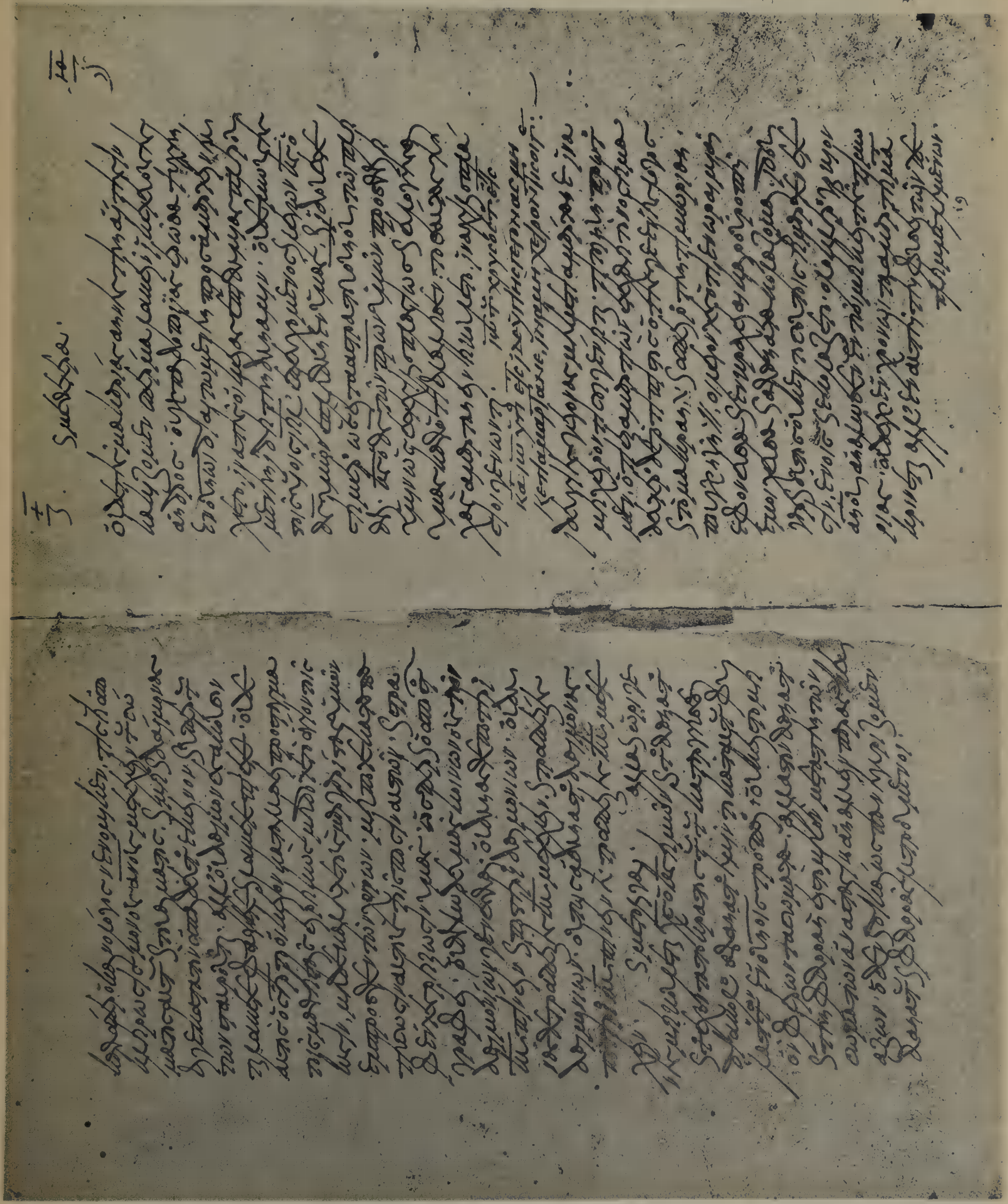

Doctrina Patrum. saec. VIII/IX. (Vat. gr. 2200.)

ἰατροῖς ἐμήνυσεν· ὅτινες
συντόμως κατελθόντες.
τὸν ἄρρωστον οὐ κατέλειπον·
θανέντα λοιπὸν εὗρον· ὅθε(ν)
δῆλον, ὅτι ἐκεῖνοι αὐτὸν
μεθ' ἑαυτῶν ἐπῆραν. ὧν τὴν
θέαν ὑπενέγκαι οὐκ ἠδυ-
νήθη. ὅθεν θαδε ἀπομείνας
ια παῖς: — Ἐπὶ τούτοις οὐδὲ
τοῦτο παρασιωπηθῆναι δί-
καιον κρίνω. ὅπερ μοι πρό-
σωπον μέγιστον καὶ πιστὸ(ν)
τὴν διήγησιν ἐγνώρισεν·
Ἔλεγεν γάρ. ὅτι ἐν τοῖς τῶν
γόθθων καιροῖς· γαλλατίς,
εὐγενεστάτη κόρη ταύτης
τῆς πόλεως· θυγάτηρ ὑπάρ-
χουσα συμμάχου τοῦ ὑπά-
του καὶ πατρικίου· ἐν τῷ
τῆς νεότητος αὐτῆς χρόνῳ
ἀνδρὶ παραδοθεῖσα. ἕνα
καὶ μόνον ἐνιαυτὸν συζή-
σασα. τούτου τελευτήσαν-
τος χήρα γέγονεν· ταύτη(ν)
δὲ ἡ ἀκμὴ τῆς νεότητος κ(αὶ)
ἡ τοῦ κόσμου ἐπιθυμία· καὶ
τοῦ πλούτου ἡ ἀπάτη. πρὸς
τὸ δευτέροις προσομιλῆ-
σαι γάμοις ἐξεκαλεῖτο·
ἀλλὰ ταύτη μᾶλλον ἐπελέ-
ξατο, πνευματικοῖς γάμοις
τῷ θ(ε)ῷ συναφθῆναι· ὅτι τι-
νες ἀπὸ πένθους ἄρχονται.
καὶ εἰς χαρὰν αἰώνιον κατα-
λήγουσιν· εἴπερ σαρκικοῖς
γάμοις ὑποταγῆναι. οἵτινες
ἀπὸ εὐφροσύνης ἄρχονται.
ἐν δὲ τῷ τέλει μετὰ πένθους
πορεύονται· σφόδρα δὲ
αὐτῆς θερμῆς ὑπαρχούσης
τῇ κατασκευῇ τοῦ σώματος.
ἤρξαντο οἱ ἰατροὶ λέγειν·
ὅτι εἰ μὴ εἰς συμπλοκὴν
ἀνδρὸς ἐπιστρέψει. τῆς
φοδρωτάτης θερμῆς τῆς
φύσεως. γένια μέλλει ἐκ-
φέρειν. ὅπερ μετέπειτα
καὶ γέγονεν· ἀλλ' ἡ ἁγία ἐ-
κείνη γυνή, οὐδὲν τῆς
ἔξωθεν ἀσχημοσύνης ἐ-
φρόντισεν. ἥτις τοῦ ἐνδό-
νυμφίου τοῦ κάλλους ἠγά-
πησεν· οὐδὲ τὸ ἐν αὐτῇ ἀ-
καλλὲς ἠρυθρίασεν· ἀλλὰ
μᾶλλον ἐκεῖνο ἐδέσθη.
τὸ παρὰ τοῦ οὐρανίου νυμφί-
ου μὴ ἀγαπώμενον· παρευθὺ
Οὖν τοῦ τελευτῆσαι τὸν
ταύτης σύζυγον. ἀποβα-
λοῦσα τὸ κοσμικὸν σχῆ-
μα. εἰς τὴν τοῦ παντοδυ-
νάμου θ(εο)ῦ δουλείαν, ἑαυτὴ(ν)
ἐκδέδωκεν ἐν τῷ μο-
ναστηρίῳ τῷ ὄντι παρὰ

S. Gregorius Magnus graece. a. 800 Romae scriptus. (Vat. gr. 1666.)

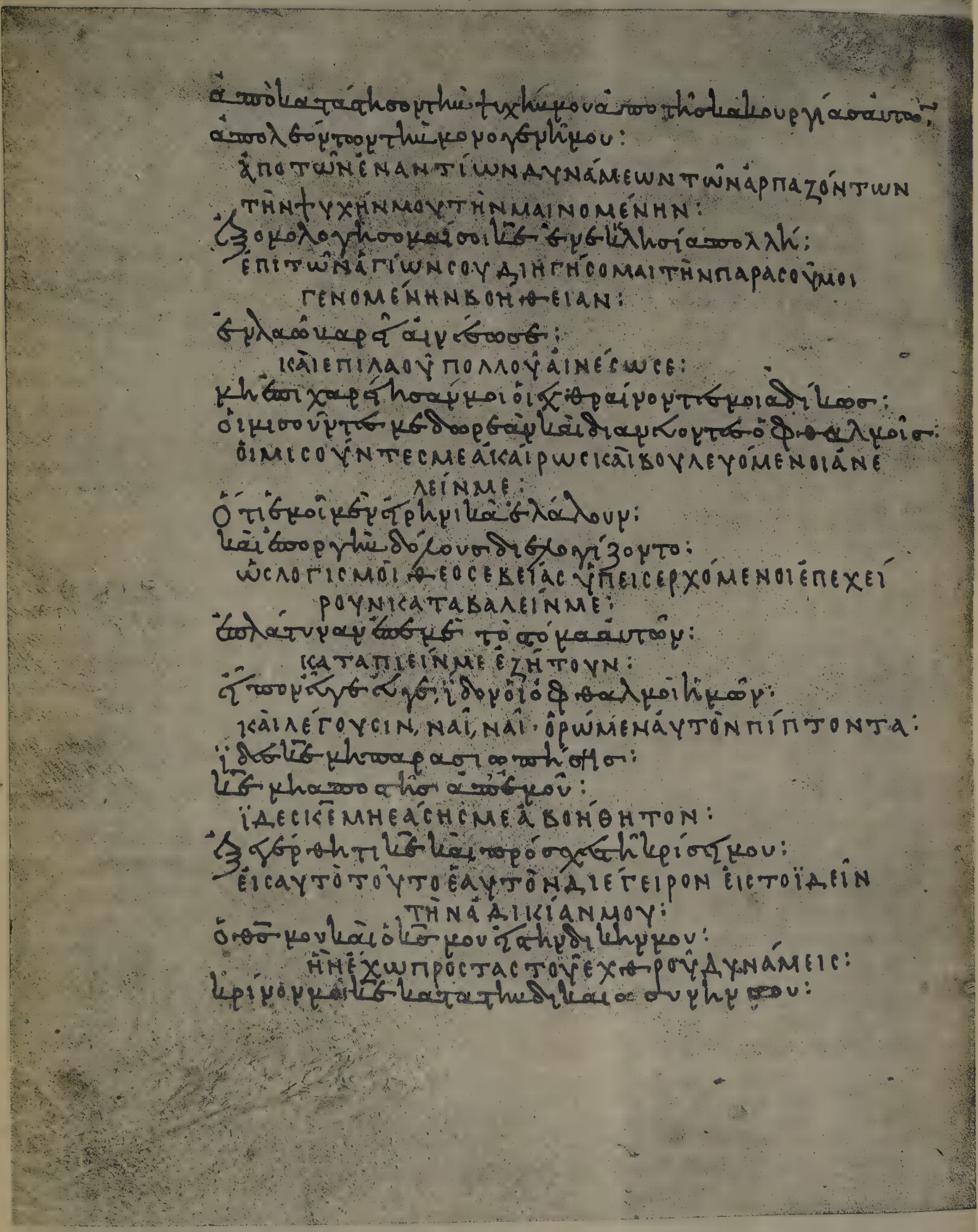

ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν·
ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου:
ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΑΡΠΑΖΟΝΤΩΝ
ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ ΤΗΝ ΜΑΙΝΟΜΕΝΗΝ:
ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ:
ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΟΥ ΔΙΗΓΗΣΟΜΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑ ΣΟΥ ΜΟΙ
ΓΕΝΟΜΕΝΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ:
ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε:
ΚΑΙ ΕΠΙ ΛΑΟΥ ΠΟΛΛΟΥ ΑΙΝΕΣΩ ΣΕ:
μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως:
οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς:
ΟΙ ΜΙΣΟΥΝΤΕΣ ΜΕ ΑΚΑΙΡΩΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΕΥΟΜΕΝΟΙ ΑΝΕ
ΛΕΙΝ ΜΕ:
ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν:
καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο:
ΩΣ ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΘΕΟΣΕΒΕΙΑΣ ΥΠΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΕΠΕΧΕΙ
ΡΟΥΝ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙΝ ΜΕ:
ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν:
ΚΑΤΑΠΙΕΙΝ ΜΕ ΕΖΗΤΟΥΝ:
εἶπον εὖγε εὖγε· εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν:
ΚΑΙ ΛΕΓΟΥΣΙΝ, ΝΑΙ, ΝΑΙ· ΟΡΩΜΕΝ ΑΥΤΟΝ ΠΙΠΤΟΝΤΑ:
ἴδες κύριε μὴ παρασιωπήσῃς:
κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ:
ΙΔΕ ΣΚΕ ΜΗ ΕΑΣΗΣ ΜΕ ΑΒΟΗΘΗΤΟΝ:
ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου:
ΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΕΑΥΤΟΝ ΔΙΕΓΕΙΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΔΕΙΝ
ΤΗΝ ΑΙΚΙΑΝ ΜΟΥ:
ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου:
ΗΝ ΕΧΩ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΔΥΝΑΜΕΙΣ:
κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου:

Hesychii comm. in Psalmos. a. 897 in Laconia scriptus. (*Pal. gr. 44.)

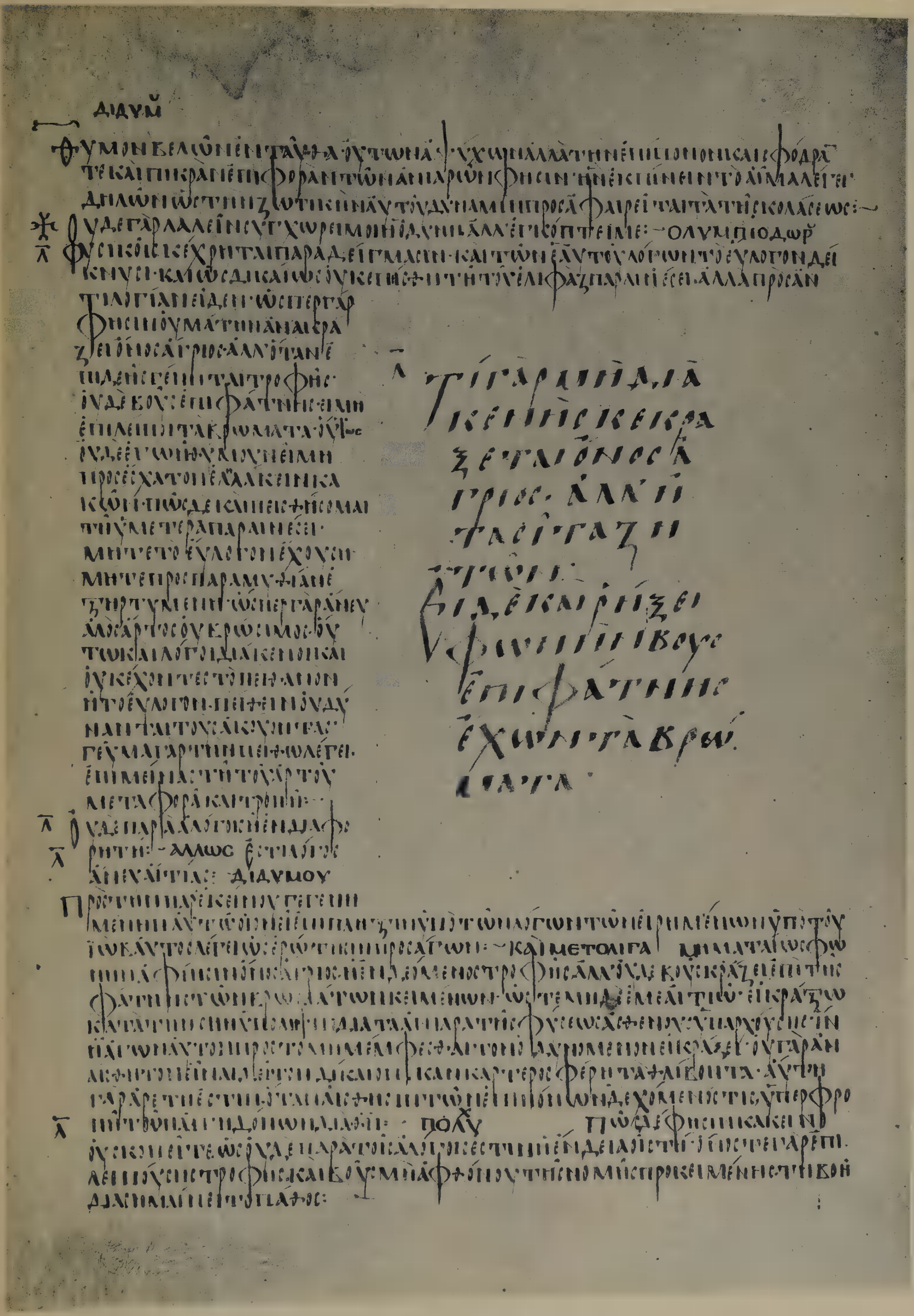

Catena in Iob. saec. IX. (Vat. gr. 749.)

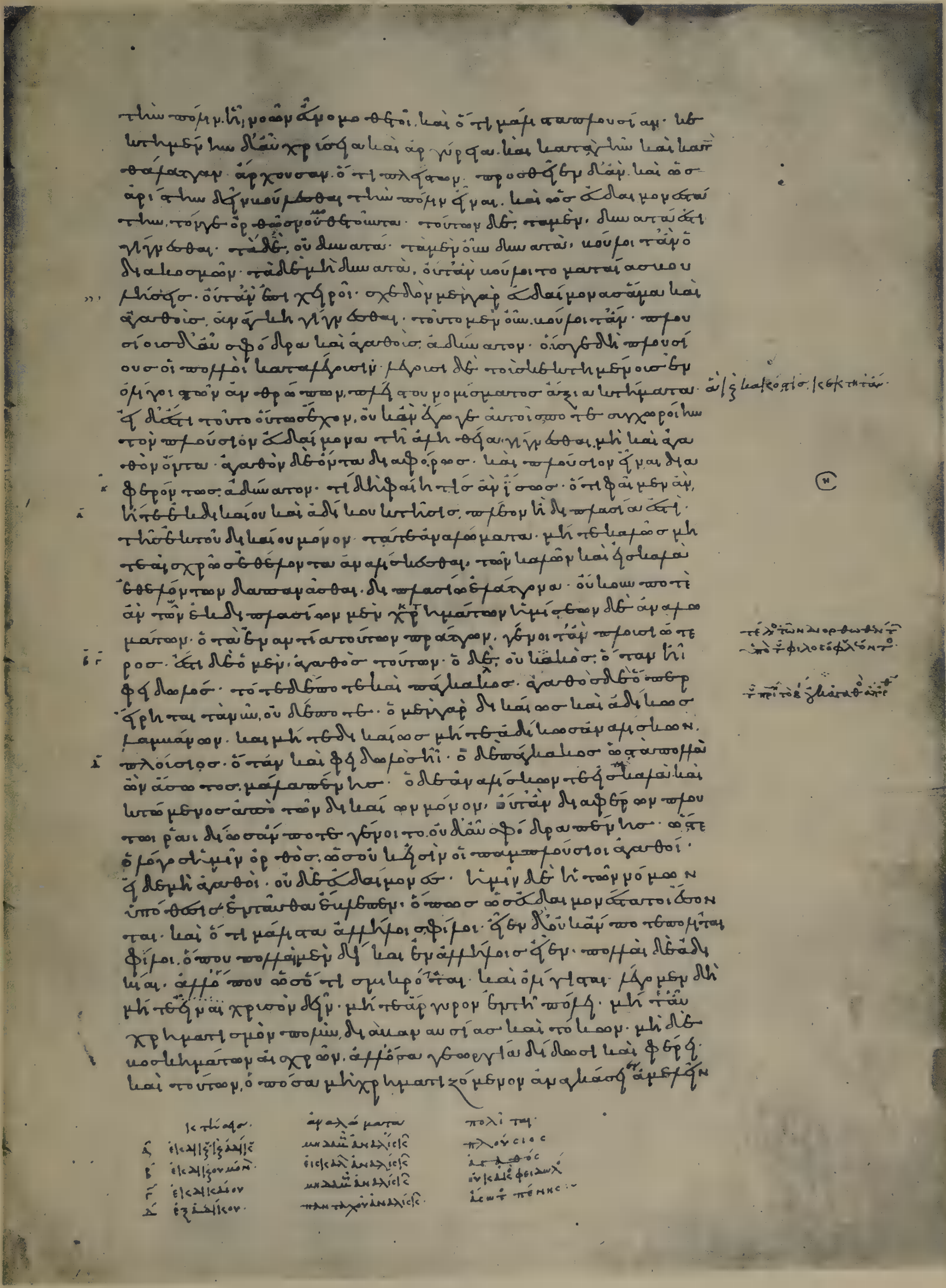

Plato. saec. IX/X. (Vat. gr. 1.)

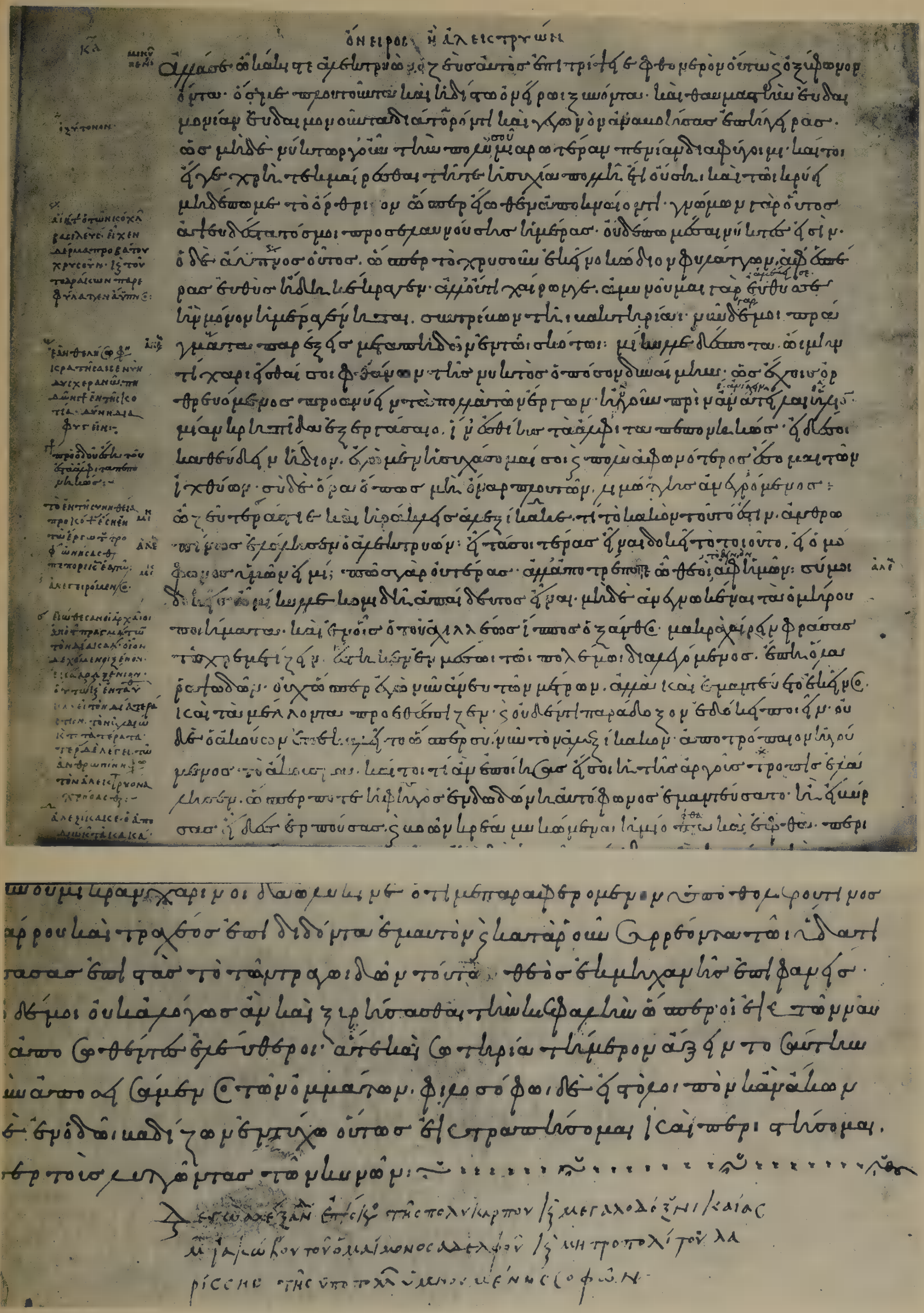

Lucianus. saec. IX/X. (Vat. gr. 90.) et subscriptio Jacobi metropolitae Larissensis (id.*)

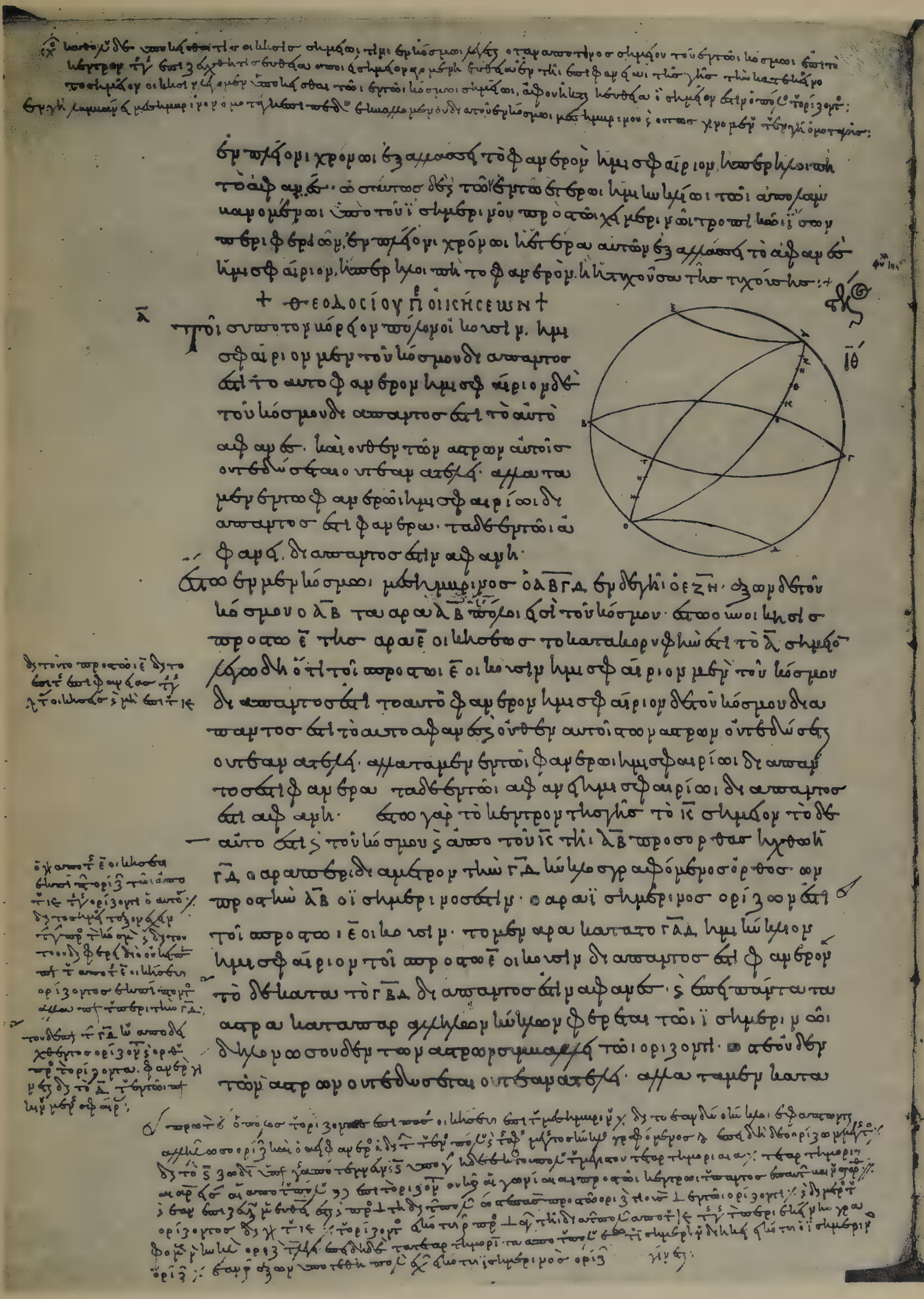

Mathematici. saec. IX/X. (Vat. gr. 204.)

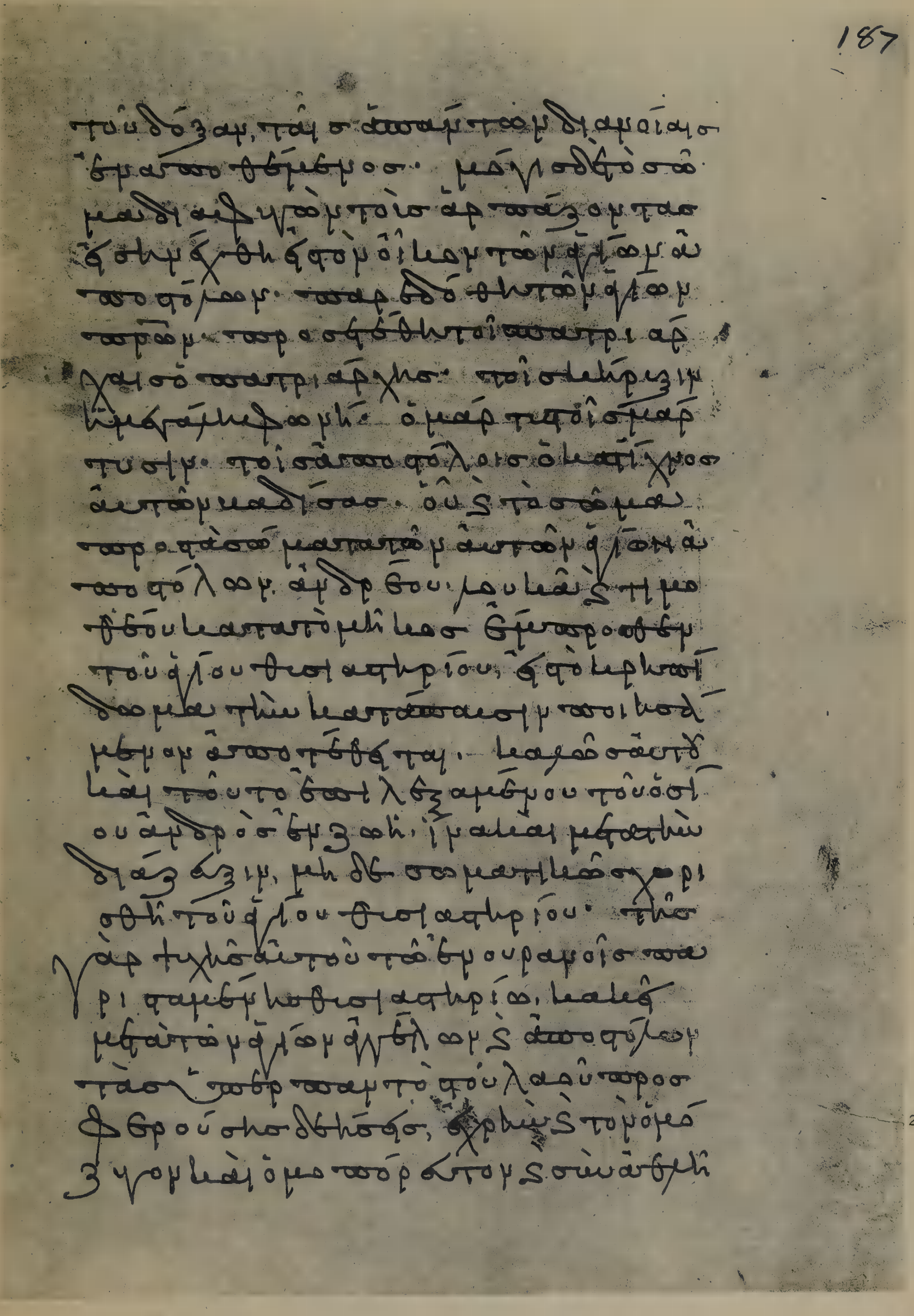

Vitae Sanctorum. a. 916 Constantinopoli scriptus. (Vat. gr. 1660.)

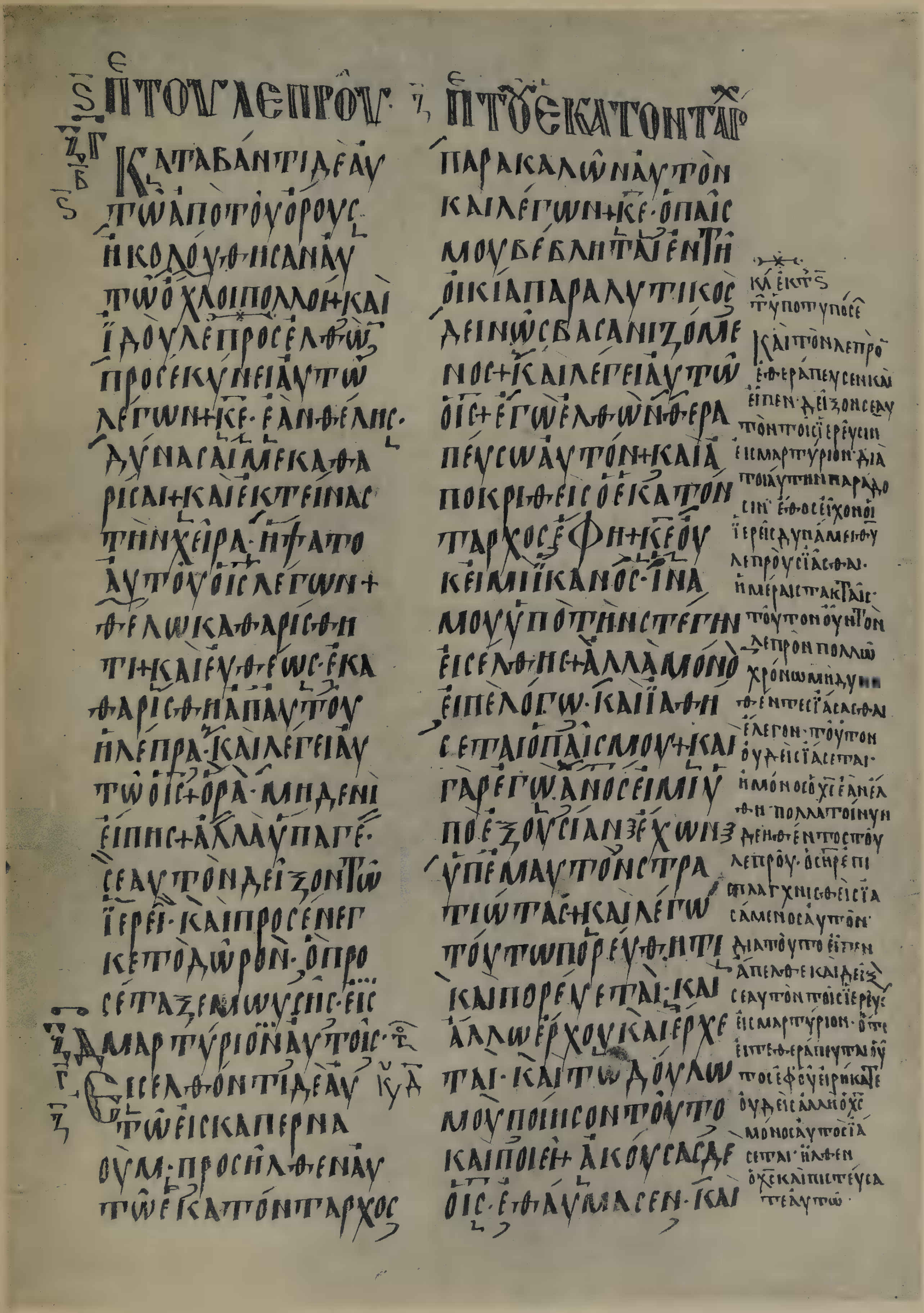

Evangelia. a. 949. (Vat. gr. 354.)

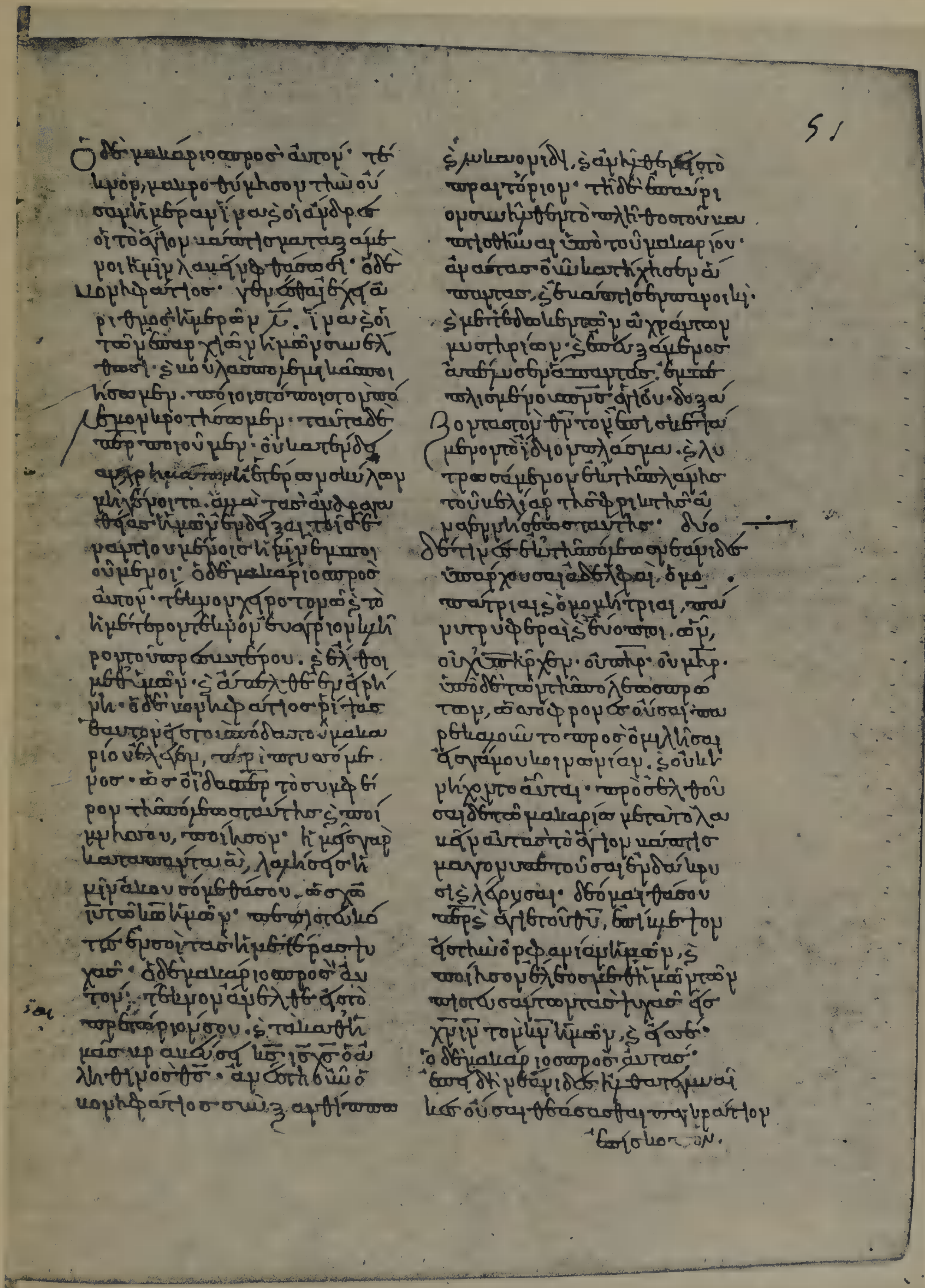

Vitae Sanctorum. a. 965. (*Vat. gr. 1591.)

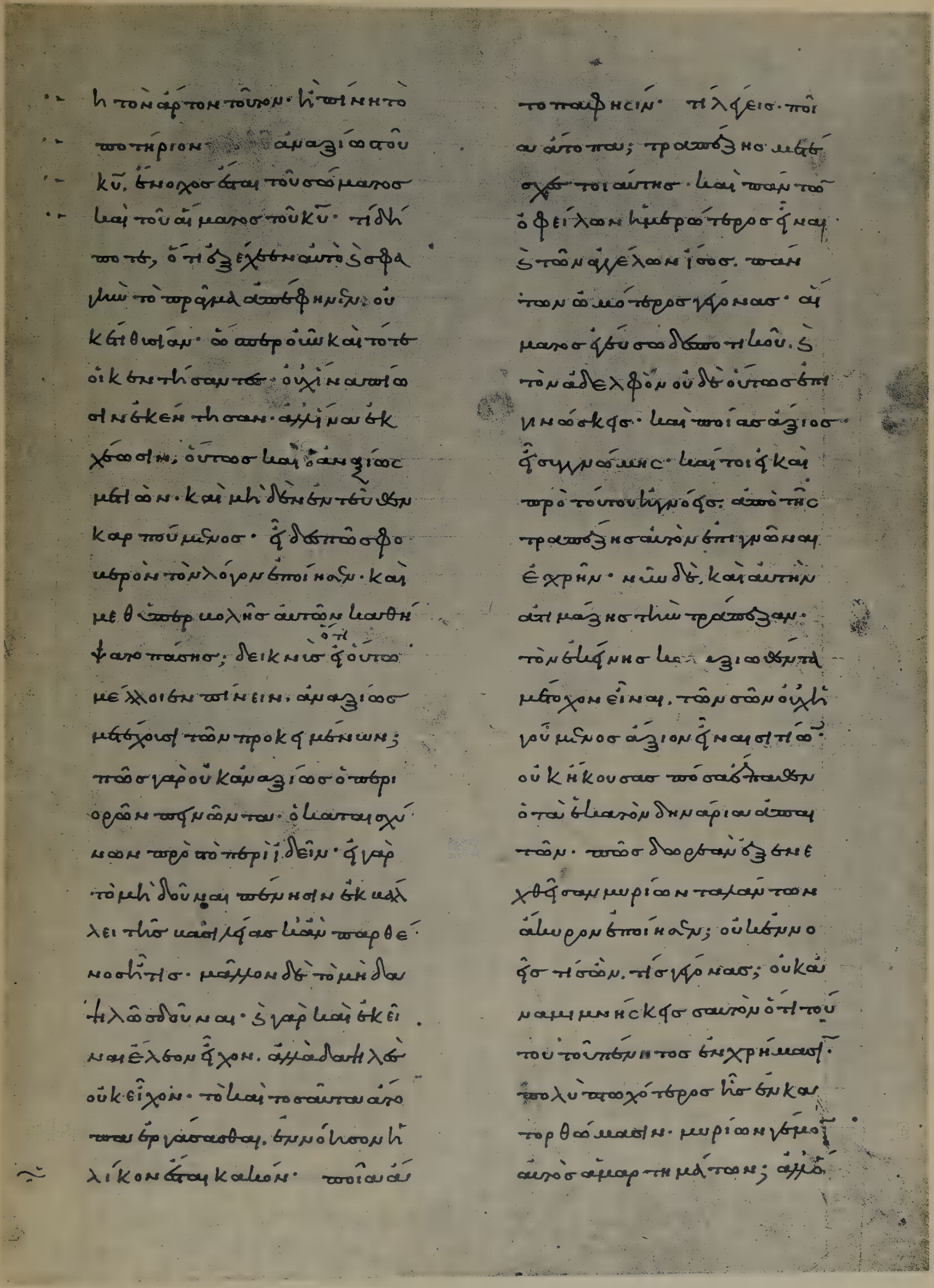

S. Johannes Chrysostomus. a. 981 Constantinopoli scriptus. (Vat gr. 2155.)

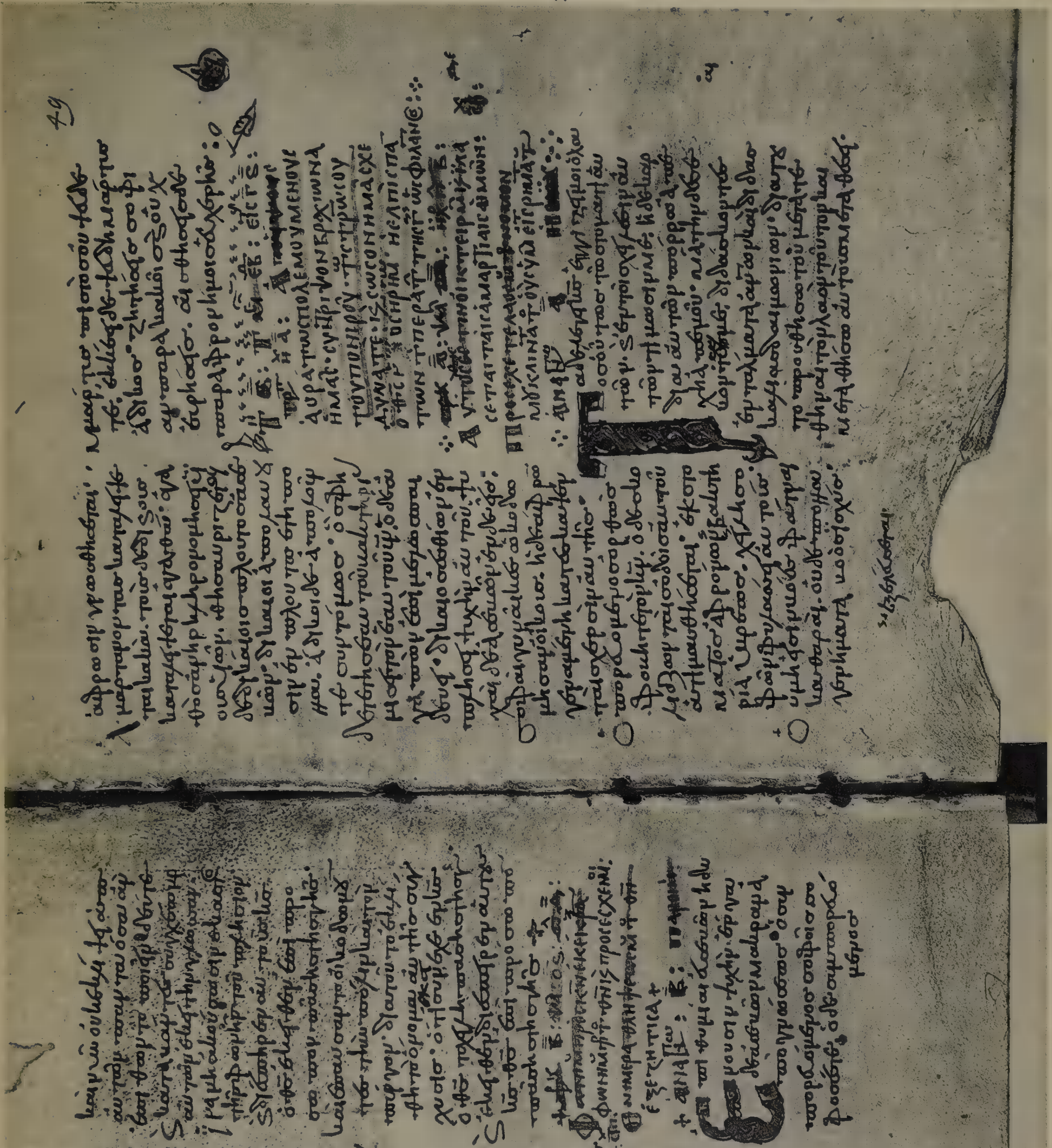

Euchologium. a. 983 (?) in Calabria scriptus. (Reg. gr. 75.)

δας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν
ἔχω ἀπολῦσαί σε;·· ἀ-
πεκρίθη ὁ ἰς· οὐκ εἶχες
κατ' ἐμοῦ ἐξουσίαν οὐδεμίαν·
ἀλλ' εἰ μὴ ἦν σοι δε-
δομένον ἄνωθεν· διὰ
τοῦτο ὁ παραδιδούς
μέ σοι μείζονα ἁμαρ-
τίαν ἔχει· ἐκ τούτου
οὖν, ἐζήτει ὁ πιλᾶτος,
καὶ τὸν ἰν· ἀπολῦσαι αὐτόν·· οἱ
δὲ ἰουδαῖοι, ἐκραύγα-
ζον λέγοντες· ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐ-
κ εἶ φίλος τοῦ καίσα-
ρος·· πᾶς ὁ βασιλέα
ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντι-
λέγει τῷ καίσαρι·· ὁ
οὖν, πιλᾶτος ἀκού-
σας τοῦτον τὸν λόγον,
ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν καὶ ἐ-
κάθισεν ἐπὶ τοῦ βήμα-
τος, εἰς τόπον λεγόμε-
νον λιθόστρωτον, ἑ-
βραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ·
ἦν, δὲ παρασκευὴ
τοῦ πάσχα· ὥρα δὲ
ἦν ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει

τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε ὁ
βασιλεὺς ὑμῶν·· οἱ
δὲ ἐκραύγαζον· ἆρον
ἆρον σταύρωσον αὐτόν··
λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶ-
τος· τὸν βασιλέα ὑ-
μῶν σταυρώσω;·· ἀπε-
κρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς·
οὐκ ἔχομεν βασιλέα,
εἰ μὴ καίσαρα·· τό-
τε οὖν, παρέδωκεν
αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρω-
θῇ·· ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε·
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ··
Τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ·· ἰδὼν ἰούδας
ὁ παραδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη·
μεταμεληθεὶς, ἀ-
πέστρεψε τὰ τρι-
άκοντα ἀργύρια
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
πρεσβυτέροις
λέγων· ἥμαρτον
παραδοὺς αἷμα ἀ-
θῶον·· οἱ δὲ εἶπον·
τί πρὸς ἡμᾶς, σὺ ὄ-
ψει· καὶ ῥίψας τὰ ἀργύ-
ρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώ-
ρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀ-

λ̄
τριάκοντα

Evangeliarium. a. 991 Capuae scriptus. (*Vat. gr. 2138.)

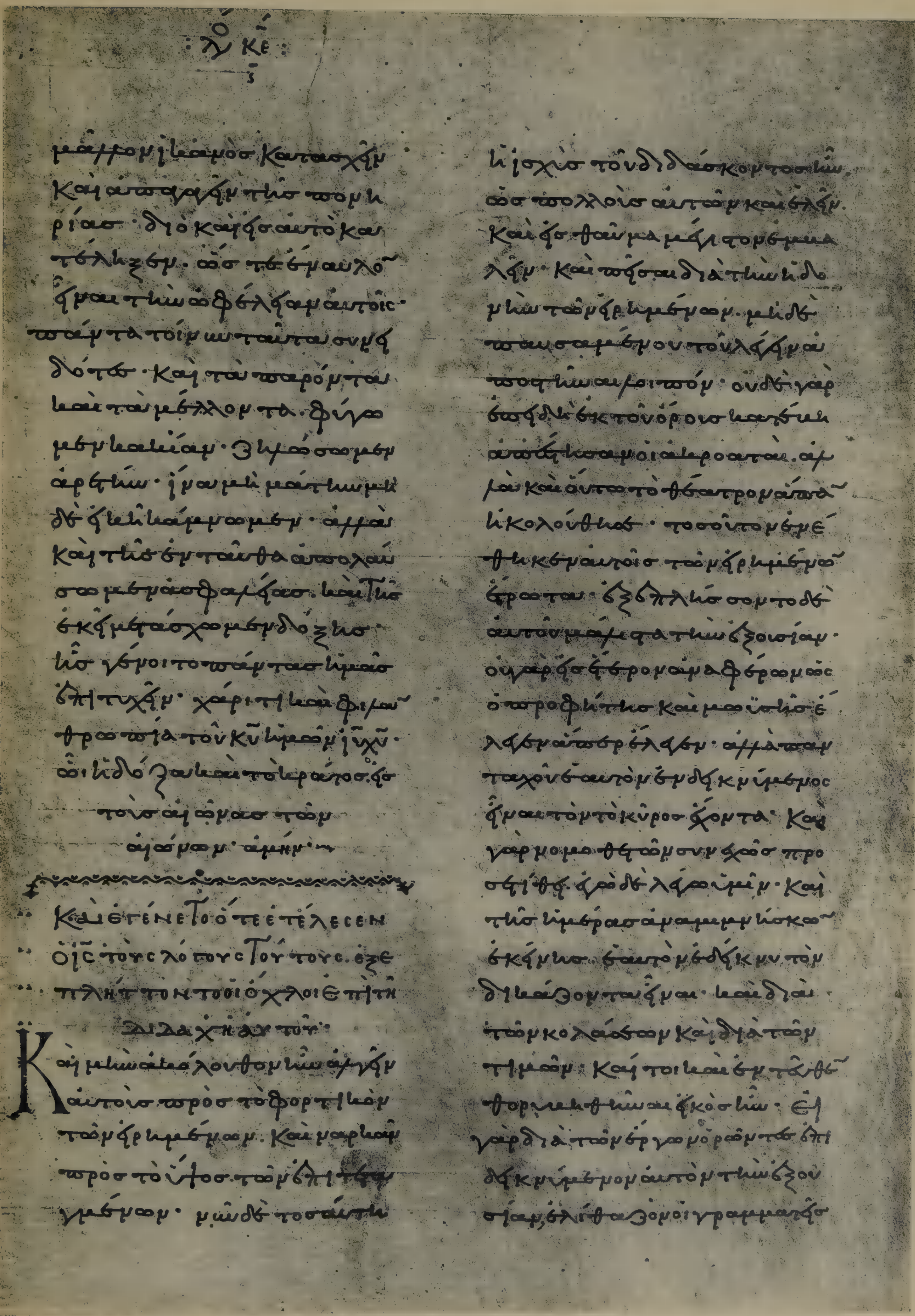

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΟΤΕ ΕΤΕΛΕΣΕΝ
Ο ΙΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥΣ. ΕΞΕ
ΠΛΗΤΤΟΝΤΟ ΟΙ ΟΧΛΟΙ ΕΠΙ ΤΗ
ΔΙΔΑΧΗ ΑΥΤΟΥ·

S. Johannes Chrysostomus. a. 992. (Urb. gr. 20.)

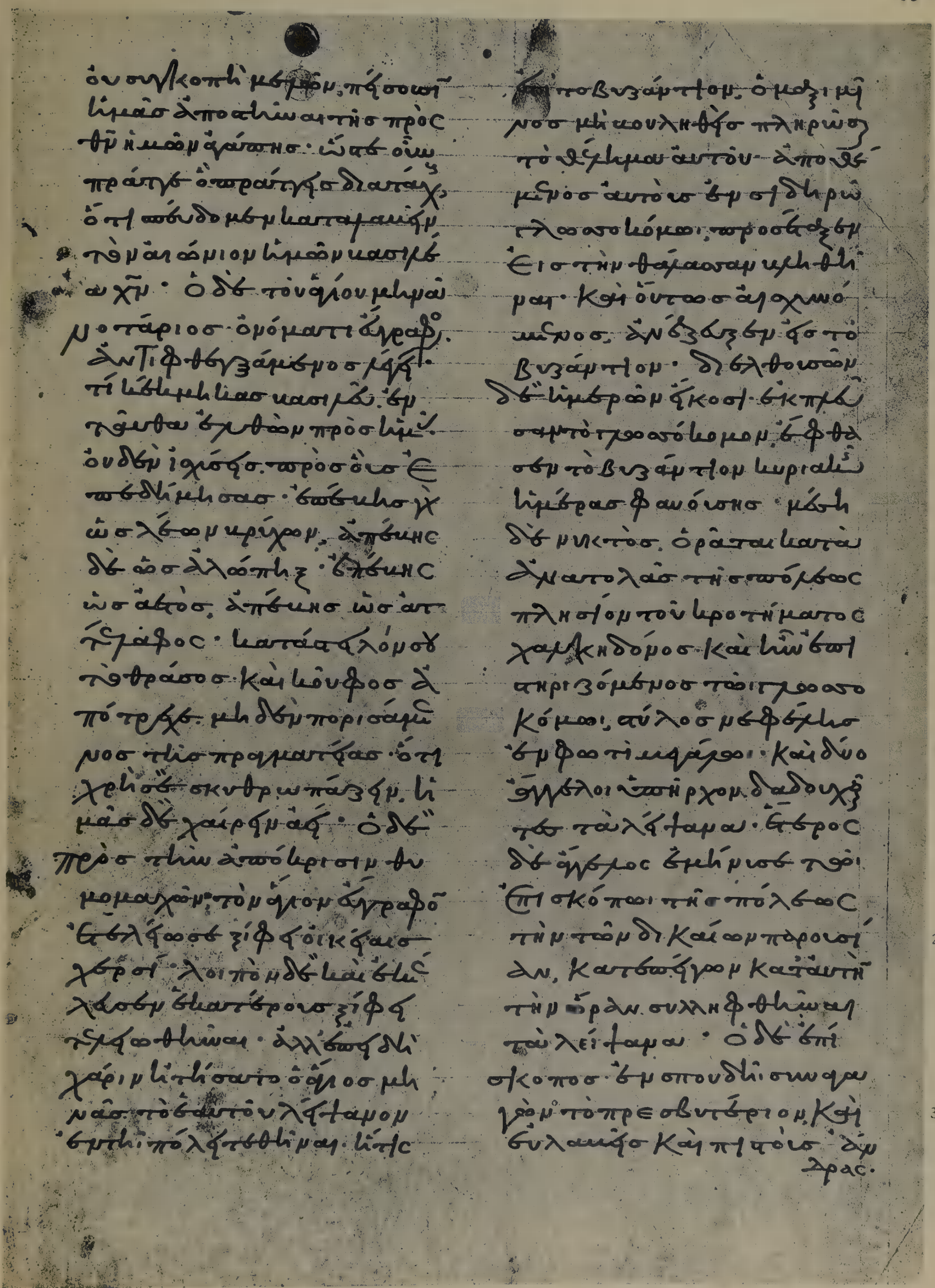

Homiliae. a. 1004 in monte Atho scriptus. (Ottob. gr. 422.)

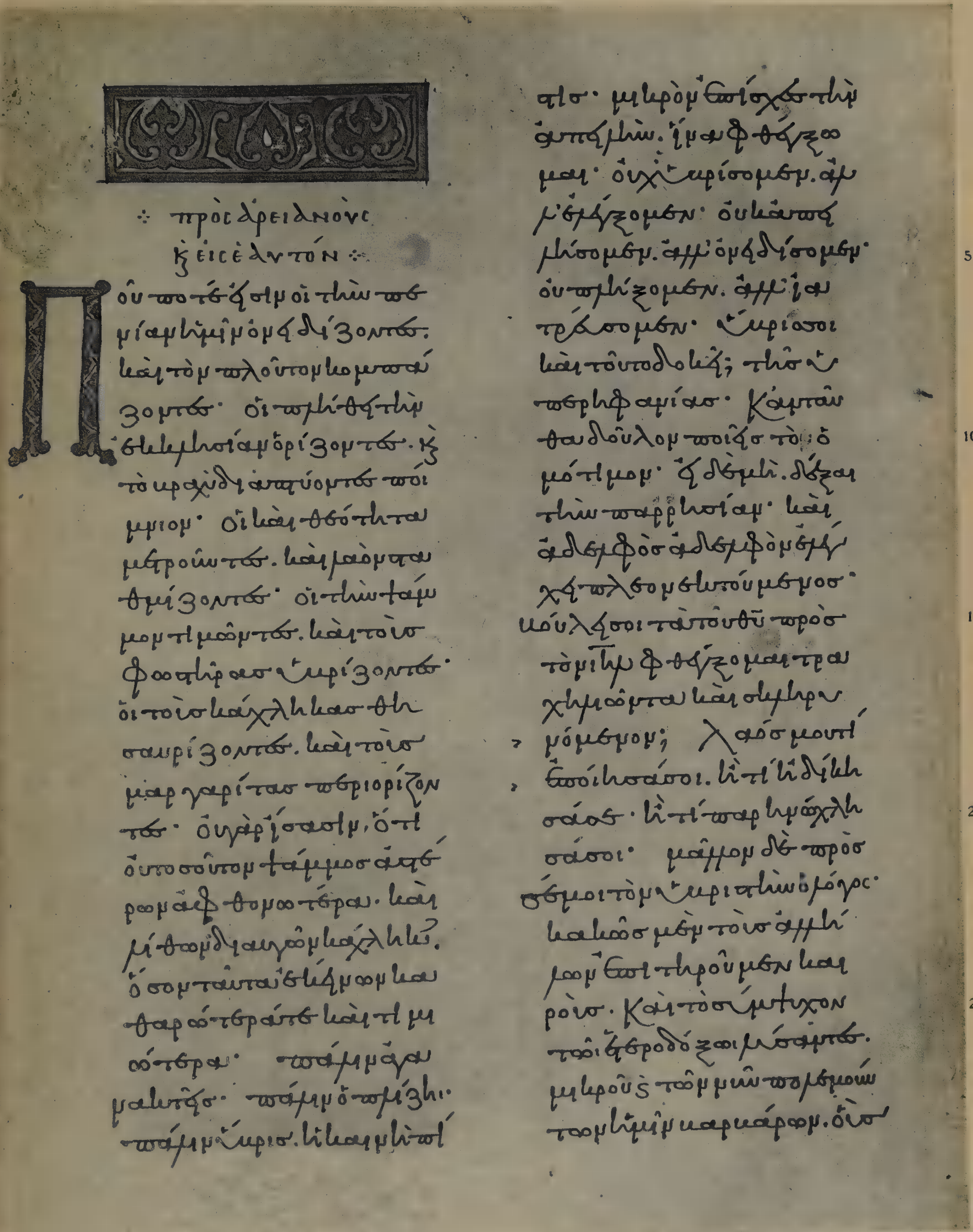

÷ πρὸς ἀρειανοὺς
καὶ εἰς ἑαυτόν ÷

Ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὴν πε-
νίαν ἡμῖν ὀνειδίζοντες·
καὶ τὸν πλοῦτον κομπά-
ζοντες· οἱ τῷ πλήθει τὴν
ἐκκλησίαν ὁρίζοντες· καὶ
τὸ μικρὸν ἀπαξιοῦντες ποί-
μνιον· οἱ καὶ θεότητα
μετροῦντες· καὶ λαὸν στα-
θμίζοντες· οἱ τὴν ψάμ-
μον τιμῶντες· καὶ τοὺς
φωστῆρας σμικρίζοντες·
οἱ τοὺς χάλικας θη-
σαυρίζοντες· καὶ τοὺς
μαργαρίτας περιορῶν-
τες· οὐ γὰρ ἴσασιν, ὅτι
οὔτε τοσοῦτον ψάμμος ἀστέ-
ρων ἀφθονωτέρα· καὶ
λίθων διαυγῶν χάλικες.
ὅσον ταῦτα ἐκείνων κα-
θαρώτερά τε καὶ τιμι-
ώτερα· πάλιν μάγα-
μαλιστής· πάλιν ὁπλίζῃ·
πάλιν κύριος. εἰ καὶ μὴ ἐπί-
στω· μικρὸν ἐπίσχες τὴν
ἀπειλήν. ἡμεῖς φθεγξό-
μεθα· οὐχ ὑβρίσομεν. ἀλ-
λ' ἐλέγξομεν· οὐκ ἀπει-
λήσομεν. ἀλλ' ὀνειδίσομεν·
οὐ πλήξομεν. ἀλλ' ἰα-
τρεύσομεν· ὕβρις σοι
καὶ τοῦτο δουλικῆς; τῆς σῆς
ὑπερηφανίας· κἂν ταῦ-
τα δοῦλον ποιῇς τὸν ὁ-
μότιμον· ἀλλὰ δέξαι
τὴν παρρησίαν· καὶ
ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἐλέγ-
χει πλεονεκτούμενος·
καὶ δοῦλοι τὰ τοῦ θεοῦ πρὸς
τὸν κύριον φθέγξονται τρα-
χύνοντα καὶ σκληρυ-
νόμενον; Λαός μου τί
ἐποίησά σοι. ἢ τί ἠδίκη-
σά σε· ἢ τί παρηνώχλη-
σά σοι· μᾶλλον δὲ πρὸς
σὲ μοι τὸν ὑβριστὴν ὁ λόγος·
κακῶς μὲν τοὺς ἀλλή-
λων ἐπιτηροῦμεν και-
ρούς. Καὶ τὸ σύντυχον
τοῖς ἑτεροδόξοις [illegible].
μικροῦ καὶ τῶν [illegible]
τῶν ἡμῖν [illegible]. ὅτι

S. Gregorius Nazianzenus. a. 1018 Constantinopoli scriptus. (*Vat. gr. 1675.)

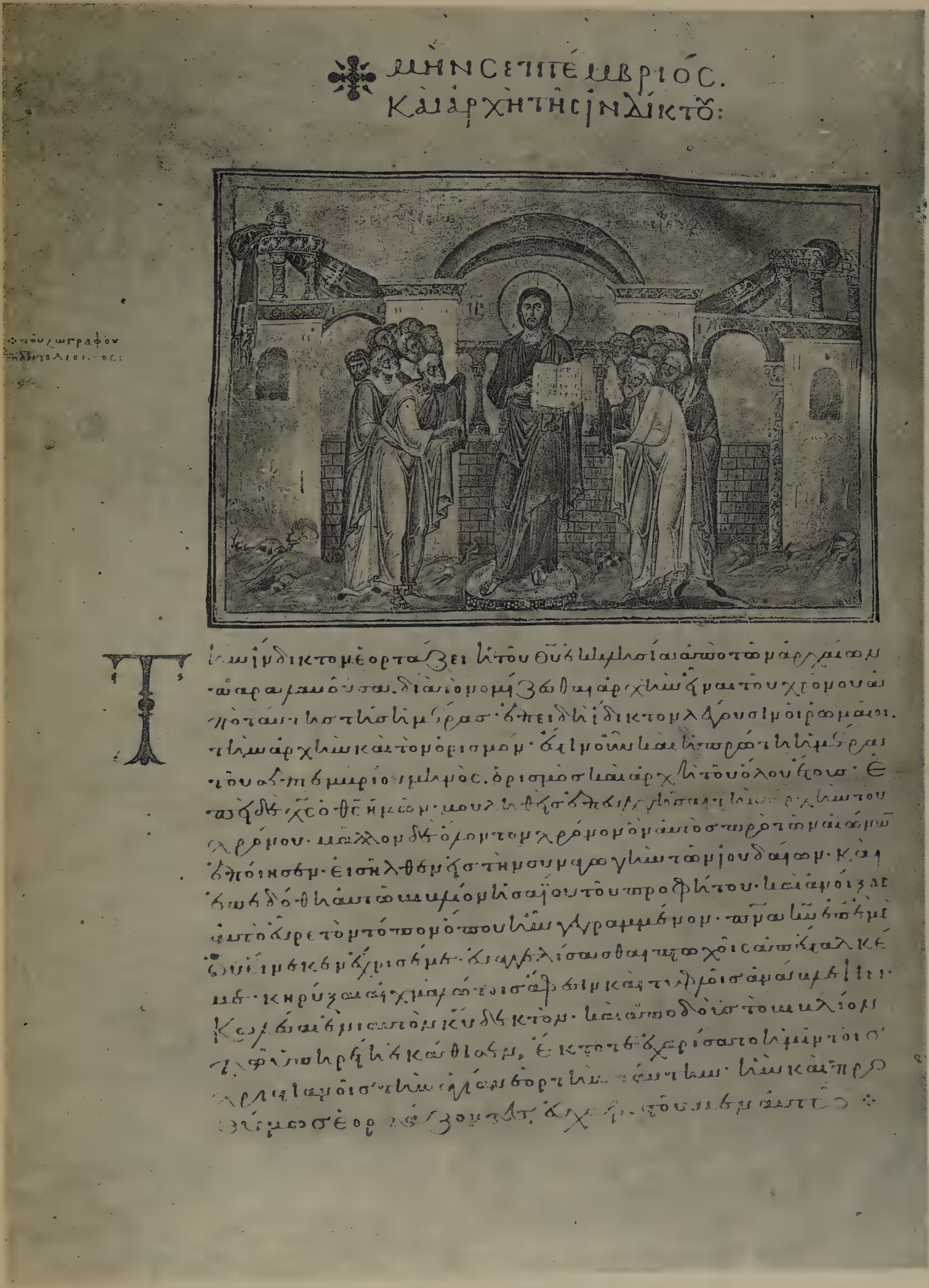

Menologium Basilii II. (a. 976/1025) Constantinopoli scriptus. (Vat. gr. 1613.)

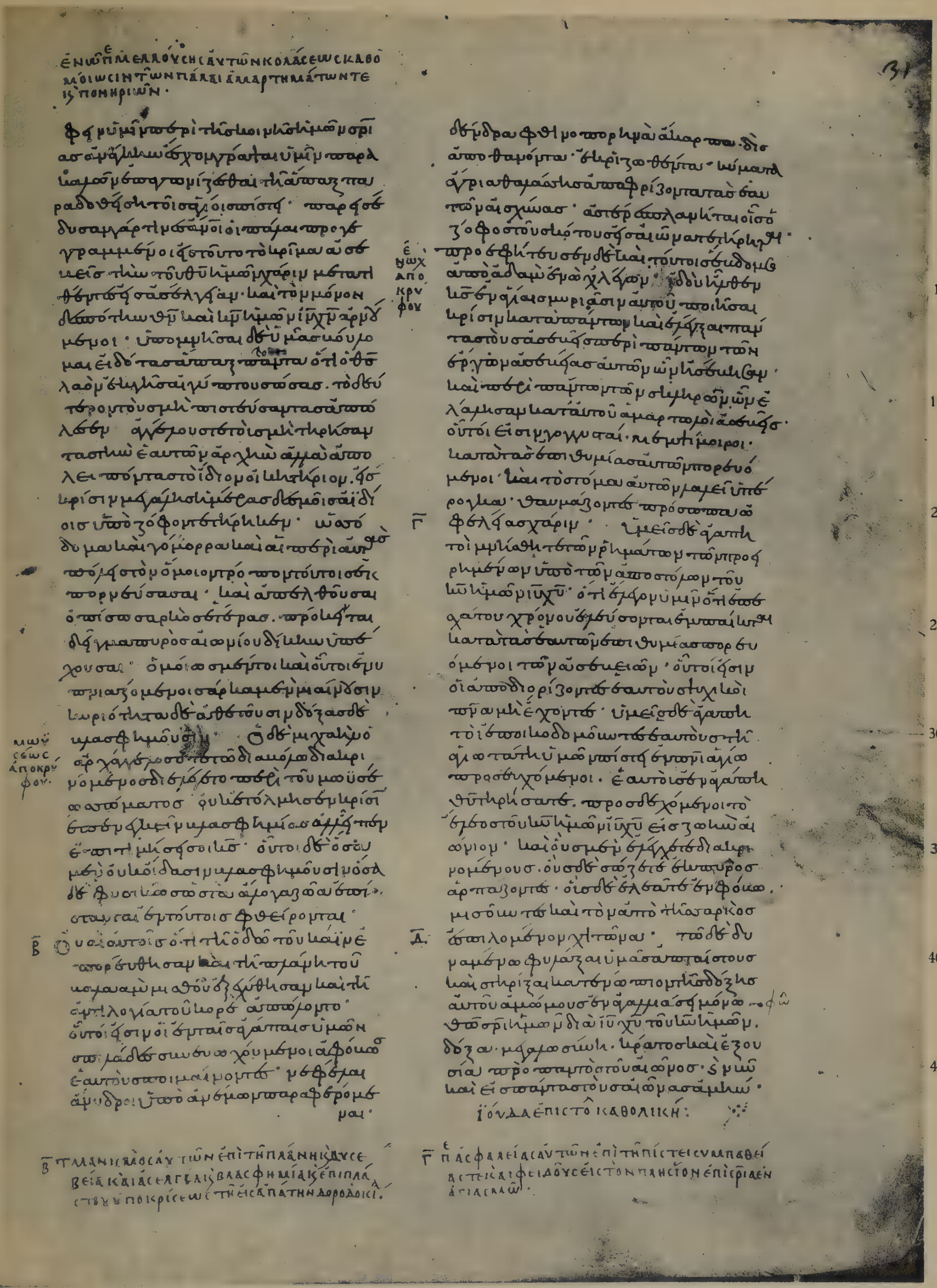

Novum Testamentum. a. 1037 in Sicilia scriptus. (Vat. gr. 1650.)

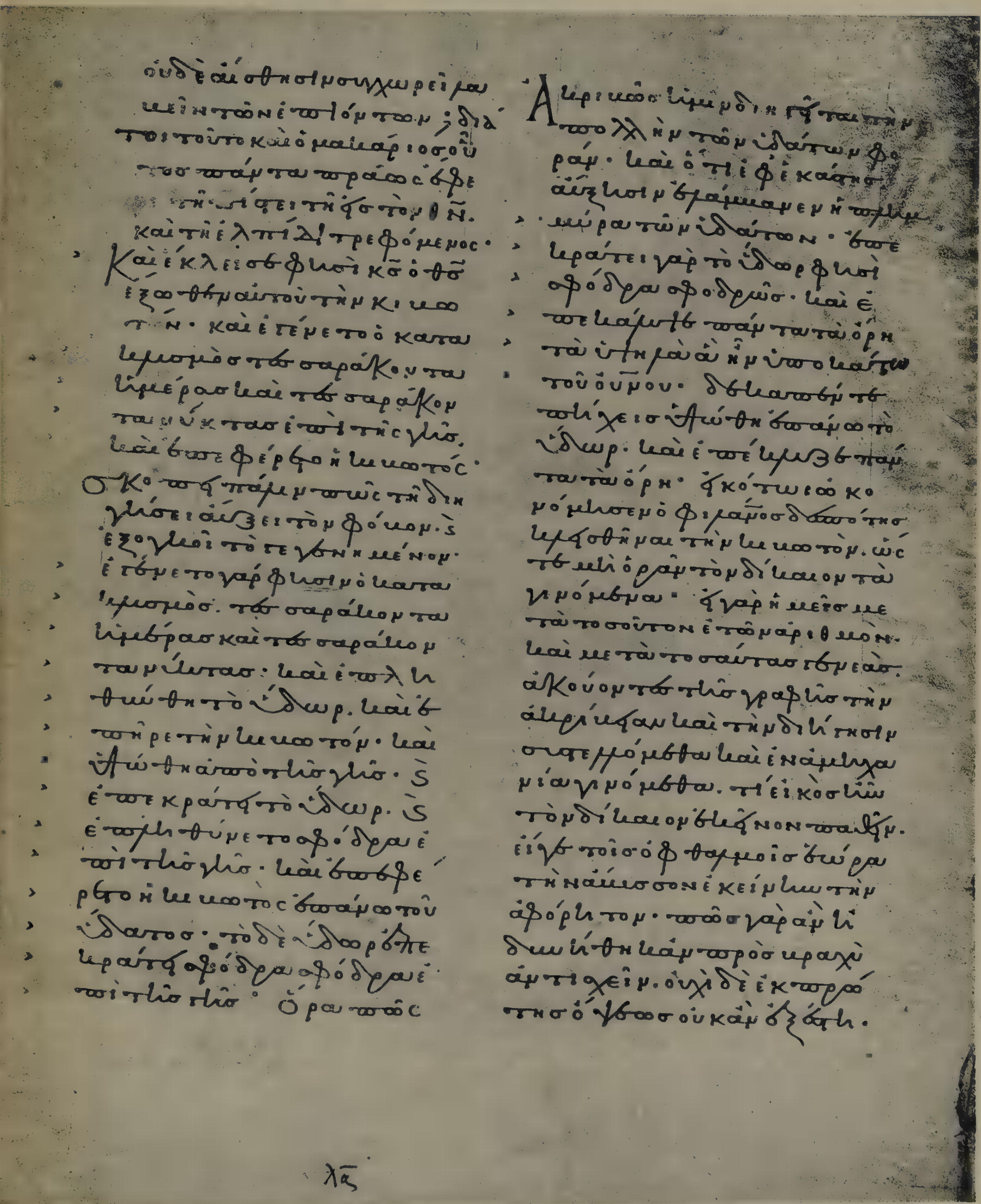

S. Johannes Chrysostomus. a. 1054. (Pal. gr. 259.)

160

καρδία καὶ ψυχὴ μία·
καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑ-
παρχόντων ἔλεγεν
ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἦν
αὐτοῖς ἅπαντα
κοινά· ἰδοὺ δὴ
οὖν τί καλὸν ἢ τί τερ-
πνόν· ἀλλ' ἢ τὸ κατ-
οικεῖν ἀδελφοὺς
ἐπὶ τὸ αὐτό· καθὼς
καὶ ἐκηρύχθη τὸ·
Εἷς κύριος· μία πίστις·
ἓν βάπτισμα· εἷς
θεὸς καὶ πατήρ· ὁ ἐπὶ
πάντων καὶ διὰ
πάντων καὶ ἐν
πᾶσιν· ἰδοὺ δὴ
τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν
ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ
αὐτό· οὐκ ἐν οἴκῳ
μόνον σωματικῷ·
ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ
τῷ ἁγίῳ καὶ πνευματικῷ·
ὁ γὰρ οἶκός μου φησὶν
οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται· ἀλλὰ
καὶ ἡμεῖς τοῦ αὐτοῦ
μύρου κατηξιώθη-
μεν οἱ φωτισθέντες·
ἐμύρισεν γὰρ πάν-
τας ἡμᾶς τῇ δικαι-
οσύνῃ αὐτοῦ χριστὸς ὁ σωτὴρ
ἡμῶν· δι' οὗ καὶ
μεθ' οὗ τῷ πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ πνεύματι· δόξα
τιμὴ κράτος καὶ
μεγαλοπρέπεια·
εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν :-
τέλος τῶν ψαλμῶν :-

ἀρχ(ὴ) τῶν ἐπιγρ(άφων)

Ἐπιφανίου ἀνεπίγραφος:
Ὅπως ἐφιμῶ, οἷος ἐστι τὸ πέμ-
μαθε· ὅτι μὲν μεσίτης, οἷς
σιωπᾶται ἄλλων· γράφει
δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μοιροῦ καὶ
μαιλωκαι μελανι· καὶ
κεραχει χαρτι· φιλοῦν-
τας, φιλῶν :-
ἄλλη ἀνεπίγραφος:
Ἐν μορίσματι τοῦ ζῆν,
ὁ λόγος· πᾶς γὰρ
ὁ ἀποδεκτὸς εἶναι
νομοθετικός· μηδὲ
ποτὲ φθεγγόμενος·
ἀλλὰ συναινοῦσι
πλὴν ἐγράψας ἡμῖν
ἐξεφραμίσας ὅπερ
ζῆς :-

S. Basilius Magnus. a. 1073. (Reg. gr. 18.)

οὐδ᾽ ὅτι οὐ τεθεολογήκαμεν· οὐδ᾽ ὅτι θεωρητικοὶ
οὐ γεγόναμεν· ἀλλ᾽ ὡς λόγον πάντως δώσομεν τῷ
θεῷ· διὰ τὸ ἀδιαλείπτως οὐ πεπενθήκαμεν +
+ βάσις ζ′ ὁ ἀξιωθεὶς καὶ ἐμοὶ νοηθήτω· αὐ-
τὸς γὰρ ἡ ἀναβεβοήθη(?) τελείως διὰ τοῦ ζ′ βαθ-
μοῦ· τὰς τοῦ ἀνέμου(?) τούτου κηλίδας ἀπονίψ(ας)

Περὶ ἀοργησίας καὶ πραότητος +

Ὥσπερ ὕδατος ἐν φλογὶ κατὰ μικρὸν μικρὸν προσ-
τιθεμένου· τελείως ἡ φλὸξ κατασβέννυται·
οὕτως καὶ τοῦ ἀληθινοῦ πένθους· πᾶσαν ἀνάπτω(?)
φλόγα τοῦ θυμοῦ· καὶ ὀξυχολίας ἀποσβεννύειν(?)
πέφυκεν· διὸ αὐτὸ ἀκολούθως τετάχαμεν· ἀορ-
γησία ἐστὶν ἔφεσις ἀτιμίας ἀκόρεστος· ὡς ἐν
τοῖς κενοδόξοις, εὐφημίας(?) ἀπέραντος· ἀορ-
γησία ἐστὶν· φύσεως νίκη(?) ἐν ... ἀναισθησία ὑ-
βρεσιν ἐξ ἀγώνων καὶ ἱδρώτων περιγενομένη·
πραότης ἐστὶν ἀκίνητος ψυχῆς κατάστα-
σις ἐν ἀτιμίαις καὶ ἐν εὐφημίαις ὡσαύτως
ἔχουσα· ἀρχὴ μὲν ἀοργησίας σιωπὴ χειλέ-
ων ἐν ταραχῇ καρδίας· μέσον δὲ σιωπὴ
λογισμῶν ἐν ψιλῇ ταραχῇ ψυχῆς· τέλος δὲ ἐπὶ
πνεομένῃ(?) γαλήνῃ μεθ᾽ ὧν(?) ἀνέμων ἀκαθάρ-
των· ὀργή ἐστιν ὑπόμνησις κεκρυμμένου μί-
σους· ἤγουν μνησικακίας· ὀργή ἐστιν ἔφεσις θυ-

Johannes Climacus. a. 1092. (*Reg. gr. 41.)

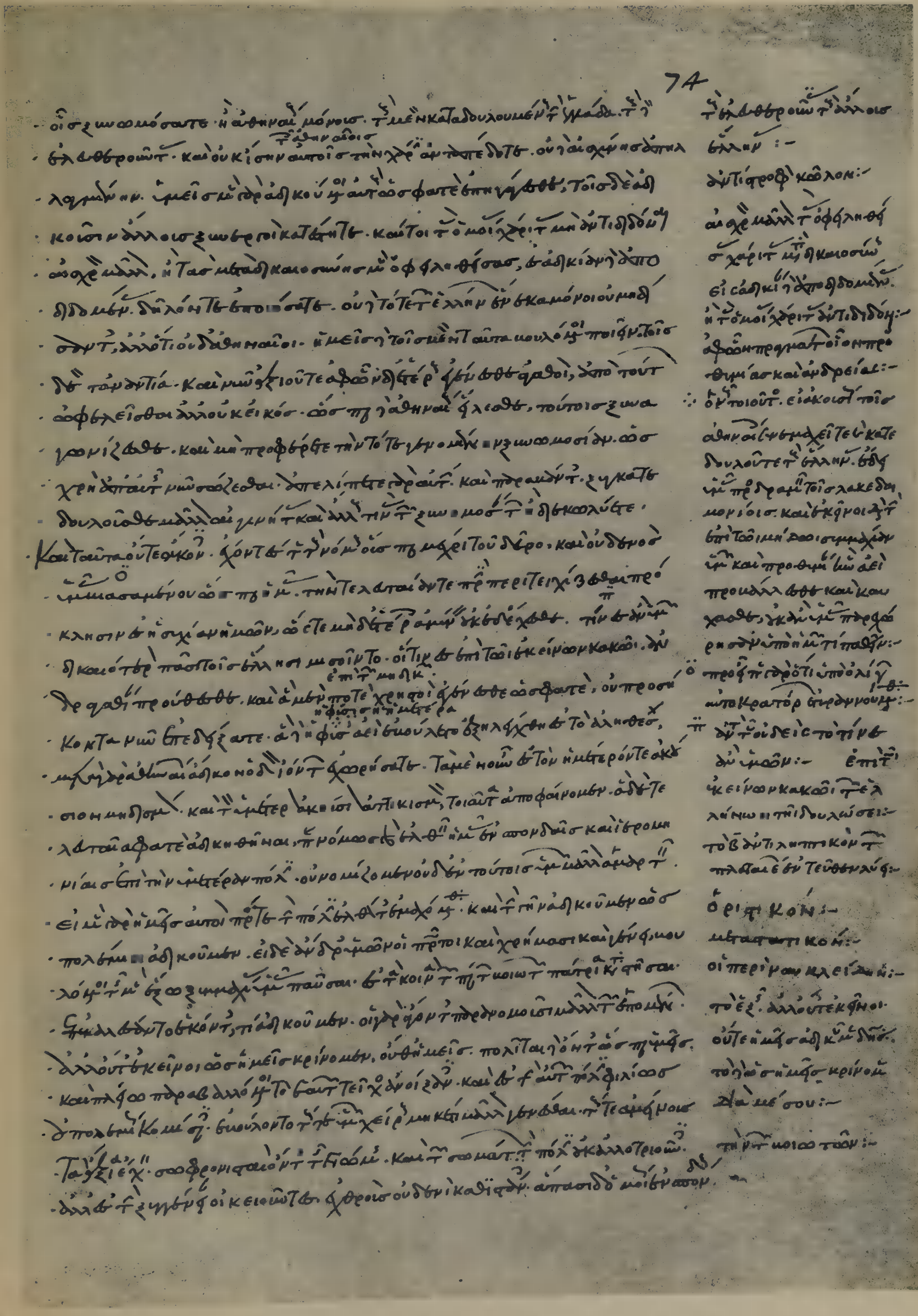

74

οἷς ξυνωμόσατε ἢ Ἀθηναίους μόνους, τοὺς μὲν καταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα, τοὺς δὲ
ἐλευθεροῦντας. καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε. οὐδ᾽ αἰσχύνης ἀπη-
λαγμένην. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐτοὺς ὡς φατὲ ἐπηγάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδι-
κοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κατέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι
αἰσχρὸν μᾶλλον, ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀπο-
διδομένας. δηλοῦτέ τε ποιήσαντες. οὐ τότε τῶν Ἑλλήνων ἕνεκα μόνοι οὐ μηδί-
σαντες, ἀλλ᾽ ὅτι οὐδ᾽ Ἀθηναῖοι. ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ταὐτὰ βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς
δὲ τἀναντία. καὶ νῦν ἀξιοῦτε ἀφ᾽ ὧν δι᾽ ἑτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί, ἀπὸ τούτων
ὠφελεῖσθαι. ἀλλ᾽ οὐκ εἰκός. ὥσπερ δὲ Ἀθηναίους ᾑρήσθε, τούτοις ξυνα-
γωνίζεσθε. καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν. ὡς
χρὴ ἀπ᾽ αὐτῆς νῦν σῴζεσθαι. ἀπελίπετε γὰρ αὐτήν. καὶ παραβάντες ξυγκατε-
δουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ξυνομοσάντων ἢ διεκωλύετε.
καὶ ταῦτα οὔτε ἄκοντες. ἔχοντές τε τοὺς νόμους οὕσπερ μέχρι τοῦ δεῦρο. καὶ οὐδενὸς
ὑμᾶς βιασαμένου ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τελευταίαν τε πρὶν περιτειχίζεσθαι πρό-
κλησιν ἐς ἡσυχίαν ἡμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν οὐκ ἐδέχεσθε. τίνες ἂν οὖν ὑμῶν
δικαιότερον πᾶσι τοῖς Ἕλλησι μισοῖντο. οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδρα-
γαθίαν προύθεσθε. καὶ ἅ μέν ποτε χρηστοὶ ἦτε ὡς φατέ, οὐ προσή-
κοντα νῦν ἐπεδείξατε. ἃ δὲ ἡ φύσις αἰεὶ ἐβούλετο ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές.
μετὰ γὰρ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκού-
σιον μηδισμόν. καὶ τὸν ὑμέτερον ἑκούσιον ἀττικισμόν, τοιαῦτα ἀποφαίνομεν. ἃ δὲ τε-
λευταῖά φατε ἀδικηθῆναι, παρανόμως γὰρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ἱερομη-
νίᾳ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν. οὐ νομίζομεν οὐδ᾽ ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἁμαρτεῖν.
εἰ μὲν γὰρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρός τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν γῆν ἐδῃοῦμεν ὡς
πολέμιοι ἀδικοῦμεν. εἰ δὲ ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι
τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι. ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι.
ἐπεκαλέσαντο ἑκόντες, τί ἀδικοῦμεν. οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἑπομένων.
ἀλλ᾽ οὔτ᾽ ἐκεῖνοι ὡς ἡμεῖς κρίνομεν. οὔθ᾽ ἡμεῖς. πολῖται δὲ ὄντες ὥσπερ ὑμεῖς.
καὶ πλείω παραβαλλόμενοι τὸ ἑαυτῶν τεῖχος ἀνοίξαντες καὶ ἐς τὴν αὑτῶν πόλιν φιλίως
οὐ πολεμίως κομίσαντες. ἐβούλοντο τοὺς μὲν ὑμῶν χείρους μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι. τοὺς δὲ ἀμείνους
τὰ ἄξια ἔχειν. σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες.
ἀλλ᾽ ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες. ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες. ἅπασι δ᾽ ὁμοίως ἐνσπόνδους.

[Scholia in right margin:]
τῶν ἐλευθερούντων τοὺς ἄλλους
Ἕλληνας :-
ἀντὶ τοῦ προφανῶς καλόν :-
αἰσχρὸν μᾶλλον τὸ ὀφειλ[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἢ τὸ ὁμοίας χάριτας ἀντιδιδόναι :-
ἀφ᾽ ὧν περὶ [illegible]
θυμίας καὶ ἀνδρείας :-
ὃ τοιοῦτον. εἰ καὶ οἱ τοῖς
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
αὐτοκράτορ[illegible] :-
ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ [illegible]
[illegible] ἐπὶ τῷ
ἐκείνων κακῷ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὁ ἐν [illegible]
[illegible]
οἱ περὶ [illegible]
τὸ ἐξ [illegible]
[illegible]
τοὺς [illegible] κρίνομ[illegible]
διὰ μέσου :-
[illegible] :-

Thucydides cum scholiis. saec. XI/XII. (*Vat. gr. 126.)

β

Ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος τῆς ὅλης συντάξεως οὖσα πρώτη, περιέχει τὰς κατ' Αἴγυπτον πράξεις· ἐν αἷς ὑπάρχει τά τε περὶ τῶν θεῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυθολογούμενα· καὶ περὶ τῆς τοῦ Νείλου φύσεως καὶ τἆλλα· τὰ περὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου παραδοξολογούμενα· πρὸς δὲ τούτοις· περί τε τῆς κατ' Αἴγυπτον χώρας καὶ τῶν ἀρχαίων βασιλέων· τὰ ὑφ' ἑκάστου πραχθέντα· ἑξῆς δὲ κατετάχθησαν αἱ κατασκευαὶ τῶν πυραμίδων. τῶν ἀναγραφομένων ἐν τοῖς ἑπτὰ θαυμαζομένοις ἔργοις· ἔπειτα διήλθομεν περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστηρίων· ἔτι δὲ τῶν ἀφιερωμένων ζώων παρ' Αἰγυπτίοις τῶν θαυμαζομένων· πρὸς δὲ τούτοις, τὰ περὶ τῶν τετελευτηκότων νόμιμα· καὶ τῶν Ἑλλήνων ὅσοι τῶν ἐπὶ παιδείᾳ θαυμαζομένων. παραβαλόντες εἰς Αἴγυπτον· καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων μαθόντες μετήνεγκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐν ταύτῃ δὲ ἀναγράφομεν τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν γενομένας πράξεις ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις· τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονίας ποιησάμενοι· τὸ παλαιὸν τοίνυν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπῆρχον ἐγχώριοι βασιλεῖς· ὧν οὔτε πρᾶξις ἐπίσημος, οὔτε ὄνομα μνημονεύεται· πρῶτος δὲ τῶν εἰς ἱστορίαν καὶ μνήμην παραδεδομένων· Νῖνος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων μεγάλας πράξεις ἐπετελέσατο· περὶ οὗ τὰ κατὰ μέρος ἀναγράφειν πειρασόμεθα· γενόμενος γὰρ φύσει πολεμικὸς καὶ ζηλωτὴς τῆς ἀρετῆς· καθώπλισε τῶν νέων τοὺς κρατίστους· γυμνάσας δὲ αὐτοὺς πλείονα χρόνον· συνήθεις ἐποίησε πάσῃ κακοπαθείᾳ καὶ πολεμικοῖς κινδύνοις· συστησάμενος οὖν στρατόπεδον ἀξιόλογον· συμμαχίαν συνεθήσατο πρὸς Ἀριαῖον τὸν βασιλέα τῆς Ἀραβίας· ἣ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐδόκει πλήθειν ἀλκίμων ἀνδρῶν· ἔστι δὲ καθόλου

79

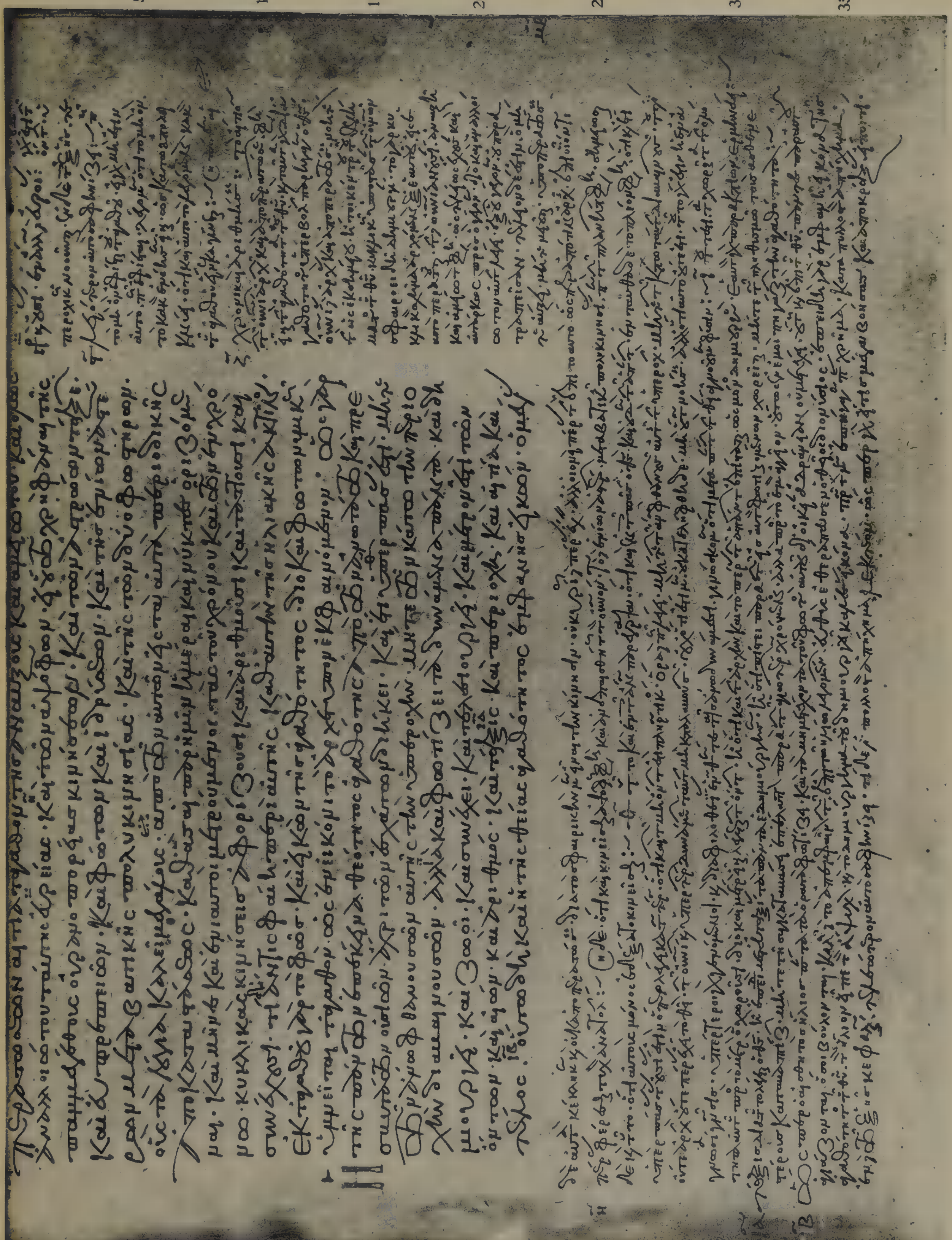

Dionysius Areopagita cum scholiis. a. 1105. (Vat. gr. 504.)

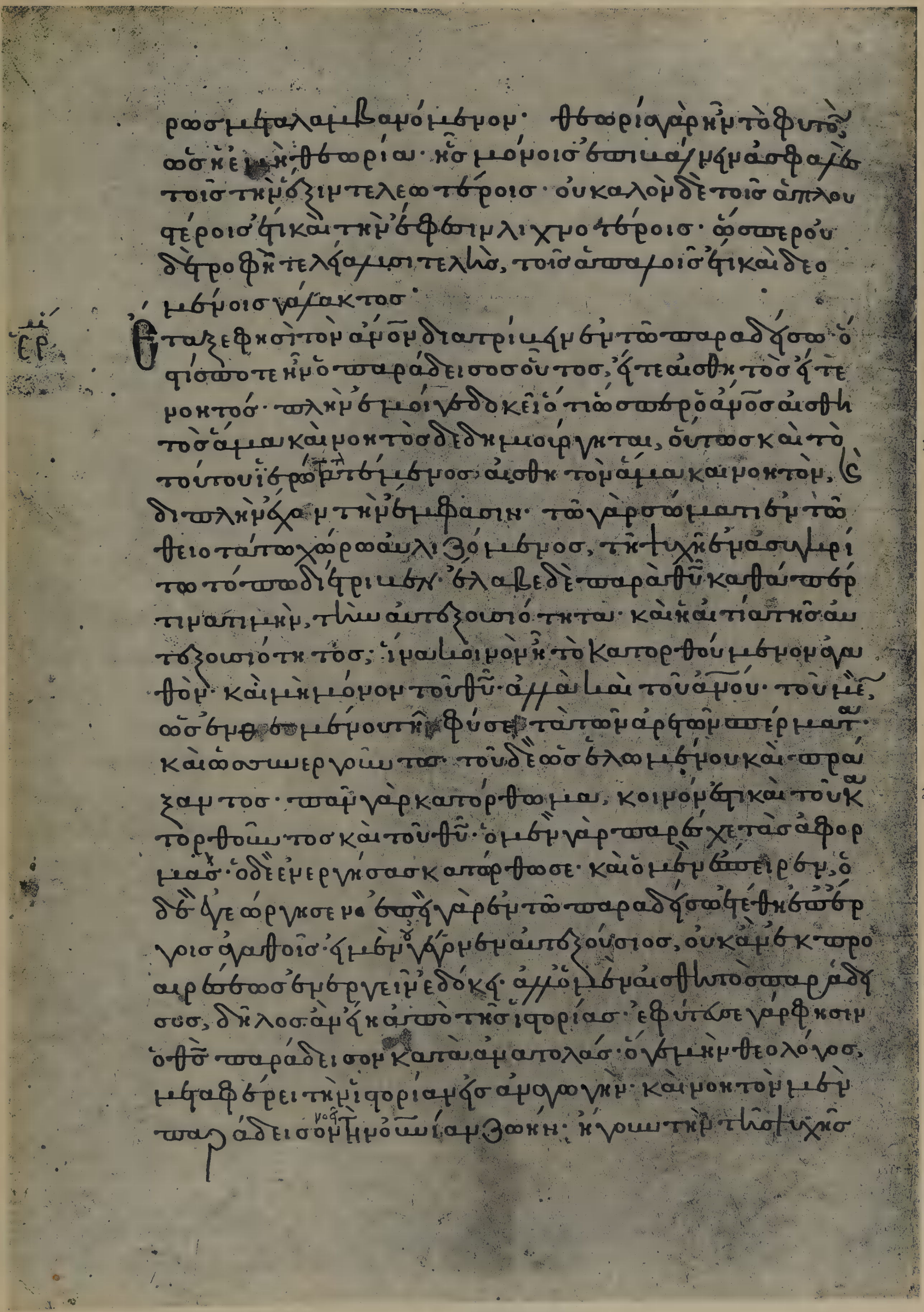

Nicetae comm. in S. Gregorium Nazianzenum. a. 1144. (Pal. gr. 24.)

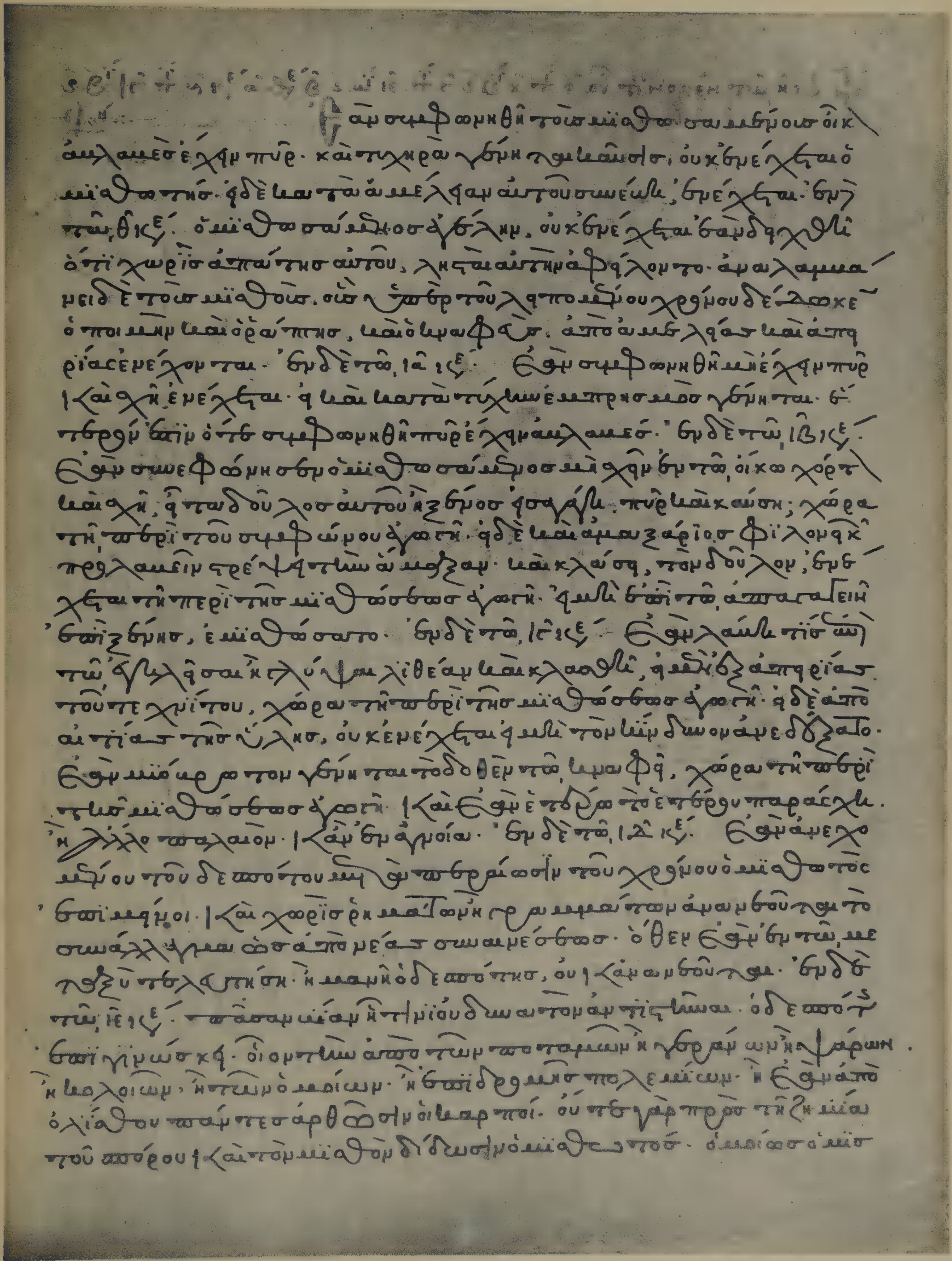

Basilica. a. 1167 in Creta scriptus. (Pal. gr. 13.)

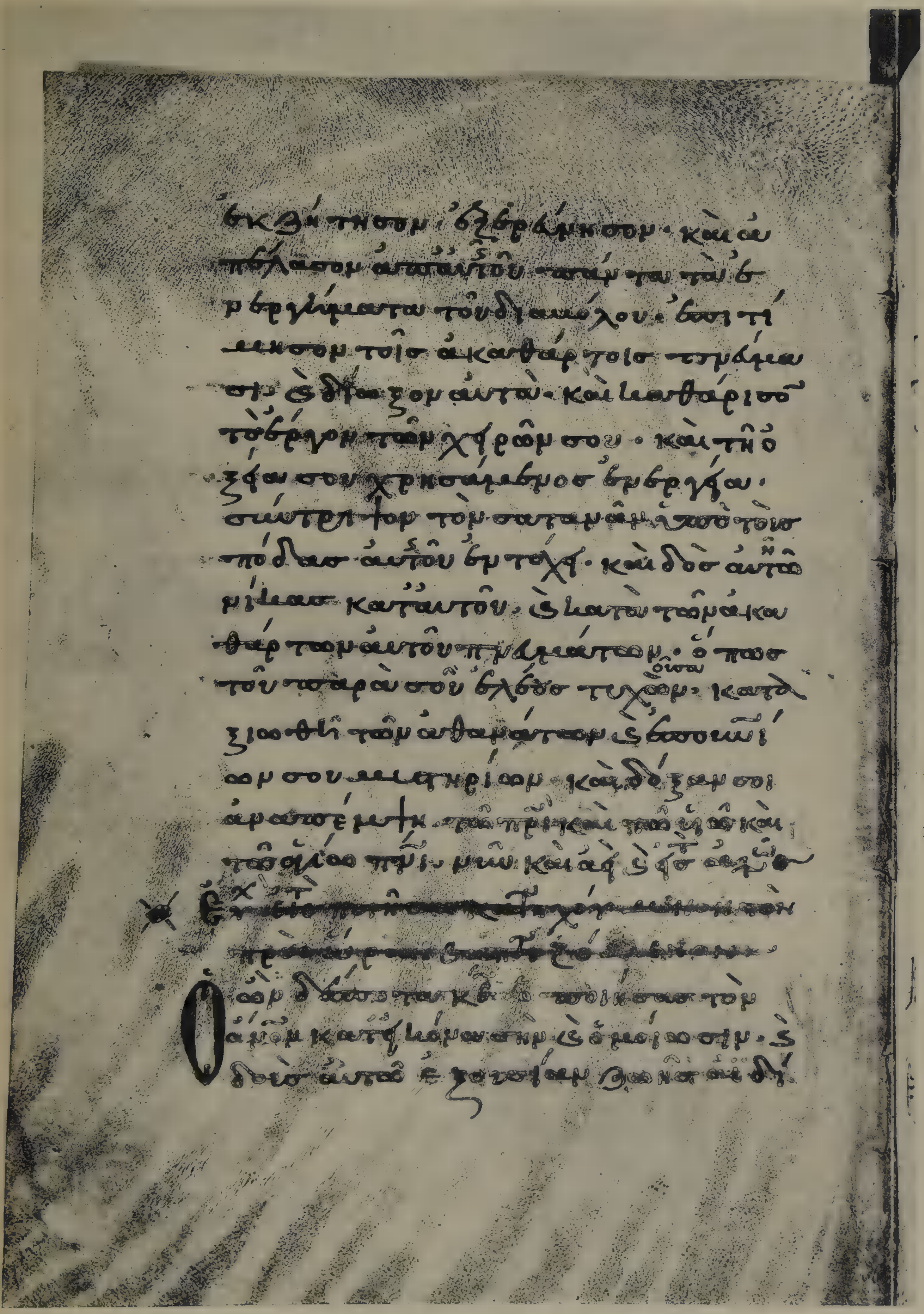

Euchologium. a. 1177 Hydrunti in Calabria scriptus. (*Ottob. gr. 344.)

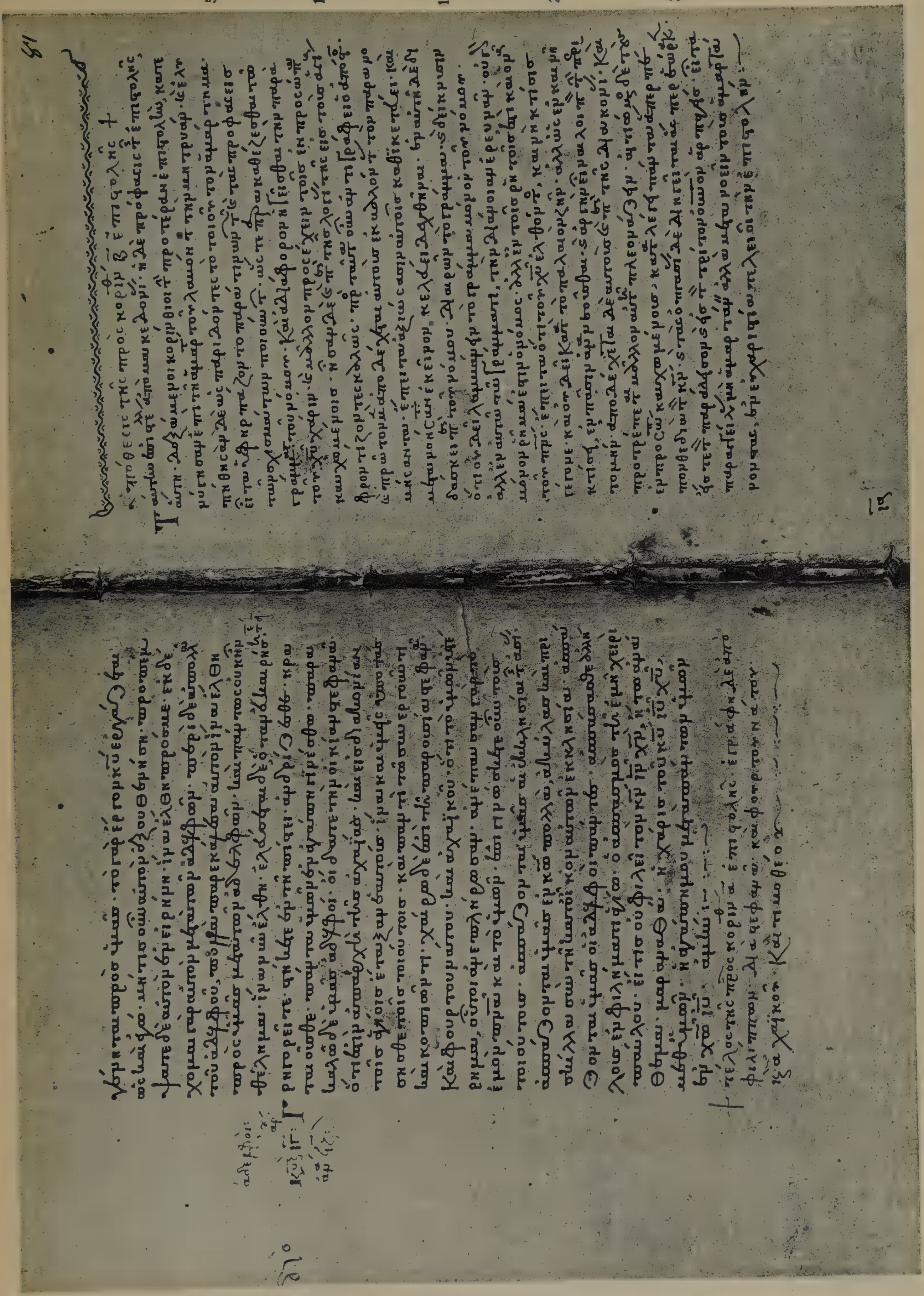

Novum Testamentum. a. 1282. (Ottob. gr. 381.)

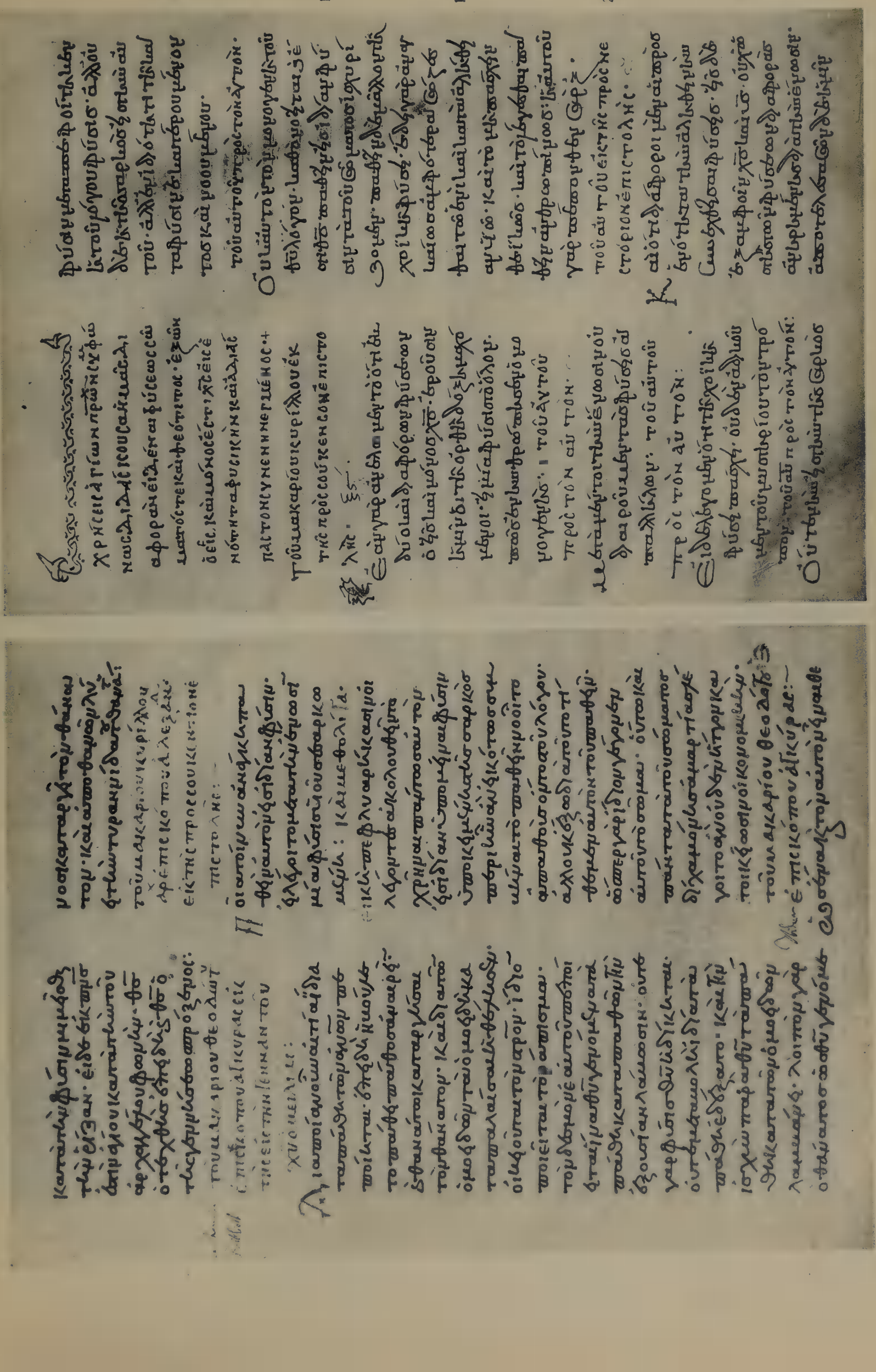

Florilegium Patristicum. saec. XII. (Vat. gr. 1431.)

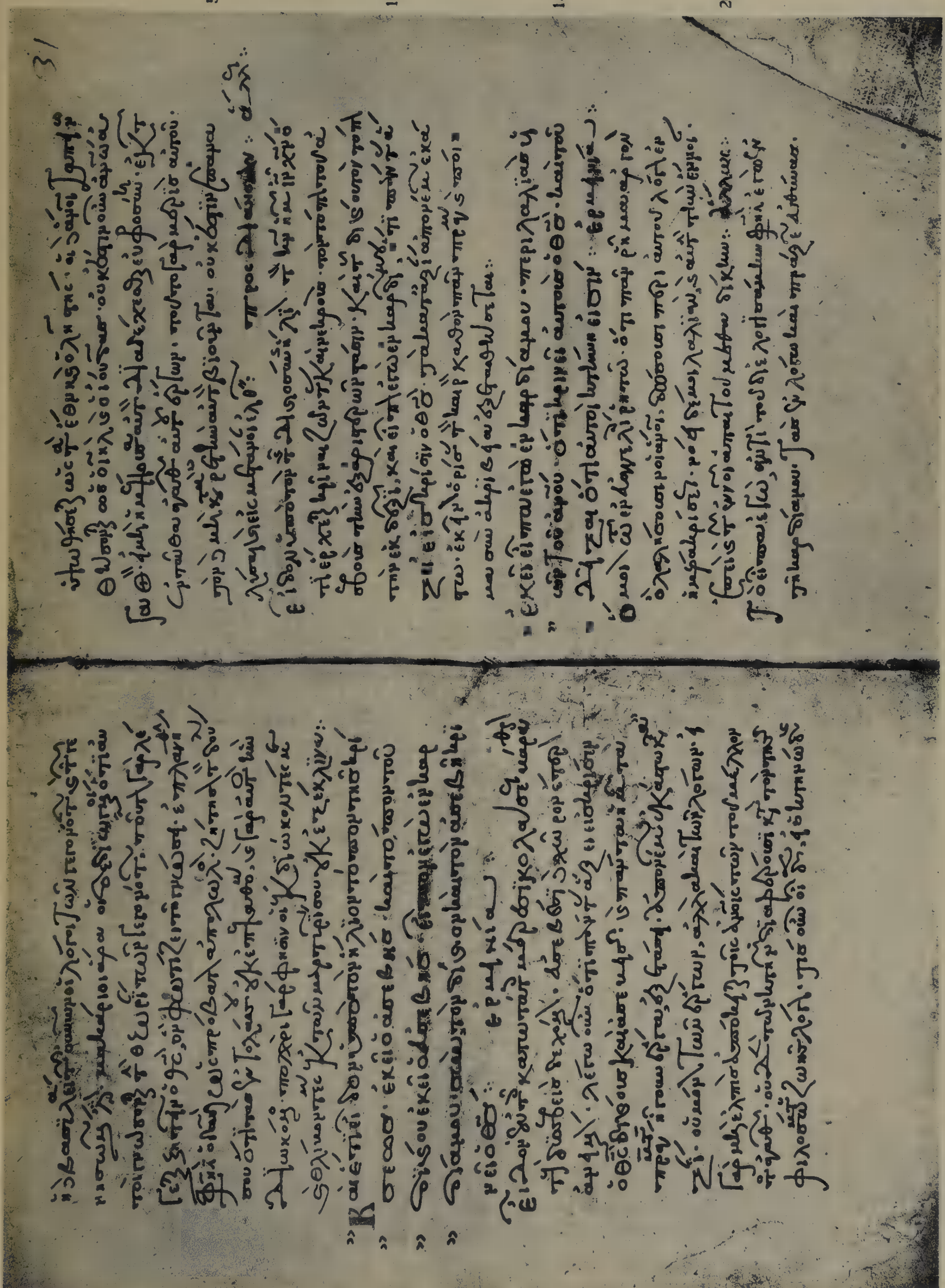

Catena in Ecclesiasten. a. 1203. (*Vat. gr. 1694.)

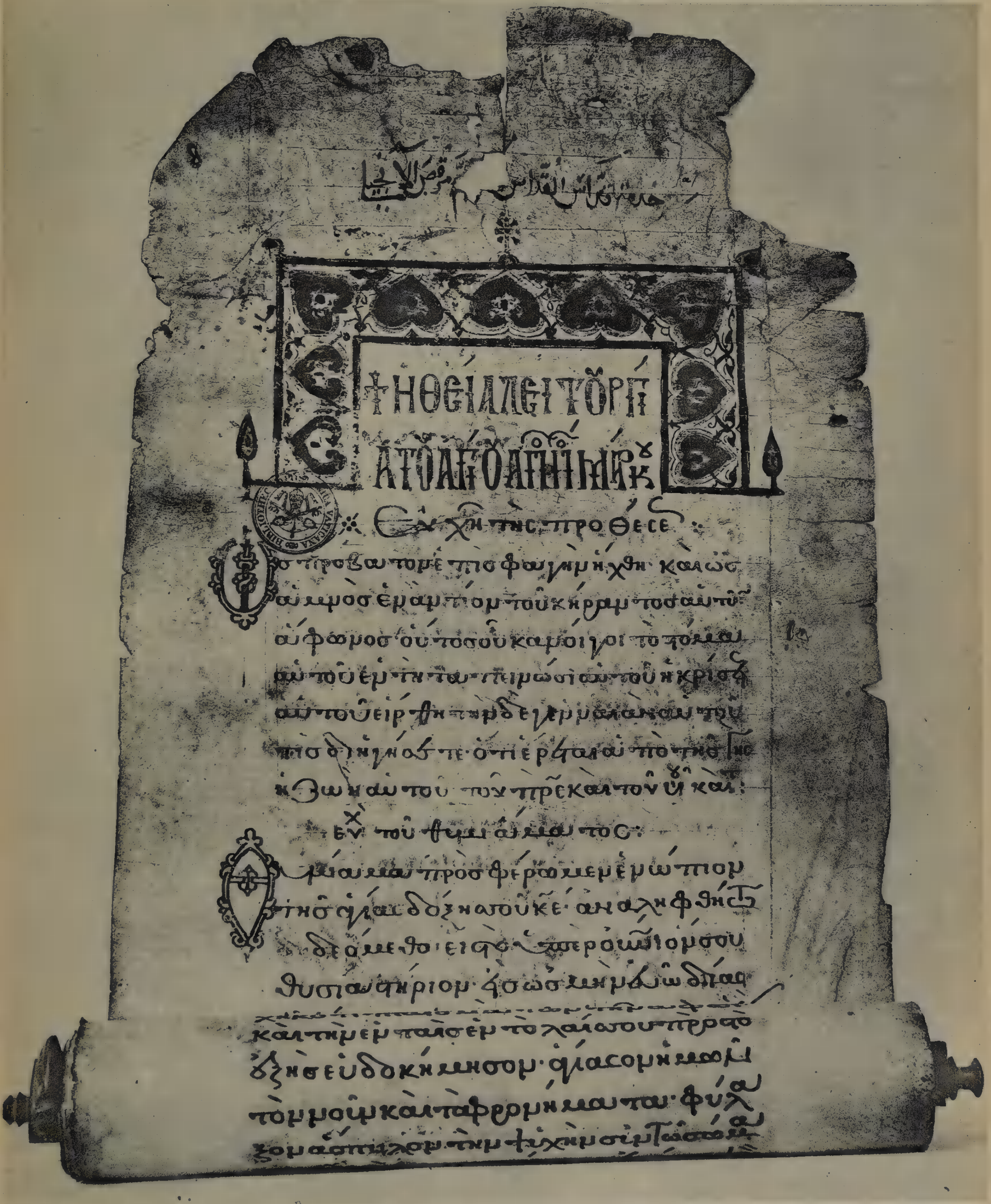

Rotulus Liturgiae S. Marci. a. 1209. (Vat. gr. 2281.)

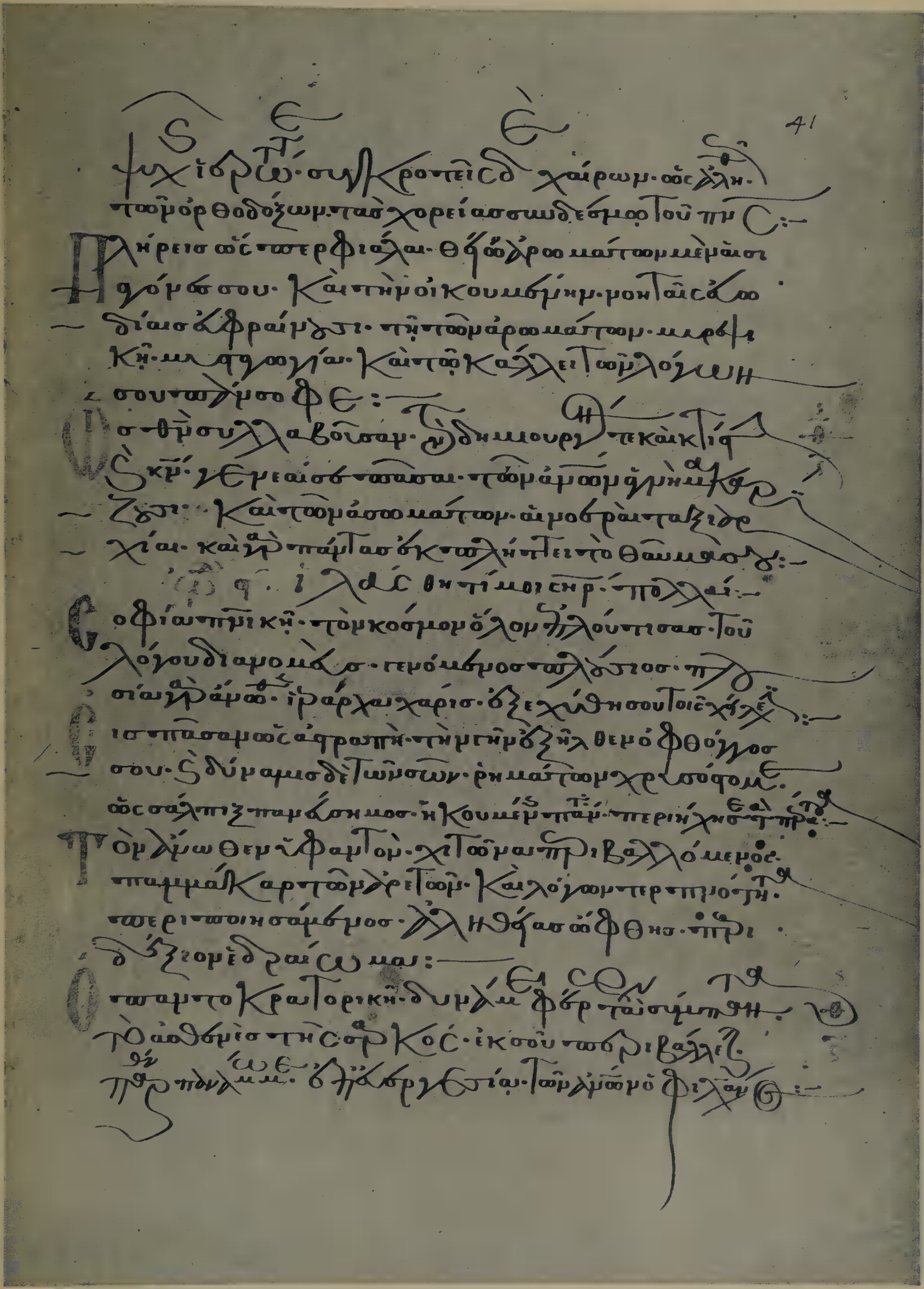

Menaeum. a. 1260. (*Reg. gr. 63.)

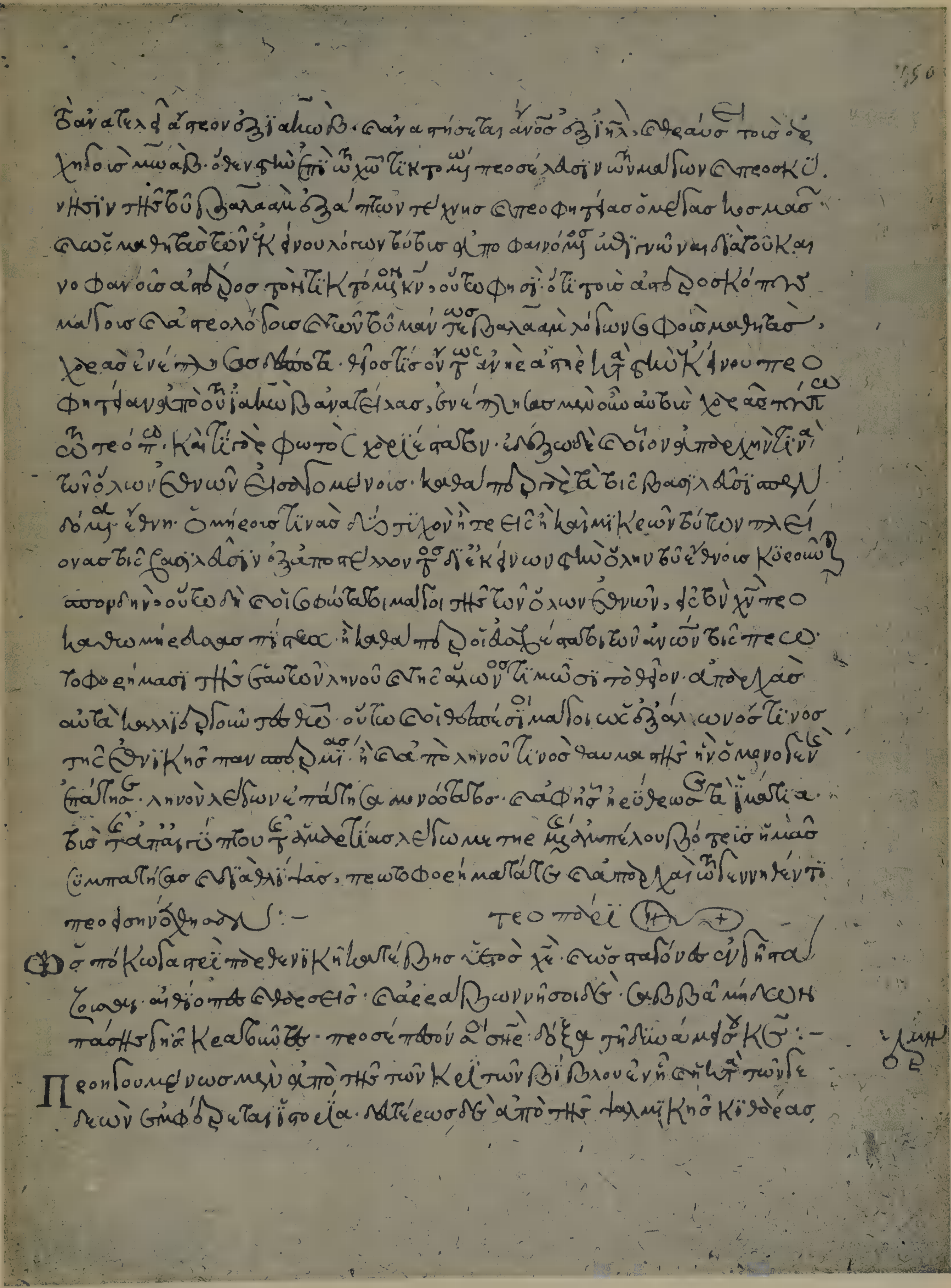

Hymni sacri cum commentariis. a. 1282 in insula Chalce scriptus. (*Reg. gr. 31.)

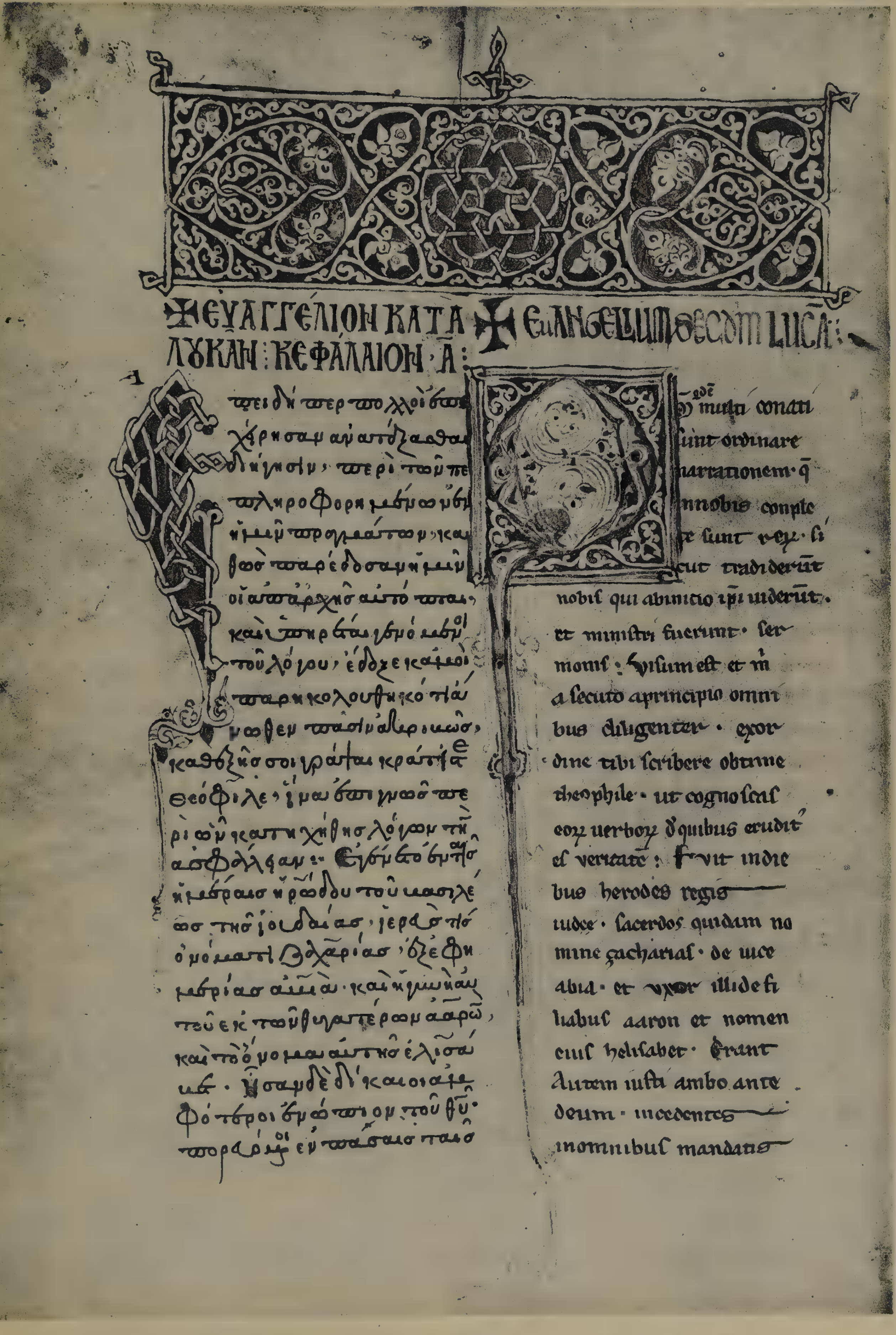

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ · ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α:

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι κράτιστε θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς

EVANGELIUM SECUNDUM LUCAM:

Quoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem que in nobis complete sunt rerum sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi uiderunt et ministri fuerunt sermonis: uisum est et mihi assecuto a principio omnibus diligenter ex ordine tibi scribere optime theophile · ut cognoscas eorum uerborum de quibus eruditus es ueritatem: Fuit in diebus herodes regis iudee · sacerdos quidam nomine zacharias · de uice abia · et uxor illi de filiabus aaron et nomen eius helisabet · Erant autem iusti ambo ante deum · incedentes in omnibus mandatis

Evangelia graece et latine. a. 1292 in Calabria scriptus. (Barb. gr. 541.)

41

σιν ἔχειν ἔφη ὁ Πέτρος καὶ
ἡ τοῦ κρίνειν ἐξουσία,
ὀρθῶς ἂν τοῦτο ὑπονοοί-
ης· διὰ μὲν τοῦ θέλειν
φέρειν τὴν ἐξουσίαν,
καταδικάζομεν οὓς ὁ θ(εὸ)ς
ἐδημιούργησε· διὰ δὲ
τὴν πρόγνωσιν ἀπαραί-
τητος ὢν τοῦ κρίνειν· οὓς
μὲν ὡς δικαίους δικαι-
οῦμεν, οὓς δὲ ὡς ἀδίκους
καταδικάζομεν· καὶ ἐγὼ
Ἔφην· ὀρθῶς ἔφης καὶ ἀ-
ληθῶς· ἀδύνατον γὰρ
τινὰ πρόγνωσιν οὐκ
ἔχοντα, κρίνειν ὀρθῶς·
ὅμοιοί τε γὰρ φαίνονται
τινὲς ἀγαθοί, ἀθέμιτα
κρύφα διαπραττόμενοι·
ὅμοιοι δὲ ἀγαθοὶ· ὑπὸ δια-
βολῆς ἐχθρῶν, κακοὶ
ὑπολαμβανόμενοι·
ἀλλὰ καὶ τοῦ βασανίζειν
καὶ ἀνακρίνειν ἐξουσίαν

τις ἔχων οὐ δικάζει, οὐδὲ ἕ-
τοιμος ἔχει πάντως τὸ δι-
καίως δικάζειν· ὅμοιοι
γὰρ φονεῖς ὄντες· εἰ τῷ
ταῖς βασάνοις ὑπομέ-
νοντες, ἀφεθήσονται ὡς
ἀθῷοι· ἕτεροι δὲ πάλιν
ἀθῷοι τυγχάνοντες τὰς
βασάνους οὐχ ὑπομείναν-
τες· καὶ διὰ τοῦτο κατα-
ψευσάμενοι ἑαυτῶν, ὡς
αἴτιοι ἐκολάσθησαν·
Καὶ ὁ Πέτρος· ἔχει μετρίως
ταῦτα ἔφη· τὸ δὲ μεῖ-
ζον, ἄκουσον· ὅμοιον ἂν
θρώπων ἁμαρτανόντων
ἢ κατορθούντων· ἃ μὲν
ὧν ποιοῦσιν, ἰδίᾳ ὄντων
αὐτῶν· ἃ δέ, καὶ ἀλλότρι-
α, δίκαιον δὲ ἕκαστον ὅσοις
ἰδίοις ἁμαρτήμασι τιμω-
ρεῖσθαι, ἢ ὅσοις τοῖς κατορ-
θώμασιν ἀμοιβῆς ἀξιοῦ-
σθαι· ἀδύνατον δέ τινι·

Epitome Clementina. a. 1300 in monte Atho scriptus. (Ottob. gr. 426.)

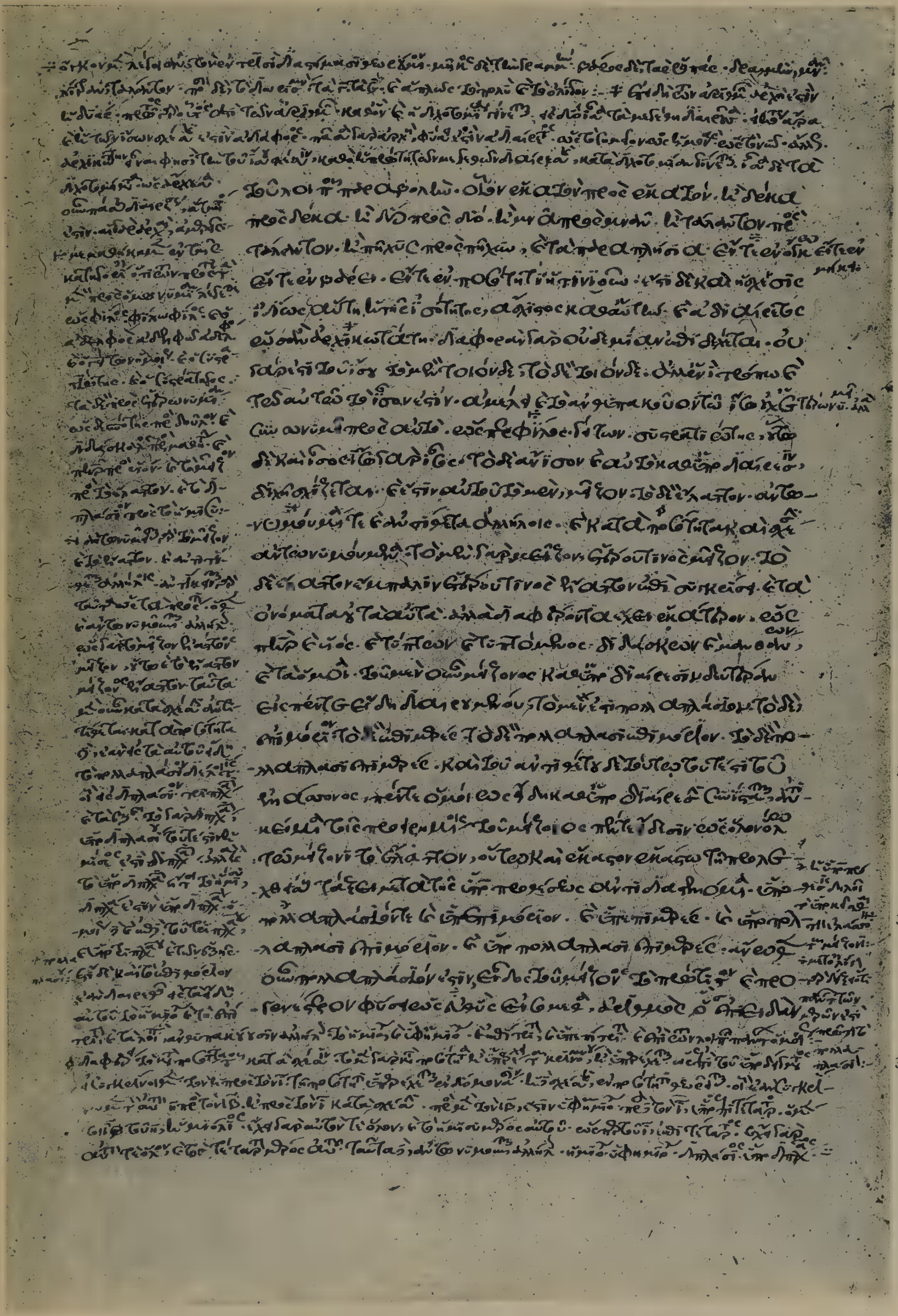

Nicomachi Geraseni Introductio arithmetica. a. 1321. (*Vat. gr. 256.)

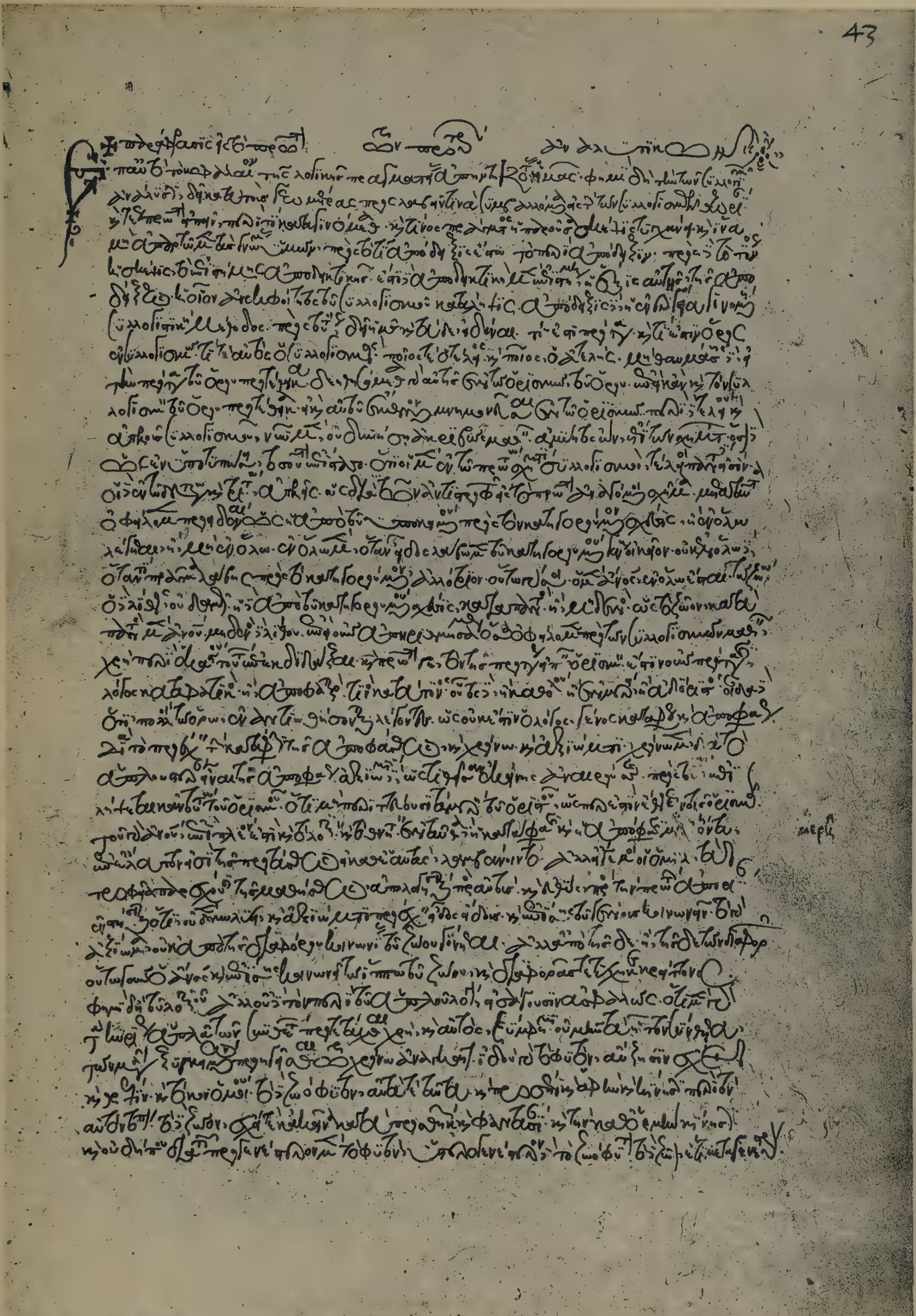

Aristotelis Analytica priora cum commentario. a. 1294. (*Barb. gr. 164.)

αὐτὸν ἀπὸ [illegible] δόγματος ὄντος. Καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ μὴ [illegible] εἰληφότα:

κ'. Ἐν ταῖς κυριακαῖς καὶ ἐν ταῖς τῆς πεντηκοστῆς ἡμέραις οὐ δεῖ κλίνειν γόνυ:

[illegible] κανόνες τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ συνελθόντων [illegible] κανόνες [illegible]

Πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι τὸ πρὶν ἐπιθύσαντες, εἶτα ἀναπαλαίσαντες, μόνης τῆς καθέδρας καὶ τῆς τιμῆς μετεχέτωσαν· μηδὲν τῶν ἱερῶν ἐπιτελοῦντες:- ἑρμηνεία. Ὅσοι πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, ἐν καιρῷ διωγμοῦ βιασθέντες ἔθυσαν, εἶτα ἐν ἀληθείᾳ προσῆλθον, ἀναπαλαίσαντες [illegible] ἀπεῖξαι, μόνης τῆς καθέδρας καὶ τῆς τιμῆς μετέχειν ὀφείλουσιν· ἱερατικὸν δὲ τι ἐνεργεῖν, οὐκ ἔξεστι αὐτοῖς· οἷον, προσφορὰν ἢ ποτήριον ἀναφέρειν· ἢ λόγους διδασκαλίας τῷ λαῷ ποιεῖσθαι· ἢ ὅλως τι τῶν λειτουργικῶν ἐπιτελεῖν:- κανὼν β'. Οἱ βασανισθέντες καὶ βιασθέντες ἀληθῶς, καὶ μηδὲν τῶν εἰδωλοθύτων μεταλαβόντες [illegible], τῆς κοινωνίας μὴ κωλυέσθωσαν· καὶ λαϊκοὶ δὲ τοῦτο παθόντες, ὡς οὐδὲν ἡμαρτηκότες, εἰ βούλοιντο χειροτονίας τυχεῖν, τυγχανέτωσαν, ἀλλ' ὡς ἀνεπίληπτοι ὄντες:- ἑρμηνεία. Οἱ μετὰ βασάνων εἰδωλόθυτον βρωμάτων δόξαντες βιασθέντες, τῶν βιαζομένων τῷ στόματι αὐτῶν τοῦτο ἐμβαλλόντων μετ' ἀνάγκης, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ τοιοῦτοί πως λίβανον τὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν δεξάμενοι, καὶ πρὸς βίαν πρὸς τὸν [illegible] ῥίψαι τοῦτο καταναγκασθέντες, ὁμολογοῦντες δὲ διόλου ὅτι εἰσὶ χριστιανοί, καὶ τοῦτο [illegible] ἐπιδεικνύμενοι τῇ πάσῃ καταστολῇ· καὶ τῷ σχήματι καὶ τῇ τοῦ βίου ταπεινότητι, οὗτοι [illegible] ὄντες, τῆς κοινωνίας μὴ κωλυέσθωσαν· ἀλλ' ἐν τῇ οἰκείᾳ τιμῇ μενέτωσαν· εἰ δὲ καὶ λαϊκοὶ εἶεν οἱ τοιοῦτοι, καὶ βούλοιντο χειροτονίας τυχεῖν, ἐπεὶ ὁ προλαβὼν αὐτῶν βίος ἀνεπίληπτος, [illegible] τούτου μόνου, οὐ κωλυθήσονται τῆς τοιαύτης ἐπιτυχεῖν τιμῆς:- [illegible] Ὅσοι ἀπαγόμενοι μετὰ θυμηδίας ἀνῆλθον καὶ ἔφαγον, ἐπὶ ἑξαετίαν ὑποπιπτέτωσαν:-

Canones Conciliorum cum commentariis. ca. a. 1330 in Russia scriptus. (Vat. gr. 840.)

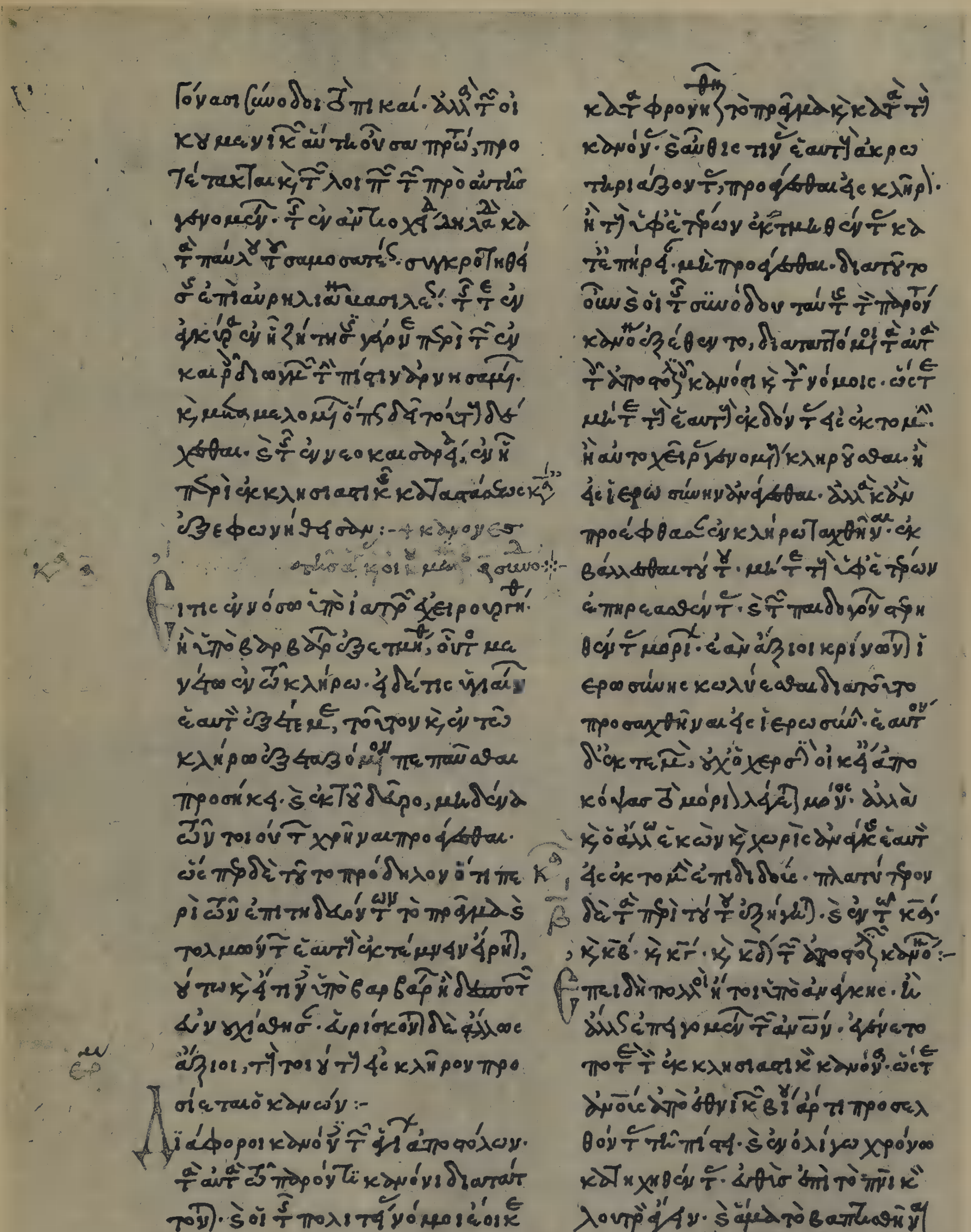

Canones Conciliorum cum commentariis. a. 1359. (Reg. gr. 57.)

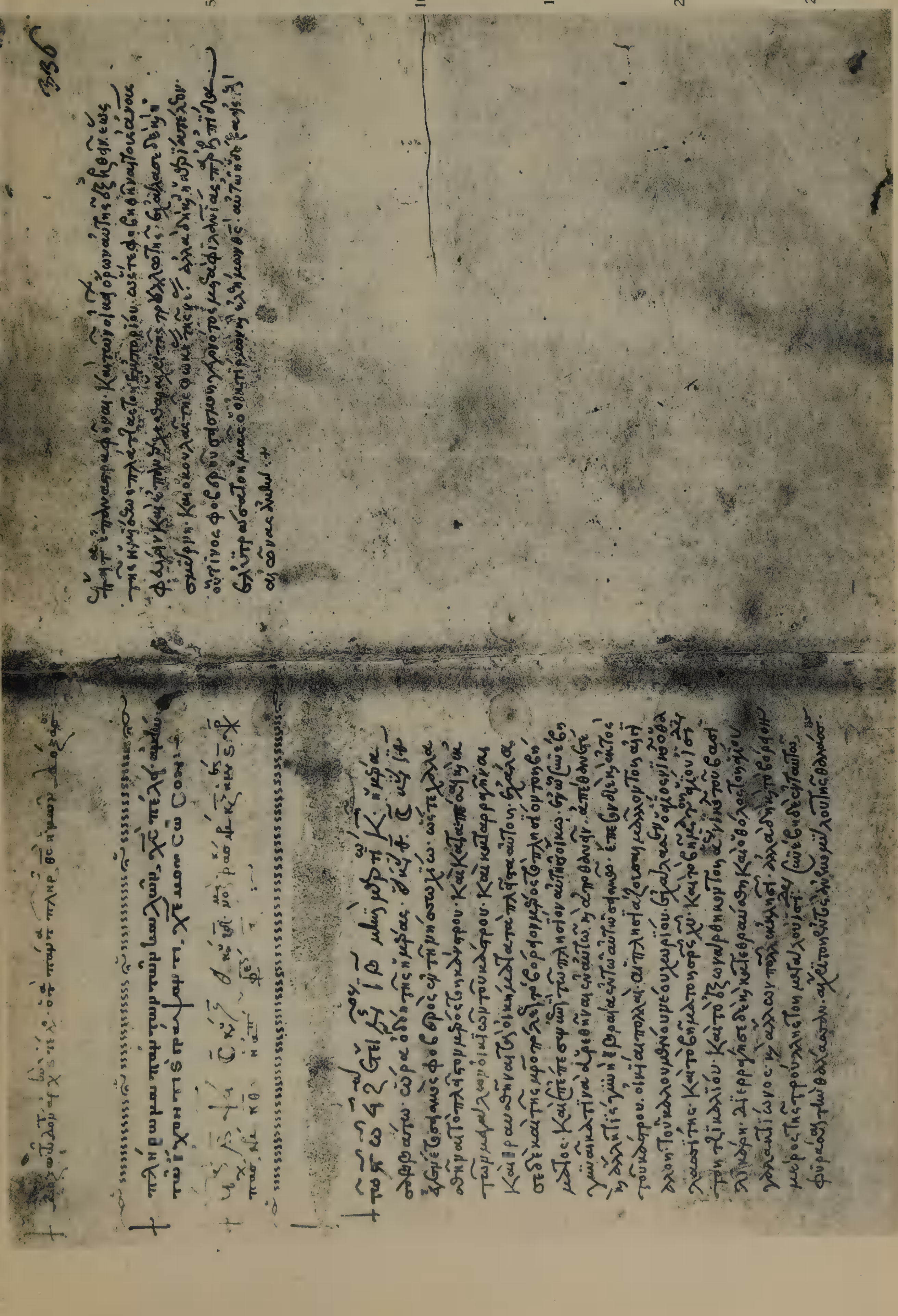

Subscriptio scribae a. 1282 et notitia de terrae motu a. 1389. (Ottob. gr. 381.)

89

σκήπτεσθαι τὴν μῆνιν· τὸ δὲ ἀληθὲς αὐτὸν ὀρρωδεῖν. ἃ πῶς ἀνέξεται ἀκούειν ἐμοί· τίς ὑπὲρ σοῦ τούτων λήψεται τὴν δίκην· οὐκ ἀναστήσῃ πρὸς θεῶν; οὐ δυσχεραίνεις ὅτι μὴ πάλαι; οὐχ ὅσον τοῦ χρόνου προεῖται, ζημίαν ἡγήσῃ; οὐκ ἀλλὰ καὶ τῆς κόρης ἕνεκα ὀργισθῆναι, εἰς τοὺς ζῶντας ἀφήσεις τὸν θυμόν, τοὺς ἁπάντων τούτων αἰτίους; εἰ γὰρ ἐκεῖ μοι μηδὲν προεκίνησας ἐξ ἀρχῆς, τί τῶν πάντων ἂν ἢ μεῖζον ἢ ἔλαττον ἐν τούτοις συνέβη δυσχερές· ἐνθυμοῦ δὲ ὅτι πολλὰς μέσος Αἰακοῦ καὶ σοῦ· Αἰακοῦ ἐκείνου εἰς ὅν ποτε ἦλθε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα· σοὶ δὲ ὑπάρχει καὶ τοῦτο ὡς μάλιστα· μιμούμενος γὰρ τὴν τοῦ προγόνου γνώμην, ὑπεραίρεις τῷ σχήματι· ὁ μὲν γὰρ εὐξάμενος ὤνησε· οὐδὲ ἔργῳ βοηθήσας, ἐκπλήσεις τὰς ἁπάντων εὐχάς· καὶ ῥῆμα ἔτι πρὸς τούτοις λογίζου· ἔξει μὲν δὴ αὐτίκα μάλα ἐκ τῆς σκηνῆς· ποίοις ποσὶν ὦ πρὸς Διὸς εἰ μὴ ταῦτα συνδόξειε· τίνας λόγους ἐροῦμεν ἀπελθόντες· ἢ ποίας ἀποκρίσεις ἀποκρινούμεθα· καραδοκοῦσι δὲ δή που πάντες· οἱ ἀσμένως οἱ περιχυθέντες. ἄλλος ἀλλαχόθεν προσιόντες, πεύσονται· τί χρὴ πρὸς αὐτοὺς λέγειν. ἀποκρίνασθαι· ὅτι σοῦ μεθ' ἡμῶν τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι. μὴ τὴν τελευταίαν τοῦ νῦν εἶναι· ἀλλ' αἰσχυνθεὶς τήν τε χρείαν τὴν κοινήν· καὶ τοὺς προσφυγεῖς ἡμᾶς. καὶ τῆς πρεσβείας τὴν ὥραν. νύκτα ταύτην. καὶ ἄγρα ταῦτα· καὶ θεοὺς καὶ κέρας τοὺς κοινοὺς ἀνάγειν, ἐκδὺς τὴν ὀργὴν ὡς πρὸς νόσον, φάνηθι τοῖς βαρβάροις ἅμα ἡλίῳ :~

Λιβανίου ἀντιρρητικὸς Ἀχιλλέως :~

Ὅτε πρῶτον ὑμᾶς εἶδον ἐπὶ τὰς θύρας ἥκοντας ὦ σοφώτατε Ὀδυσσεῦ, ἡγησάμην ὀψέ ποτε κοινωνοὺς ἀφῖχθαί μοι τῆς ἐφ' οἷς ὑβρίσθην ὀργῆς· καὶ τοῦ γελοίου μεθ' ὑμῶν συνδιαλείψειν. τῆς Ἀγαμέμνονος βδελυρίας, εἰσάπαξ καταγνωκότας· καὶ μὰ τοὺς θεοὺς οὐ τὸ νῦν ἐπὶ τούτοις ὑμᾶς θαυμαστὸν ἐποιούμην· ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι μὴ πάλαι μετέστητε. τοῦτ' ἐθαύμαζον· ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν λόγων ἤκουσα τῶν πολλῶν καὶ καλῶν· καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἠδικηκότων ἐθεασάμην σπουδήν. καὶ τὴν κατ' ἐμοῦ τοῦ τὰ δεινότατα πεπονθότος τέχνην, καὶ ὅτι μὲν ἦν αὐτὸ πρὸς δὲ προσεδόκησας οἰχήσεσθαι λαβόντες, νῦν πλέον ἢ πρότερον εἰ καὶ παροξυνθείην ἄγνοια· τὸ γὰρ μηδὲ νοῦν ἔχειν δοκεῖν. ἀλλ' ἕτοιμον εἶναι πρὸς ἀπάτην, ὅτου τις ἂν ἐπιθυμοῦ. τοῖς γε ὄντως ἀνοήτοις δημοτέροις· ἐγὼ δὲ σὲ ἠξίουν φάσκοντα συνεῖναι μοι, μὴ τὸ πᾶν προσδηλ

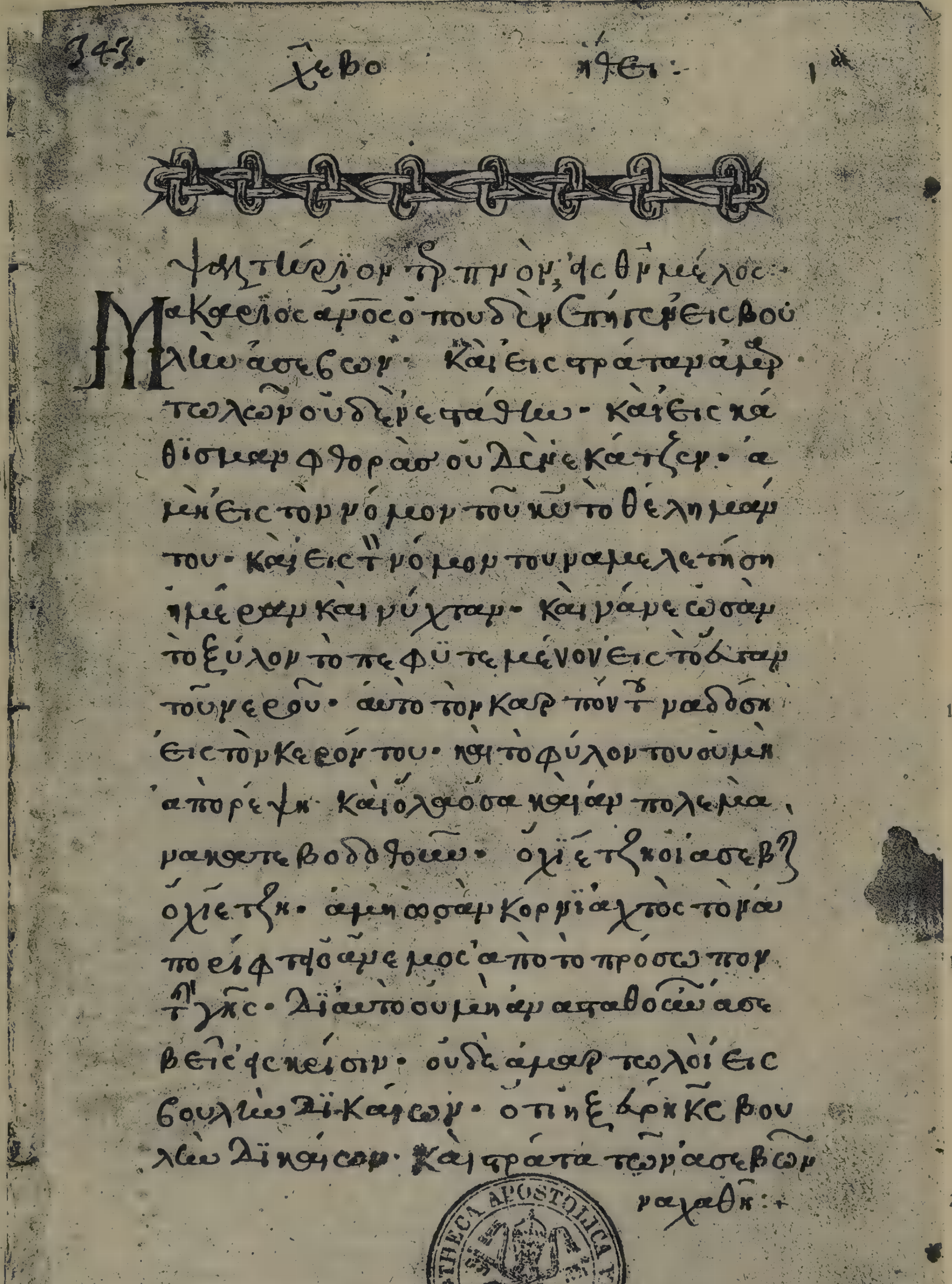
343. Χ(ριστ)ὲ βο(ήθει) 1α
ψαλτήριον τοῦ προφήτου ... μέλος·
Μακάριος ἄνθρωπος ὁ ποῦ δὲν ἐπήγεν εἰς βου-
λὴν ἀσεβῶν· καὶ εἰς στράταν ἁμαρ-
τωλῶν οὐδὲν ἐστάθην· καὶ εἰς κά-
θισμαν φθορᾶς οὐδὲν ἐκάτζεν· ἀ-
μὴ εἰς τὸν νόμον τοῦ κ(υρίο)υ τὸ θέλημάν
του· καὶ εἰς τὸν νόμον του νὰ μελετήσῃ
ἡμέραν καὶ νύκταν· καὶ νὰ γένῃ ὡσὰν
τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον εἰς τὸ [illegible]
τοῦ νεροῦ· αὐτὸ τὸν καρπὸν του νὰ δώσῃ
εἰς τὸν καιρόν του· καὶ τὸ φύλλον του οὐ μὴ
ἀπορρεύσῃ· καὶ ὅλα ὅσα κάμει ἂν πολεμᾷ,
νὰ κατευοδοῦται· ὄχι ἔτζι οἱ ἀσεβεῖς
ὄχι ἔτζι· ἀμὴ ὡσὰν κορνιάχτος τὸ ὁποῦ
τὸ ἐρρίφτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς· διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἂν ἀσταθοῦσιν ἀσε-
βεῖς εἰς κρίσιν· οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ εἰς
βουλὴν δικαίων· ὅτι ἠξεύρει κ(ύριο)ς βου-
λὴν δικαίων· καὶ στράτα τῶν ἀσεβῶν
νὰ χαθῇ:+
BIBLIOTHECA APOSTOLICA VATICANA

Psalterium neograece. a. 1450. (*Vat. gr. 343.)

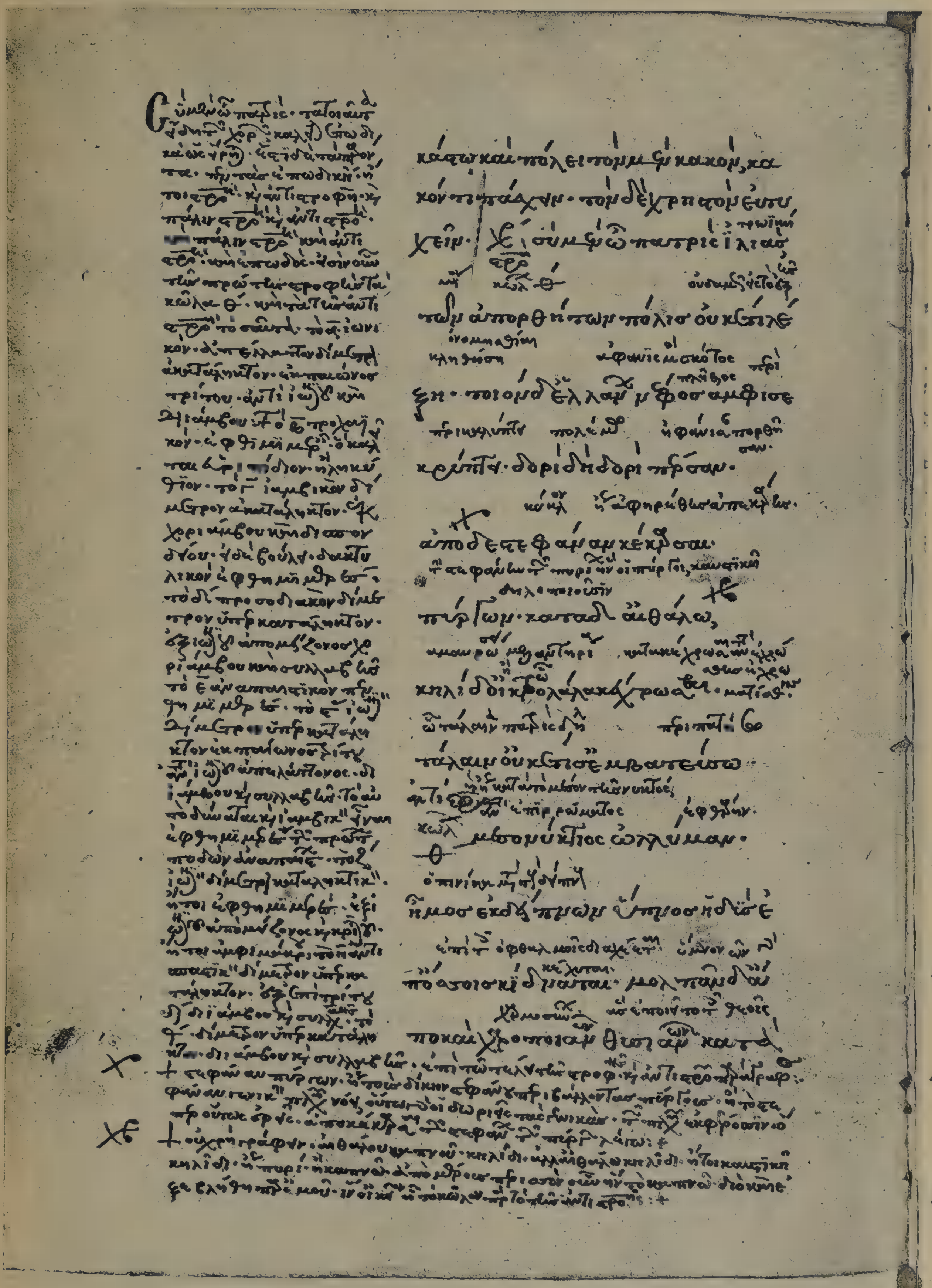

Euripides cum scholiis. a. 1495. (*Pal. gr. 223.)

ταῦτα σαφηρὰ καὶ βέβαια ἔργα. ἔχει δὲ ὁ μαθηματικὸς λόγος καὶ τὸ καθαρὸν καὶ ἐπιστημονικὸν, καὶ ἀνέλεγκτον. πρότερος γὰρ εἶναι δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς ὁ μαθηματικὸς τοῦ φυσικοῦ, καὶ ἀρχικώτερος ἐκ γὰρ τούτου ἐκκρεμάσθαι ὑπελάμβανον τὴν τῶν ἄλλων εἰλικρινῆ γνῶσιν. χαρακτὴρ μὲν οὖν τοιοῦτος ἐστὶ τοῦ μαθηματικοῦ λόγου. προσέχειν δὲ δεῖ, ὥστε τὸ εἶδος αὐτοῦ ἐπικρίνειν τῇ ἀκριβείᾳ, καὶ τῇ ἀνελέγκτῳ γνώσει, καὶ τῇ ὀρθότητι τῶν λόγων καὶ τῇ συμφωνίᾳ πρὸς τὰ ὄντα. μεγάλαι γὰρ τούτων δ᾽ εἶδος αὐτὸς τῶν ἀρίστων διαφαίνεται. ἴσως δὲ καὶ ταῦτα ἱκανὰ μέν. προσκείσθω μετὰ τῶν ἔμπροσθεν περὶ τούτου διωρισμένων:- λδʹ.

Πέρας τοίνυν ἀπειληφυίας τῆς κοινῆς περὶ τῶν μαθημάτων θεωρίας, καιρός ἐστιν ἤδη συναγαγεῖν ὑπὸ μίαν σύνοψιν, τὰ ὅλα περὶ αὐτῆς κεφάλαια. πρῶτα μὲν οὖν τὰ τῶν σκοπῶν, καὶ τὰ περὶ τῆς ὅλης ἐπιστήμης τῆς μαθηματικῆς· εἶτα περὶ ἀρχῶν τῶν τε κοινῶν καὶ τῶν ἰδίων, ἐπὶ τούτοις, περὶ τῶν ὑποκειμένων τοῖς μαθήμασιν ἐποιησάμεθα λόγον. εἶτα περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν χρήσεως καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπιστημῶν. καὶ περί τε τῶν καθ᾽ αὐτὰ κριτηρίων. καὶ περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῶν, πῶς ἔχει αὐτῶν ἡ θεωρία. τίς τε ὁ ὅρος τῆς μαθηματικῆς θεωρίας, καὶ τίνες αἱ δυνάμεις αὐτῆς. καὶ τίνα τὰ στοιχεῖα, τά τε κοινὰ, καὶ τὰ ἴδια. καὶ πῶς ταύτης πρὸς ἐπικοινωνεῖ πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ πῶς ταῖς τέχναις συμβάλλεται. καὶ τίνα τάξιν ἔχει τῆς ἐν παιδείᾳ ἀγωγῆς. τίνες τε οἱ ἴδιοι τρόποι τῆς πυθαγορικῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων καὶ τίς ἡ διαίρεσις κατὰ τοὺς πυθαγορείους, τῆς ὅλης μαθηματικῆς ἐπιστήμης καὶ τίς ἡ ὁρισμένη μαθηματική. καὶ τίνα ἐξαίρετα κατὰ πυθαγόραν τῆς θεωρίας ταύτης τίς τε ἡ διαφέρουσα αὐτῆς κατάστασις μάλιστα. καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον αὐτὰ οἱ πυθαγόρειοι προήγαγον ἐπὶ πλεῖστον, τίς τε ἡ συνήθεια αὐτῶν, τῆς ἐν τοῖς μαθήμασι διατριβῆς καὶ τίνες ἦσαν οἱ μαθηματικοὶ παρ᾽ αὐτοῖς. αἵ τε λέξεις τε τῶν μαθημάτων καὶ ἀντιλογίαι πρὸς αὐτάς. καὶ αἱ τούτων τάξεις, καὶ τί δεῖ ἀπαιτεῖν παρὰ τοῦ μαθηματικοῦ, τοῦ οὕτως πεπαιδευμένου διακρίσεις τε τῶν ἐν αὐτῇ προβλημάτων καὶ τοῦ τρόπου τῶν ἀποδείξεων περὶ συλλογισμῶν τε καὶ διαιρέσεων καὶ ὁρισμῶν μαθηματικῶν, τίς τε ἡ κοινωνία φιλοσοφίας πρὸς τὴν πυθαγόρειον ἣν ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐχρῶντο οἱ πυθαγόρειοι. ἥ τε τὸ κοινὸν, καὶ ἴδιον τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης, καὶ πόσας ἔχει διαιρέσεις, καὶ τῶν τεταγμένων. ἐπὶ τέλει τε περὶ τοῦ ὀνόματος εἴρηται τῆς μαθηματικῆς, καὶ τῶν τούτῳ συνεπομένων. τέλος τοῦ περὶ τοῦ κοινοῦ λόγου τῶν μαθημάτων καὶ τῶν μαθηματικῆς ἐπιστήμης κεφαλαίων ἐπισκοπήσεως, καὶ οἶμαι αὐτὰ συμμέτρως ἔχειν. εἰ δέ τι τοῦ πράγματος παραλείπεται, ἀπὸ τῆς ἑρμηνείας καὶ τοῦ λήψεται τὴν διάγνωσιν:

BIBLIOTHECA APOSTOLICA VATICANA

Hoc opus ad huius Bibliothecæ Palatinæ usum, Ego Ioannes Honorius á Mallia oppido Hydruntinæ Dioc. ortus, Libror*um* Græcor*um* instaurator sic exscribebá*m*. Ano D*omi*ni, M.D.XXXVI. Paulo III. Pont. Max.

Iamblichus. a. 1536. (*Vat. gr. 324.)

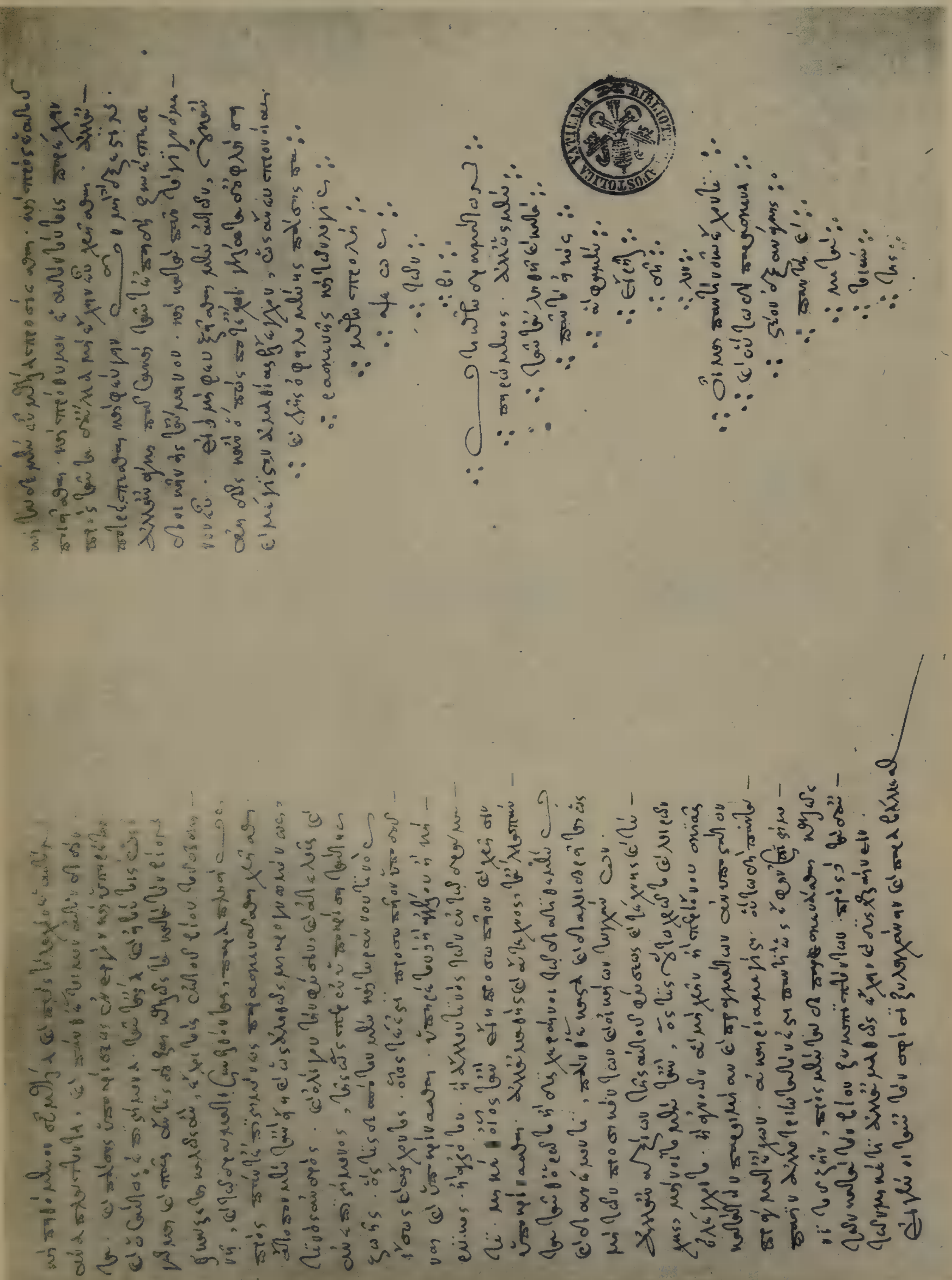

Theodori Metochitae Miscellanea philosophica et historica. a. 1561. (Vat. gr. 302.)

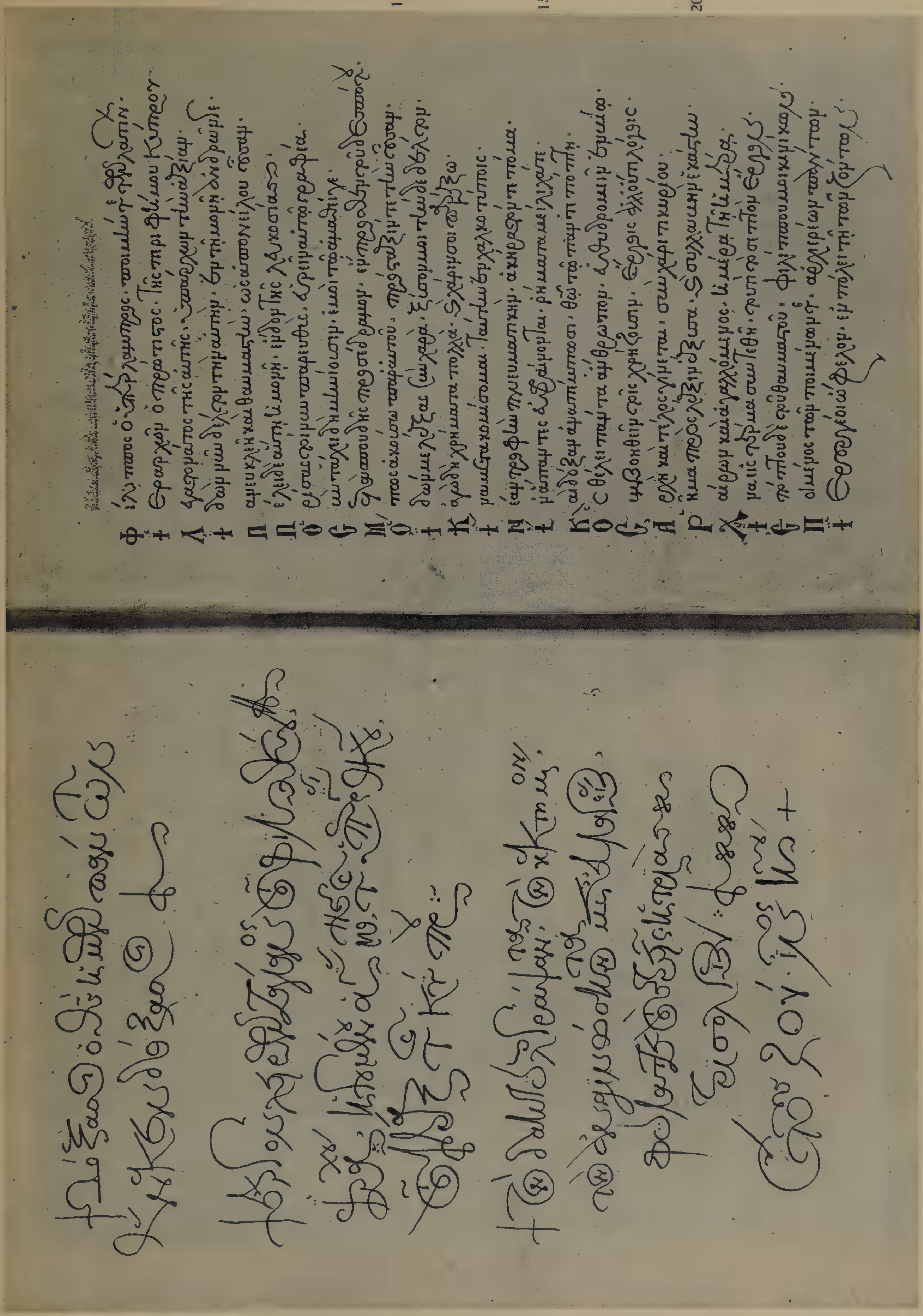

Nili opera. a. 1565. (Ottob. gr. 25.)

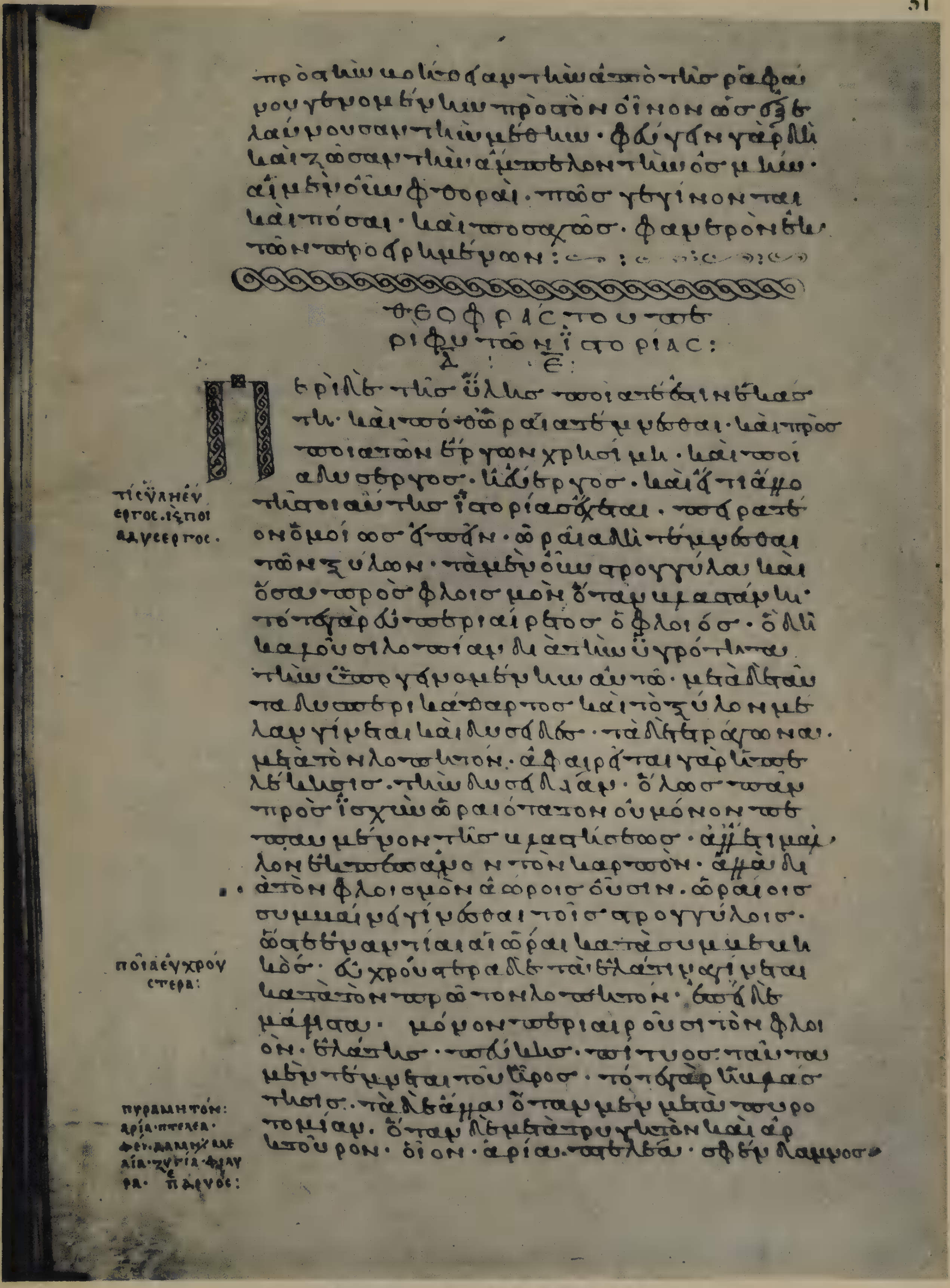

Theophrastus saec. IX/X (*Urb. gr. 61)

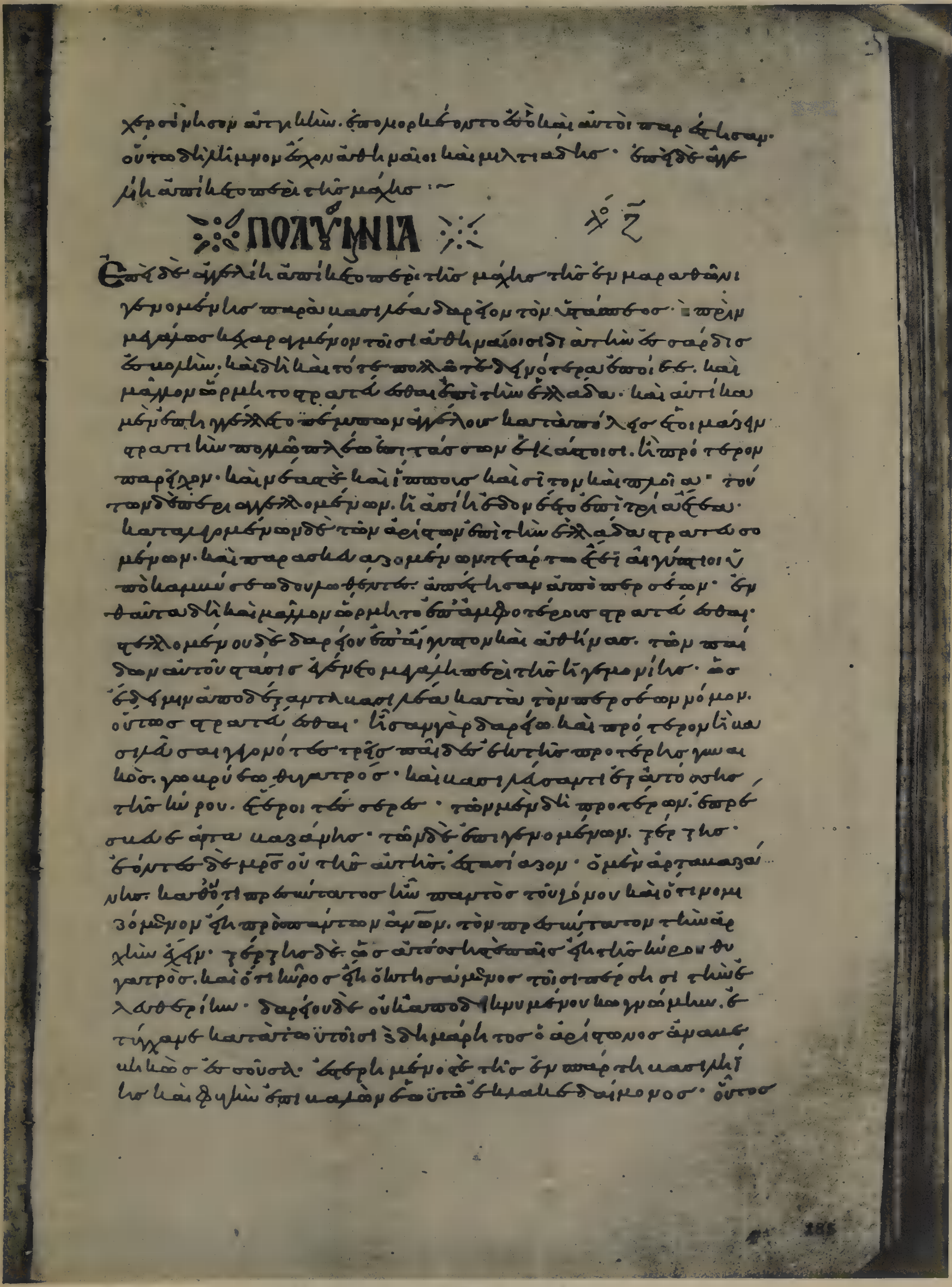

χερσόνησον ἀττικήν. ἐπολιορκέοντο ἐς ὃ καὶ αὐτοὶ παρέστησαν.
οὕτω δὴ τὴν λῆμνον ἔσχον ἀθηναῖοι καὶ μιλτιάδης. ὡς δὲ ἀγγε
λίη ἀπίκετο περὶ τῆς μάχης :~

ΠΟΛΥΜΝΙΑ Ζ

Ἐπεὶ δὲ ἀγγελίη ἀπίκετο περὶ τῆς μάχης τῆς ἐν μαραθῶνι
γενομένης παρὰ βασιλέα δαρεῖον τὸν ὑστάσπεος. καὶ πρὶν
μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι ἀθηναίοισι διὰ τὴν ἐς σάρδις
ἐσβολήν. καὶ δὴ καὶ τότε πολλῷ τε δεινότερα ἐποίεε. καὶ
μᾶλλον ὅρμητο στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν ἑλλάδα. καὶ αὐτίκα
μὲν ἐπηγγέλλετο πέμπων ἀγγέλους κατὰ πόλις ἑτοιμάζειν
στρατιήν. πολλῷ πλέω ἐπιτάσσων ἑκάστοισι. ἢ πρότερον
παρεῖχον. καὶ νέας τε καὶ ἵππους καὶ σῖτον καὶ πλοῖα. τού
των δὲ περιαγγελλομένων. ἡ ἀσίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτεα.
καταλεγομένων τε τῶν ἀρίστων ὡς ἐπὶ τὴν ἑλλάδα στρατευσο
μένων. καὶ παρασκευαζομένων. τετάρτῳ δὲ ἔτεϊ αἰγύπτιοι ὑ
πὸ καμβύσεω δουλωθέντες ἀπέστησαν ἀπὸ περσέων. ἐν
θαῦτα δὴ καὶ μᾶλλον ὅρμητο ἐπ᾽ ἀμφοτέρους στρατεύεσθαι.
στελλομένου δὲ δαρείου ἐπ᾽ αἴγυπτον καὶ ἀθήνας. τῶν παί
δων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης. ὡς
δεῖ μιν ἀποδέξαντα βασιλέα κατὰ τὸν περσέων νόμον.
οὕτω στρατεύεσθαι. ἦσαν γὰρ δαρείῳ καὶ πρότερον ἢ βα
σιλεῦσαι γεγονότες τρεῖς παῖδες ἐκ τῆς προτέρης γυναι
κός. γωβρύεω θυγατρός. καὶ βασιλεύσαντι ἐξ ἀτόσσης
τῆς κύρου. ἕτεροι τέσσερες. τῶν μὲν δὴ προτέρων ἐπρέ
σβευε ἀρταβαζάνης. τῶν δὲ ἐπιγενομένων ξέρξης.
ἐόντες δὲ μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς ἐστασίαζον. ὁ μὲν ἀρταβαζά
νης. κατ᾽ ὅτι πρεσβύτατος εἴη παντὸς τοῦ γόνου καὶ ὅτι νομι
ζόμενον εἴη πρὸς πάντων ἀνθρώπων τὸν πρεσβύτατον τὴν ἀρ
χὴν ἔχειν. ξέρξης δὲ ὡς ἀτόσσης τε παῖς εἴη τῆς κύρου θυ
γατρός. καὶ ὅτι κῦρος εἴη ὁ κτησάμενος τοῖσι πέρσῃσι τὴν ἐ
λευθερίην. δαρείου δὲ οὐκ ἀποδεικνυμένου κω γνώμην. ἐ
τύγχανε κατὰ τὠυτὸ τούτοισι καὶ δημάρητος ὁ ἀρίστωνος ἀναβε
βηκὼς ἐς σοῦσα. ἐστερημένος τε τῆς ἐν σπάρτῃ βασιλεί
ης. καὶ φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωυτῷ ἐκ λακεδαίμονος. οὗτος

185

Herodotus saec. X (*Vat. gr. 2369)

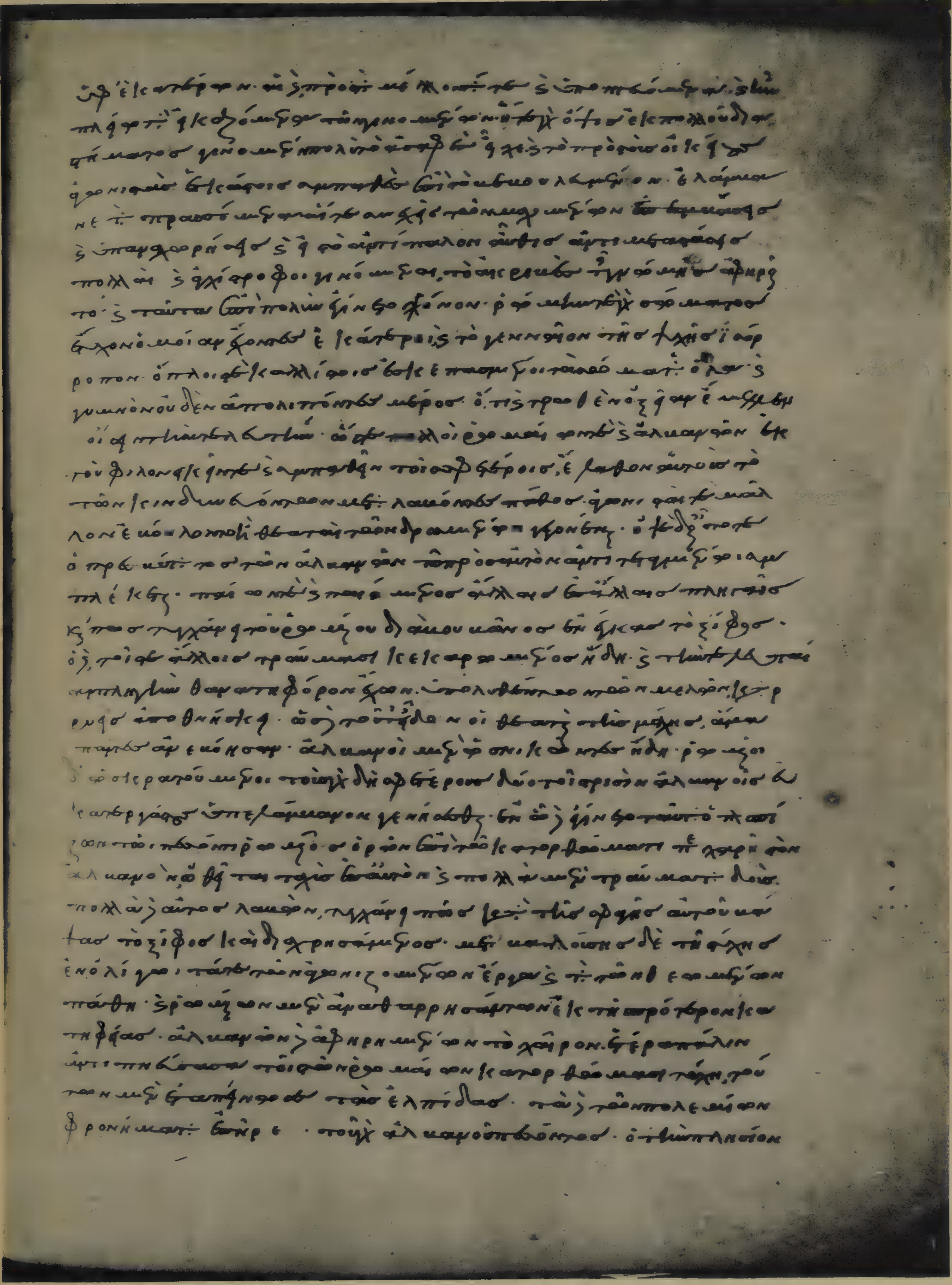

Dionysius Halicarnassensis saec. X (*Urb. gr. 105)

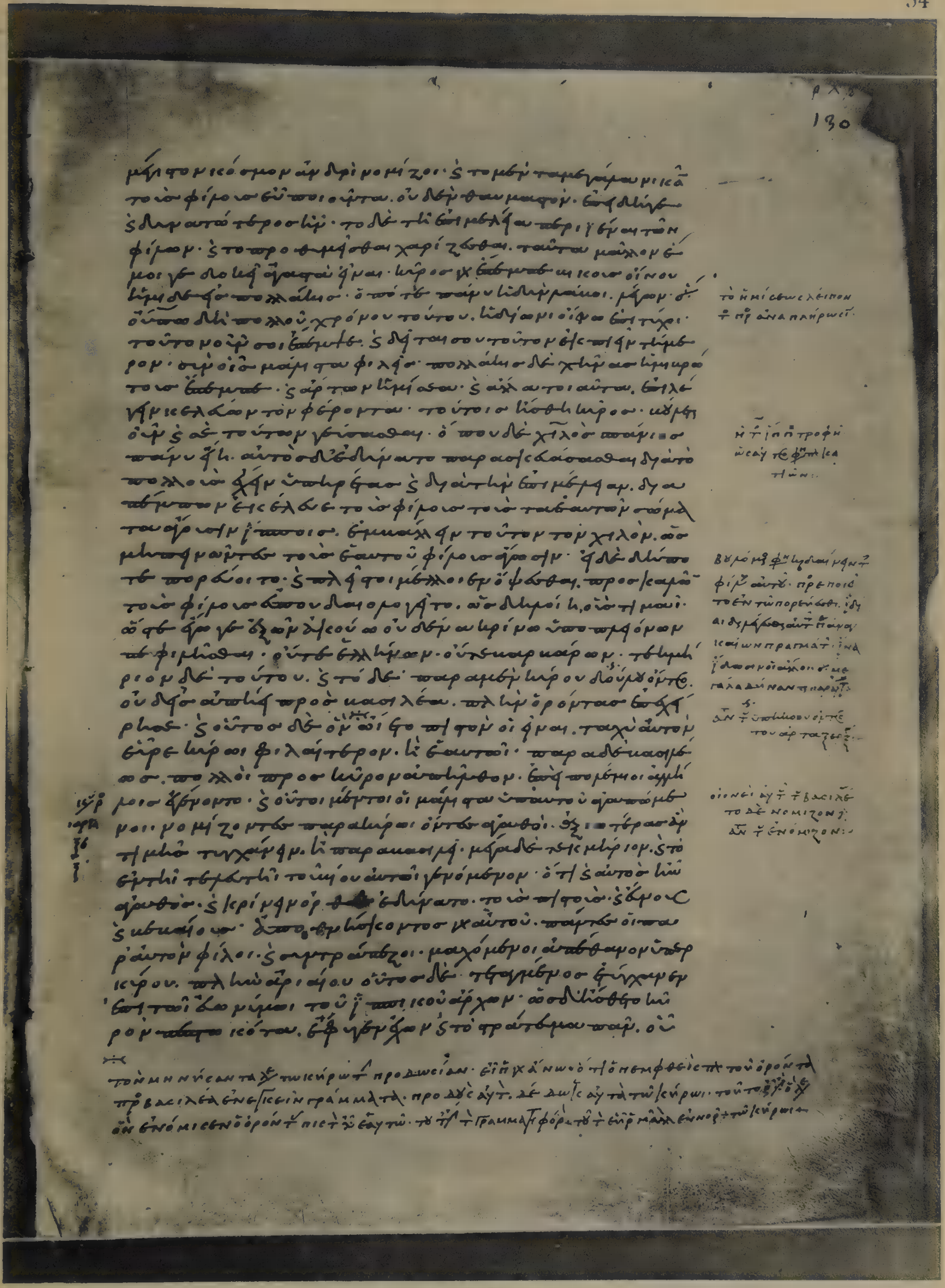

Xenophon saec. X (*Vat. gr. 1335)

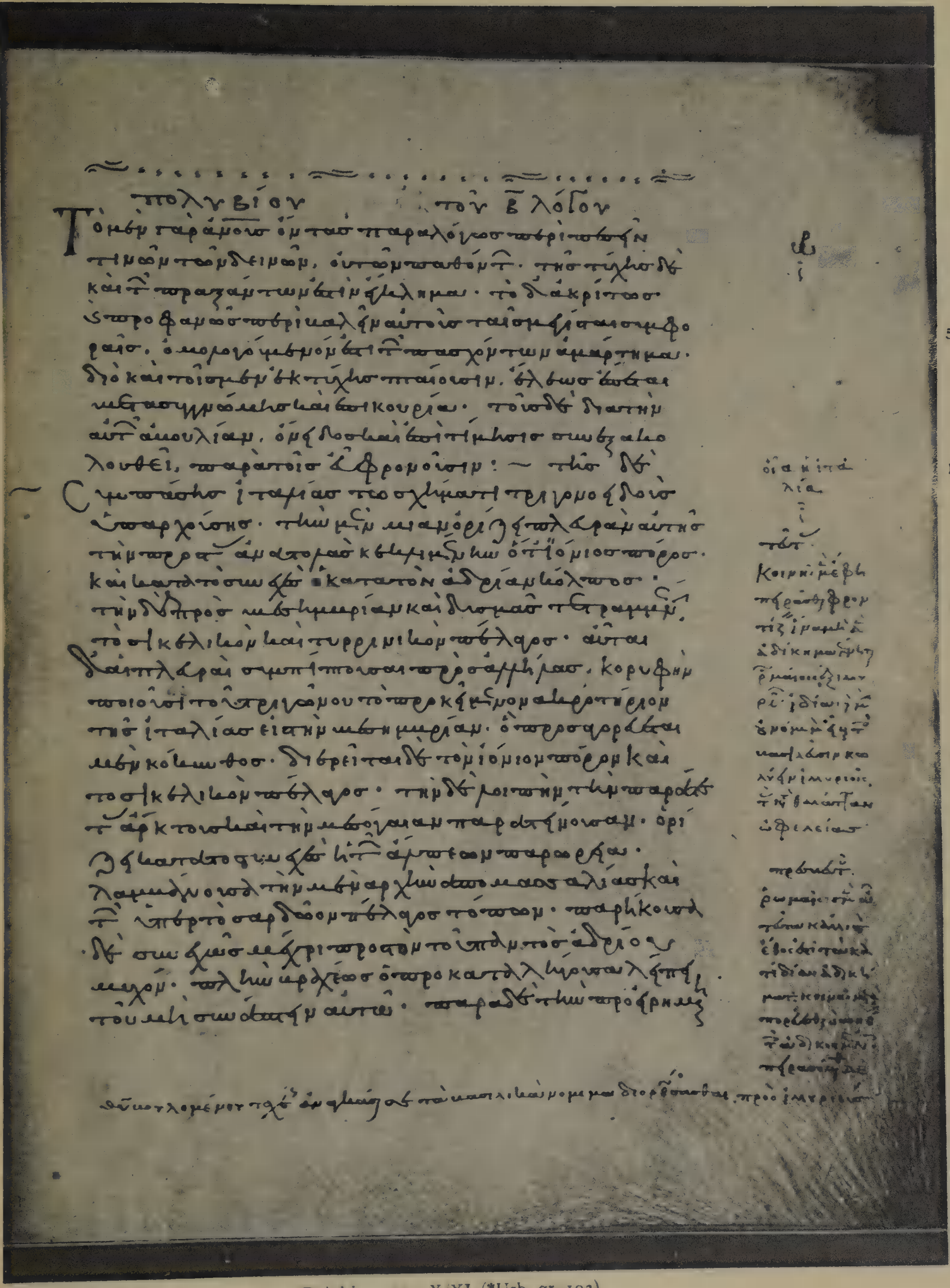

Polybius saec. X/XI (*Urb. gr. 102)

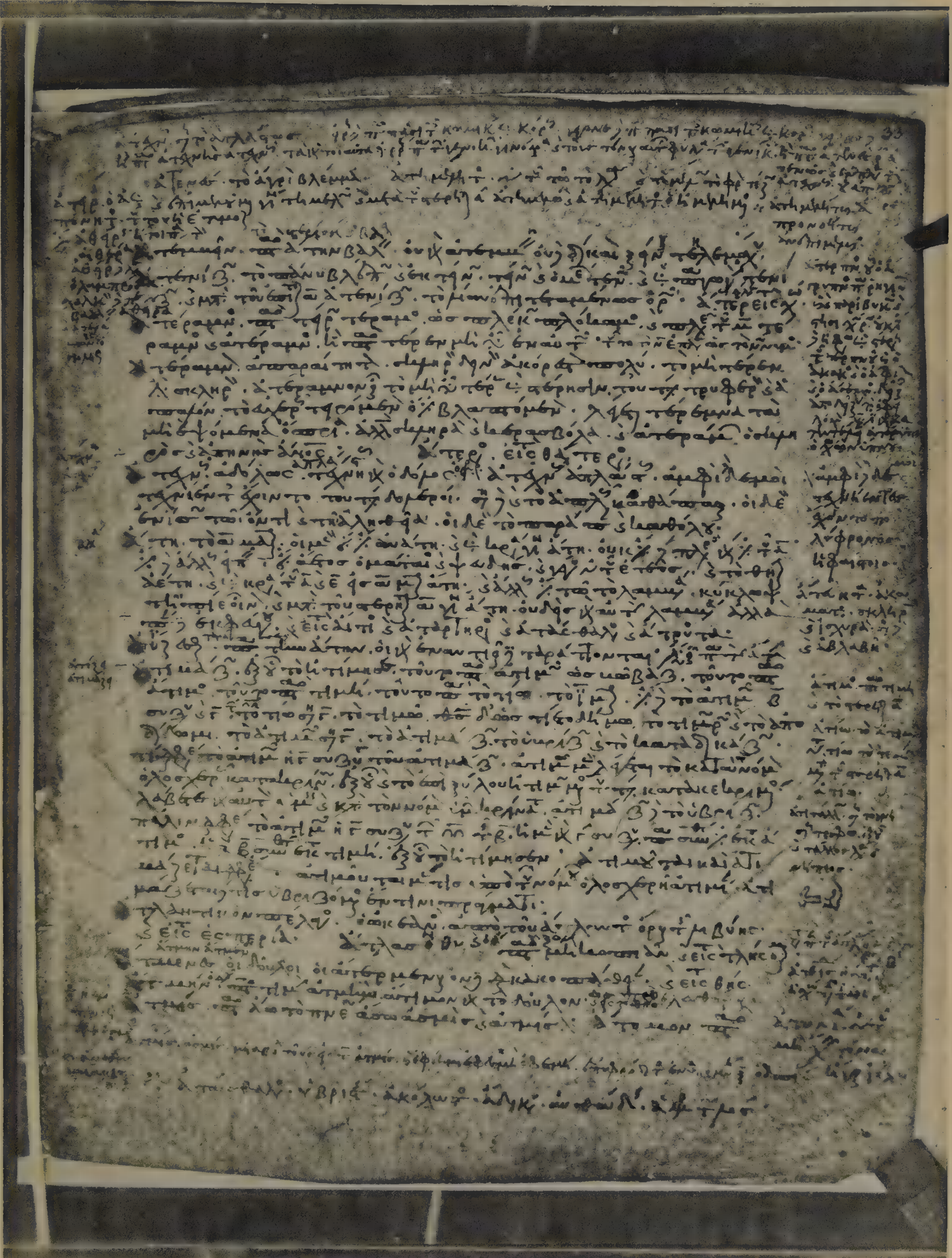

Etymologicum Gudianum saec. XI (*Barb. gr. 70)

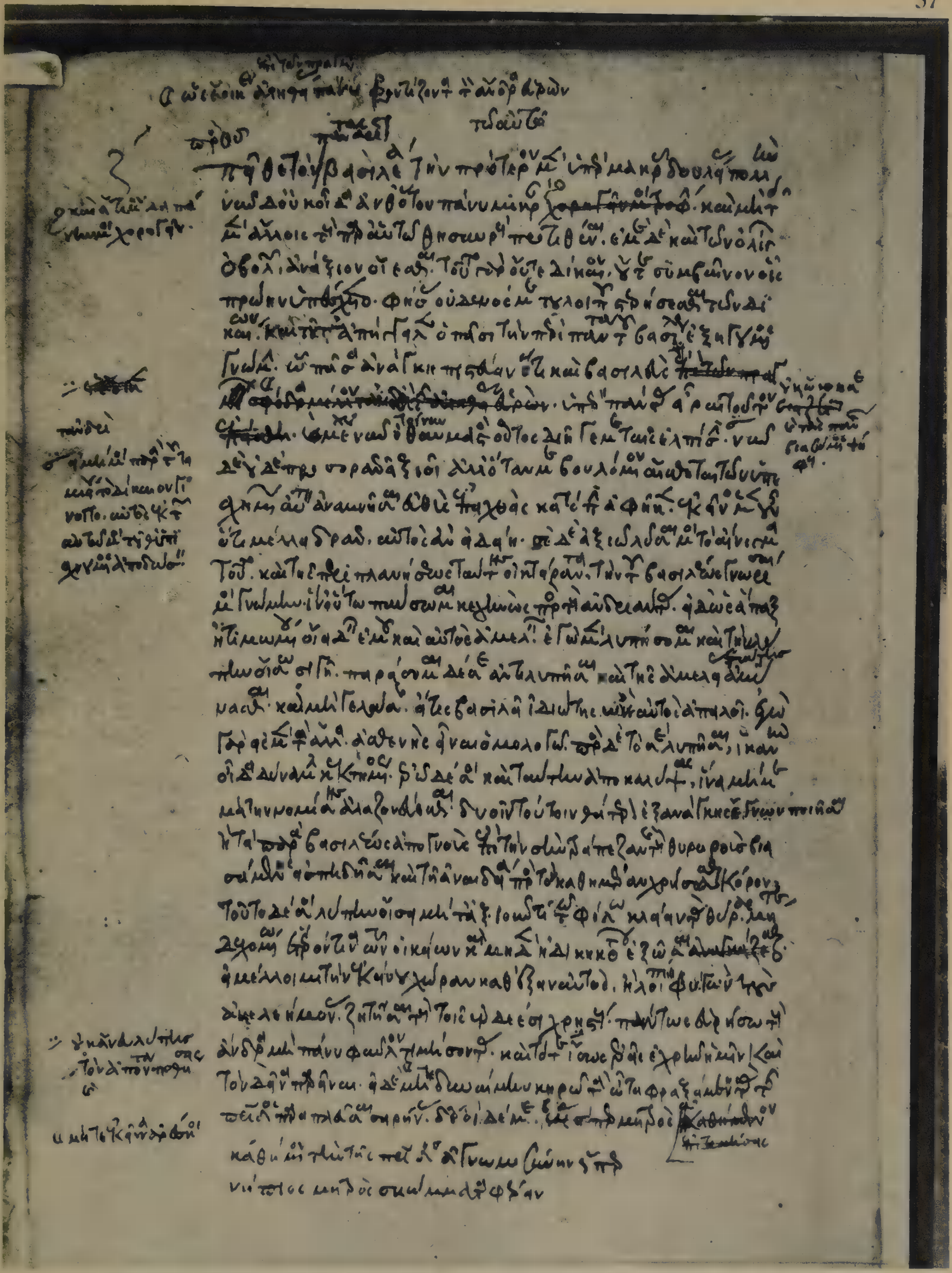

Demetrii Cydonii epistula autographa extremo saeculo XIV scripta (*Vat. gr 101)

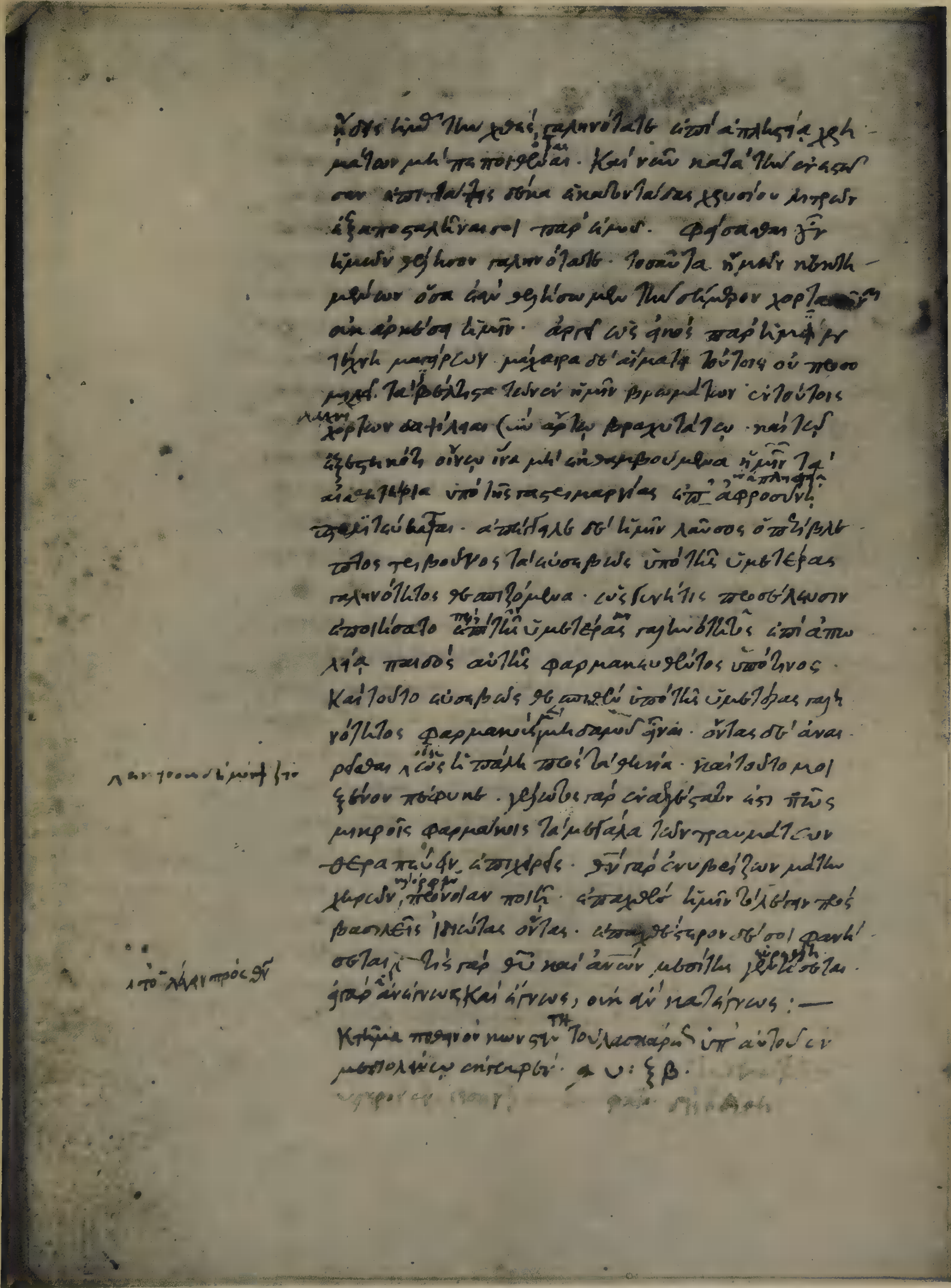

S. Basilii epistula 41 manu Constantini Lascaris scripta a. 1462 (*Vat. gr. 1353)

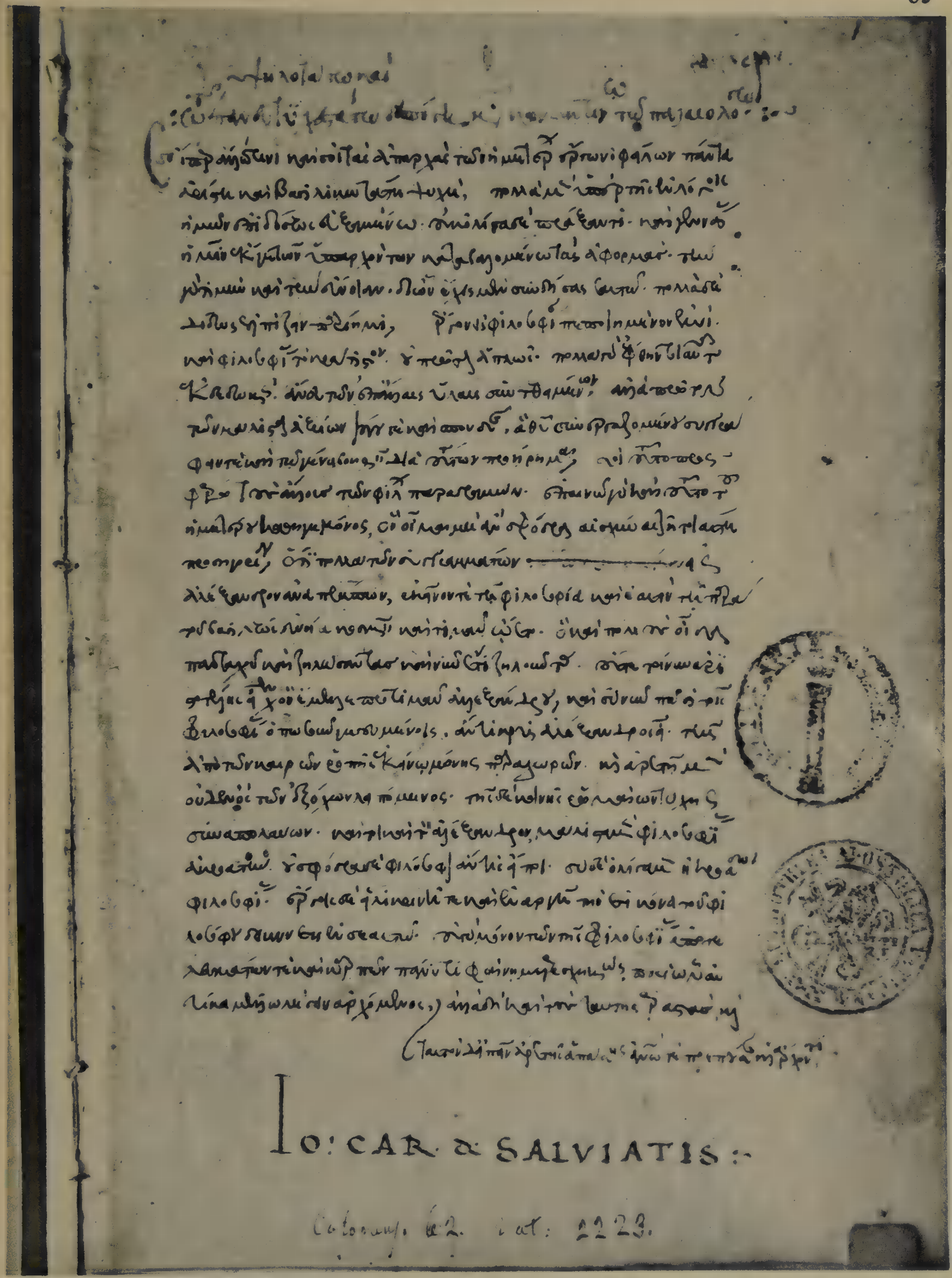

Georgii Scholarii epistula autographa ad Constantinum Palaeologum ante annum 1448 scripta (*Vat. gr. 2223)

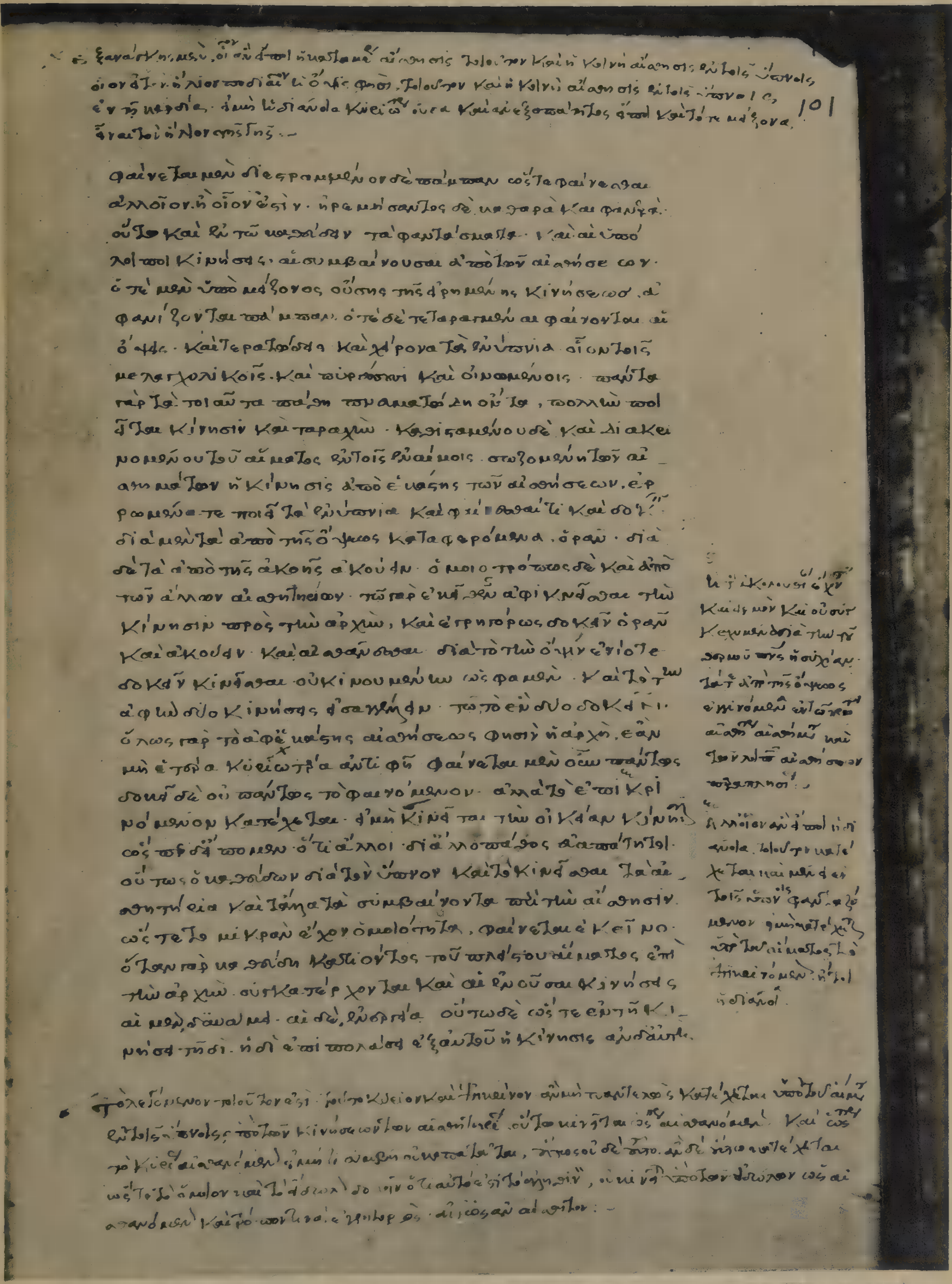

Aristotelis de insomniis manu Theodori Gazae scriptus ante medium saeculum XV (*Vat. gr. 1334)

THEOLOGY LIBRARY

Eifu
VIII/69